

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLARINA
ÖNEMLİ BİR DUYURU

YENİ BİR İDEOLOJİK
SAFLAŞMANIN
TEMELİNİ
OLUŞTURAN
AEP

TKP/ML MK'nin AEP MK'ne Mektubu

B E L G G E L E R

PARTİZAN YAYINLARI - 8

İÇİNDEKİLER

- ★ Sunuş 3
- ★ Bütün Ülkelerin İşçilerine Ve Ezilen Halklarına
Önemli Bir Duyuru 6
- ★ Mektup—1 32
- ★ Mektup—2 36
- ★ AEP 7. Kongre Öncesindeki; 7. Kongre Sırasın-
daki Ve Sonrasındaki Görüşlerinden Pasajlar...56
- —Kasım 76 Öncesi; 7. Kongre Öncesi56
- 1-7 Kasım 1976 7. Kongre77
- —Kasım 76 Temmuz 78 Dönemi 88
- —29 Temmuz 1978 AEP MK Ve Arnavutluk
Hükümetinin ÇKP Ve Çin Hükümetine
Mektubu 97

BELGELER

- ★ BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİNE VE EZİLEN HALKLARINA ÖNEMLİ BİR DUYURU
- ★ AEP'E MEKTUPLAR
- ★ AEP'İN DÜN VE BUGÜNKÜ TEZLERİNDEN PASAJLAR

★ PARTİZAN YAYINLARI No: 8

Şubat 1980

Bu broşür Şubat 1980'de Zafer Matbaacılıkta dizdirilip basılmıştır.

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

Sahibi : İsmet Tosun

Sorumlu Müdür : M. Uğur Sülün

Yönetim Yeri : İsmetpaşa Mah. 3626 Sok. No: 8/A

Gürçeşme/İZMİR

Yazışma Adresi : P.K. 648

Aksaray/İSTANBUL

SUNUŞ

Son zamanlarda elimize, gerek Türkiye devrimci hareketi açısından ve gerekse dünya devrimci hareketi açısından büyük bir önem taşıdığına inandığımız bazı belgeler geçti. Halkımızın ve dünya halklarının devrim mücadelesinin kararlı bir destekçisi ve savunucusu olmayı kendine prensip edinmiş olan PARTİZAN; bu belgeleri tüm dünya Marksist-Leninistlerine ve Türkiye'li Marksist-Leninistlere sunmayı, kendilerine kutsal ve onurlu bir görev sayar.

Bize gönderilen bu belgeler, TKP/ML MK'nin imzasını taşımakta ve dört önemli belgeyi kapsamaktadır. Birinci belge, AEP'nin son yıllarda ÇKP ve Mao Zedung inkârcılığını, yeni oportünizmin başka bir kılık altında ortaya koyduğu biçimini eleştiren bir yazı olup, şimdiye dek M-L'ist olarak görülen AEP, artık M-L'ist hareketin dışında ve revizyonist olarak ilân edilmektedir. Bilindiği gibi AEP son bir yıl içerisinde 180 derecelik bir dönüş yaparak, Mao Zedung'un şahsında Marksizm-Leninizme ihanet etmiştir. Bu ihanet dünya M-L'ist hareketine ve sosyalizme geçici, fakat ağır bir darbe indirmiştir. Aynı zamanda dünyadaki tek sosyalist ülkenin geleceği de olumsuz yöne doğru ilerlemektedir. Bugüne dek PARTİZAN, AEP'nin bu

siyasetinin temel noktalarını isim vermeksizin eleştirmiş ve Mao Zedung savunulmaksızın Marksizm-Leninizmin savunulamayacağını açıklamıştır. Proletaryaya hareketinin öncüsü olarak gördüğümüz TKP/ML'nin bu görüşlerini aynen kabul ediyor ve savunuyoruz. Bugün AEP'nin ve önderi Enver Hoca'nın getirdiği yeni tezler (ki gerçekte yeni tezler değil, modern-revizyonist tezlerin bir başka biçimde ileri sürülmesidir), M-L'e taban tabana zıttır. Bu tezler Kruşçev-Brejnev, Deng-Hua kliklerinin getirdiği tezlerin son noktada aynısıdır. AEP ve Enver Hoca; ÇKP ve Mao Zedung'a tam da bunların ağzıyla saldırmakta, kendi savunduklarını dahi hiç bir özeleştirme yapmadan inkâr etme yoluna gitmektedir. Mao Zedung'a bu hayasızca saldırı, birçok M-L'ist parti, grup ve kişiler üzerinde önemli bir olumsuz etki yaratmıştır. Buna rağmen AEP bugün, uluslararası arenada önemli bir güce ve taraftara sahip değildir. Genellikle susma ve tepkiyle karşılaşmaktadır. Ancak bu yeterli değildir. Kanaatimizce, AEP'ndeki son değişme, Mao Zedung'un hatalarının kaynağının araştırılıp çıkarılması meseleleri, derin bir şekilde incelenmesi gerekli, önemli bir meseledir. PARTİZAN bu göreve bu belgeleri yayınlamaya başlıyor ve bu görevi omuzlayarak daha ileriye götürecektir.

İkinci ve üçüncü belgeler, TKP/ML MK'nin AEP MK'ne yazmış olduğu iki mektubu içermektedir. Bu mektuplarda da AEP'ne karşı tavır almakla beraber, isim verilmemektedir. Bu mektuplara karşı AEP'nin tavrı incelenmesi, düşünülmesi gereken bir tavidir.

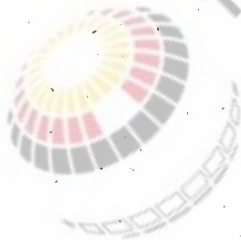
Dördüncü belge ise, aynı şekilde gönderilen ve AEP'nin 7. Parti Kongresi öncesinde, 7. Parti Kongresi'nde ve sonrasında neler söylediğini gösteren alıntılardır. Bu alıntıların karşılaştırılması esnasında, AEP'in ne denli büyük bir tutarsızlık ve dönüş içerisinde olduğu, sözde «özeleştirme»sinin ne denli sahte olduğu,

M-L'den ne denli uzaklaştığının gözlemlenmesi mümkündür.

Tüm devrimciler, M-L'ler bu önemli dört belgeyi büyük bir itina ile incelemeli, M-L ile her türden revizyonizm arasındaki farklılıkları daha iyi kavrayabilmek için çaba sarfetmeli, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un eserlerini iyi bir biçimde inceleyerek, kendilerini bu yenilmez silahla donatmalıdır. Tüm taraftarlarımız bugün AEP şakşaklığı yapan HK, dHY, dHB, DP vb. oportünist gruplara karşı yılmaz ve amansız bir mücadele yürütmeli, Demokratik Halk Devrimi mücadelemiz önündeki bu oportünizmin yeni biçimdeki engelini yıkıp geçmelidirler. Her zaman M-L'in ışığında ve yenilmez doğru yolunda ilerledikçe, eninde sonunda her türlü oportünizm yenilecek, mücadelemiz sınıfsız topluma dek güvenle ilerleyecektir.

Sözlerimize Enver Hoca'nın bir zamanlar doğru bir şekilde söylediği gibi başlayalım: **Marksizm-Leninizm Zafere; Revizyonizm, Maceracılık ve İnkârcılık Yenilgiye Götürür.**

★ PARTİZAN YAYINLARI

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI

BELGELER

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÜLTÜR
VAKFI

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİNE VE EZİLEN HALKLARINA ÖNEMLİ BİR DUYURU

**Uluslararası Proletarya! Dünyanın Ezilen Halk-
ları!**

**Türkiye'nin çeşitli milliyetlerden İşçi sınıfı ve Yok-
sul Halkı!**

Devrimciler! Yoldaşlar!

Partimiz TKP/ML Merkez Komitesi, 8. Toplantı-
sında uluslararası planda süregiden şiddetli ideolojik
sınıf mücadelesini ve Partimizin bu konudaki tavrı-
nı yeniden gözden geçirdi. Bu gözden geçirişin temel
noktalarını; Mao Zedung Yoldaş'ın ML eserinin,
ÇKP'nin ve Çin Devrimi'nin ona karşı yönelen yeni
anti-ML saldırılar karşısında savunulması meselesi
ve bununla ilişkin olarak bu ideolojik saldırının başı-
nı çeken AEP'ne bugün vardığı noktada nasıl bir ta-
vir takınılması gerektiği sorunu oluşturmaktaydı.

MK-8 Toplantısı, dünya işçi sınıfına ve ezilen halk-
larına bu temel sorunla ilgili olarak Partimizin tutu-
munu ve mücadelesini, yaptığımız hataların açık öze-
leştiri ile birlikte, duyurmayı kararlaştırdı :

Uluslararası ML Hareket Bugün Yeni Bir İdeolojik Saflaşma Sürecindedir!

Proletaryanın komünizm için verdiği mücadele
her şeyden önce proletaryanın ideolojisi olan M-L'iz-
min saflığının korunması ile garanti altına alınabilir.
İdeolojinin bu tayin edici öneminden dolayıdır ki
uluslararası burjuvazi, işçi sınıfının sosyal devrimler

mücadelesini durdurabilmek, ona sekte vurabilmek için proleter ideolojiye içten saldırılar yöneltmiştir ve yönetmektedir.

Bu saldırıların açık bir çizgi halinde ortaya çıktığı dönemler, ideolojik saflaşma dönemleridir. Böyle dönemlerde Marksist-Leninistler kendileriyle Marksizm-Leninizm maskeli burjuva çizgisi arasında kesin ve ilkeli bir çizgi çekmek ve bu öldürücü mücadelede gerçekleri göremeyen ve yalpalayan komünistleri kazanmak için ilkelere taviz vermeyen bir dizi taktikler izlemek zorundadır.

Komünist Partilerin mücadele tarihi, ideolojik mücadelelerin ve saflaşmaların tarihidir. Bu tek tek Komünist Partiler için geçerli olduğundan daha çok uluslararası planda geçerlidir.

Lenin önderliğinde dünya komünistlerinin Komintern'de birliğinin sağlanması, II. Enternasyonal'in sosyal-şoven, sosyal-emperyalist burjuva ihanetine karşı yürütülen amansız bir ideolojik mücadele ile mümkün oldu.

1950 sonu - 1960 başlarında, SSCB'de yeni bürokrat tekeli burjuvazinin iktidarı gasbetmesi ve kapitalizmi restore etmesi ile sonuçlanan modern revizyonist hortlamaya karşı Marksist Leninistler amansız bir ideolojik mücadele yürüttüler. Bu mücadelede, Marksist Leninistler ÇKP ve AEP'nin etrafında, Marksist-Leninist çizgide saf tuttular. Kruşçev-modern revizyonizminin yüzü açığa çıkartılarak proleter dünya devrimini sürdürmek ancak bu sayede mümkün oldu.

Daha iki yıl öncesinde uluslararası proletarya, Çinli revizyonist dönemlere karşı yürütülen büyük bir saflaşmaya daha tanık oldu. «Üç Dünya Teorisi» adlı modern revizyonizmin bu türü karşısında Marksist Leninistler proleter ideolojisinin saflığını korumak için mücadeleye atıldılar.

Bu mücadele henüz başlamış olan bir mücadeledir. Ve Krusçev modern-revizyonizmine karşı yürütülen büyük ideolojik mücadele ile birleştirilmeden, bu mücadele bir adım daha ileri götürülmeden, başarı ile tamamlanamayacaktır.

Bugün gelinen noktada uluslararası proletarya, «Üç Dünya Teorisi» türündeki modern revizyonizmle mücadelenin derinleştirilmesi kisvesi altında Marksizm-Leninizmden yeni bir sapmayla karşı karşıyadır.

Bu kez ayrılık konusu, Çin Devrimi, ÇKP ve Mao Zedung'un değerlendirilmesidir.

«Üç Dünya Teorisi» modern-revizyonizmine karşı cepheden mücadele bayrağını açan AEP ve onun etrafında birleşen Komünist Partilerin bazıları bugün feci bir inkârcılığın pençesine düşmüş vaziyettedirler. (1) Onlar Çin proletaryasının ÇKP ve Mao Zedung önderliğindeki muazzam başarılarını bir kalemde siliip atmaktadırlar. Onlar, Mao Zedung'un ve ÇKP'nin hiç bir zaman Marksist-Leninist olmadığını; Çin Milli Demokratik Devrimi'nin proletarya önderliğindeki bir devrim olmadığını; Çin'de sosyalizmin değil, kapitalizmin inşa edildiğini savunmaktadırlar. Bugünkü Çin gericiliğinin hakimiyetini, Mao Zedung'u, onun önderliğindeki ÇKP'yi ve Çin Devrimi'ni karalayarak açıklamaya çalışmaktadırlar.

Üstelik bu değerlendirmeler, eski değerlendirmelerin hiç bir özeleştirisi yapılmadan ve bilimsel olarak temellendirilmeden, tepeden inme bir tarzda öne sürülmekte ve Komünist Partilerin bunu tartışmasız kabullenmesi istenmektedir.

Bu değerlendirmeler, uluslararası proletaryanın yönünü şaşırta; onun saflarında kargaşalığa ve bozguna yol açan; dünyanın ezilen halklarının kurtuluşlarının örneği olarak baktıkları Çin Demokratik Halk

Devrimi'ni karalayarak emperyalistlere ve onların uşaklarına güç veren, aşırı bir burjuva inkârcılığıdır.

Dünya komünistlerinin ve devrimcilerinin «son kale» olarak baktıkları ve Çin modern revizyonizmine karşı mücadelede başı çeken ML AEP, emperyalizm ve sosyal emperyalizmin Çin'deki zaferinden sonra omuzlarına binen ağır görev altında ezildi; emperyalist tehdit karşısında boyun eğdi. AEP, 7. Kongresinin özü ML olan çizgisinden 180 derece çark etti; bu Kongredeki Mao Zedung ÇKP ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin değerlendirmelerini hiç söylememişçesine aşırı bir inkârcılığa düştü. Doğal olarak bu inkârcılık Marksizm-Leninizm'in inkârı idi ve giderek anti-ML bir çizgi olarak sistemleşti.

Bu inkârcılık «temellendir»ilirken öne sürülen tezler, bağrındaki modern-revizyonist ve troçkist ideolojiyi açık bir biçimde sergilemektedir.

AEP'nin; daha «Açık Mektup» (Temmuz 1978) ile başlayan, Ekim 78 Tiran (ML Bilimler Enstitüsü) Konferansı ile dünya komünist-hareketi içinde propagandası yapılan ve nihayet Enver Hoca'nın «genişletilmiş» «Emperyalizm ve Devrim» adlı yapıtında sistemli olarak sunulan inkârcılık, şu temel noktalarda Marksizm-Leninizme saldırmaktadır :

★ AEP Çin'de gerçekleşen ve Ekim Devriminden sonra ikinci büyük bir proletarya devrimi olan Demokratik Halk Devrimi'ni reddederken, «Emperyalizm ve Proleter Devrimleri Çağı»nda burjuvazinin feodalizmi tasfiye edebileceğinin ve emperyalist boyunduruğu kırabileceğinin propagandasını yapmaktadır. Bu görüş modern-revizyonist bir görüştür ve Kruşçevci «kapitalist olmayan yol» ve «Üç Dünya»cı «Yeni İktisadi Düzen» modern-revizyonist tezleriyle özde hiç bir farkı yoktur.

★ AEP, Çin'deki Demokratik Halk Devrimi'ni reddederken, yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerde Demokratik Devrim aşamasının atlanmasını vaaz etmekte; Troçkist «tek devrim» teorisinin propaganda-sını yapmaktadır.

★ AEP, Çin Devrimi'ne kara çalarken, milli (anti-emperyalist) ve tarım (anti-feodal) devrimlerde köylülüğün temel güç olduğu tezlerine saldırmakla, Stalin karşısında Rus ve Çin devrimlerinde köylülüğün önemini inkâr eden Troçki ile eş düşmektedir.

★ AEP, Çin devrimini reddetme telaşı içinde, yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde Milli Demokratik Devrim'in stratejisi olan, «Uzun süreli Halk Savaşı stratejisini» reddetmekte; böyle ülkeler için Troçkist bir strateji olan «topyekün ayaklanma stratejisinin (aslında pasifist-reformist bir çalışmanın) propagandasını yapmaktadır.

★ AEP, «sol» bir görünüm altında «faşist diktatörlüklerle ilişki kurmama» tezi ile, ASHC'nin ilişkide olduğu birçok yarı-sömürge yarı-feodal ülkedeki feodal-faşist diktatörlükleri (tıpkı «Üç Dünya»cı modernrevizyonistler gibi) demokratik göstererek meşrulaştırmakta, bu ülke proletaryasının ve halkının yolunu, yönünü karartmaktadır.

★ AEP, «Üç Dünya» modern-revizyonizminin kalıntısı olan «iki süper güç dünya halklarının başdüşmanıdır» tezini reddetmeyerek bugün bu «başdüşmanı» ABD emperyalizmi haline indirgemiş ve sosyal-emperyalizmi devrimin ateş hattından geri çekmiştir. Bunun pratikteki somut yansıması sosyal-faşist Vietnam ve kukla Heng Sarmin'in Kamboçya işgalini desteklemesi, Hindi-Çin'deki sosyal-emperyalist yayılmacılığı desteklemesi olmuştur.

★ AEP «Üç Dünya Teorisi»nin reddi adına, bu-

gün dünyada emperyalizm ve sosyal-emperyalizme esas darbelerin yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerdeki milli ve sosyal kurtuluş mücadelelerinde indirildiği gerçeğini (7. Kongrede tekrar onaylanan bu gerçek olguyu) bugün reddetmekte, ezilen halklara sırtını dönmektedir.

★ AEP, Çin'de sosyalist inşa mücadelesindeki başarıları toptan inkâr ederken, sosyalizm altında sınıf mücadelesini reddetmekte; sömürücü sınıfların iktisadi olarak varlığına son verilmesi gerçeğini, uzlaşmaz sınıf karşıtlıklarının varlığına son verilmesi şeklinde tahrif etmektedir. Bu, modern-revizyonist «bütün halkın devleti» tezinin temel taşıdır.

★ AEP, Çin proletaryasının proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürdürülmesindeki yaratıcı bir tecrübesi olan BPKD'ini bir «saray entrikası» olarak inkâr ederken, bürokrat burjuvazinin kitlelerden duyduğu muazzam korkuyu dile getirmekte ve daha Lenin zamanında formüle edilmiş olan kitle çizgisine ve kültür devrimine saldırmaktadır.

★ AEP, Komünist Partilerde iki çizginin ve hiziplerin meşru görülemeyeceği gerçeğini, «Parti hiç yanılmaz» şeklinde tahrif etmekte; Parti içinde farklı düşüncelere hiç bir zaman yeşerme imkânı bırakmadıklarını belirtmekte; Parti içi proleter demokrasiyi (merkeziyetçiliğin, demirden disiplinin zorunlu önkoşulu olan bu demokrasiyi) reddetmektedir.

★ AEP, aynı anlayışı Komünist Partiler arası ilişkilerde de sürdürmekte; ideolojik mücadeleyi ve bu temeldeki «birlik-eleştiri-birlik» yöntemini reddetmektedir. AEP, değişik görüşlerini açıkça belirten ya da ona eski görüşlerini hatırlatanları, «ML'lerin birliğini» parçalamaya yönelmiş «ajan provokatör»ler olarak damgalamakta ve damgalatmakta; böylece

eleştiri-özeleştiri silahının (Marksist-Leninist ideolojinin saflığının ve sağlamlığının korunmasındaki en etkili ML silahın) kullanılmasını yasaklamaktadır.

★ AEP, ML bir partinin yozlaşmasına, burjuvallaşmasına karşı en güçlü silah olan eleştiri-özeleştiri silahını kendisi de terketmiştir. AEP, ne «Üç Dünya Teorisinin» kendi üzerindeki etkileri hakkında, ne 1978 öncesindeki Mao Zedung ÇKP ve ÇHC değerlendirmeleri hakkında, ne de 7. Parti Kongresi ve öncesi savunduğu görüşler hakkında hiç bir özeleştiri yapmamış; göstermelik bir iki açıklama ile görüşlerini peşe peşe değiştirmiştir.

Bütün bu temel tezler ve anlayışlar, ML cilalı Troçkist ve modern-revizyonist tezlerdir ve sınıf mücadelesinin hemen her alanını kapsamaktadır. Bu tezler tam bir bütünlük arz etmektedir; anti-ML bir çizgi olarak sistemleşmiştir. AEP'nin «Mao Zedung Düşüncesinin Eleştirisi» adı altında öne sürdüğü bu çizgi, 7. Parti Kongresi dahil olmak üzere eski (ve bizim ML olarak tanıdığımız ve çok şey öğrendiğimiz) AEP ile, ML AEP'nin çizgisi ile, taban tabana zıttır ve birbirini tam olarak dışlamaktadır.

Sözlerimizi Enver Hoca'nın bir zamanlar doğru bir şekilde söylediği gibi bağlayalım: **Marksizm-Leni-**

Bugün gelinen aşamada bu anti-ML'ist çizgi, AEP'ne tamamen hakim olmuş ve AEP revizyonist bir parti haline gelmiştir. (Bugün ASHC'nin, hem üstyapısı, hem de altyapısı ile sosyalist bir ülke olmaktan çıkıp çıkmadığı bizim için tartışma konusudur. Bugünün ASHC hakkında, ajitatif yayınların dışında elimizde yeterli bir bilgi yoktur. Bürokrasyon ve burjuvalaşan bugünkü AEP yöneticilerinin üstyapıda ve altyapıda kapitalizmin restorasyonunu ne ölçüde başardıkları ve tamamladıkları konusunda yeterli bil-

gimiz yoktur. Dolayısıyla, ASHC'nde kapitalizmin restorasyonu sürecinin hangi aşamada olduğunu ancak araştırma sonucunda ortaya koyabileceğiz.)

Bugün uluslararası planda AEP'nin geliştirdiği bu anti-ML çizgi, yeni ideolojik saflaşmanın temelini oluşturmaktadır.

AEP, «Üç Dünya Teorisi»ne karşı çıkan Marksist-Leninistlerin büyük çoğunluğunu yükselttiği ML bayrağın etrafında toplarken; bazı oportünist teşkilâtların «güneşin altında iyi bir yer kapma» çabasıyla «AEP savunucusu» kesilmelerini faydacı bir şekilde değerlendirmiş ve onlara kucak açmıştı. 1978 ortalarından itibaren bu faydacılık, tam bir ilkesiz' birliğe dönüştü. AEP, sistemleştirdiği Mao Zedung - ÇKP - Çin Devrimi inkârcılığını ve bunun temelindeki anti-ML çizgiyi, kardeş tanıdığı partilere dayattı. AEP etrafındaki oportünist teşkilâtlar bunu büyük bir sevinçle ve pişkinlikle kabul ettiler (çünkü Marksizm-Leninizme saldırıyordu!) ve bu anti-ML çizginin uluslararası planda başborozancılığını üstlendiler. Marksizm-Leninizme sadık Komünist Partilerden bazıları bu anti-ML akıma boyun eğdi, içten bölündü veya güç kaybetti. Diğer bazıları ise, bu inkârcılık ve tepeden inmecilik karşısında şaşkına döndüler; fakat «Birlik» adına Marksizm-Leninizm'i açık ve güçlü bir sesle savunmaya girişemediler. (Bunun tek istisnası, AEP'nin getirdiği tezleri baştan beri açıkça eleştiren; fakat AEP'nin adını zikretmeyen ve Mao'nun savunulmasını esas görev olarak tespit etmeyen (ki bunlar hatadır) AMLP'dir. Ancak AMLP'nin «kardeş parti» statüsü de AEP tarafından göstermelik derekesine çoktan indirilmiştir!)

Yeni ideolojik saflaşma bugüne kadar için için kaynayarak gelişti. AEP'nin anti-ML çizgisini ve bu-

nun etrafında ayakta tutmaya çalıştığı ve «ML'lerin birliği her zamankinden daha güçlü» ajitasyonu ile beslediği ilkesiz «birlik»i mahkûm eden bir ses kamuoyunun önünde açıkça ortaya çıkmadı. Bunun yerine, ML'izme sadık bazı Parti ve örgütler, AEP'nin getirdiği anti-ML tezleri tek tek eleştirme, doğruları savunma, Mao Zedung'un ML eserini savunma ve göstermelik bir birlik yerine açık ideolojik mücadele temelinde oluşacak ML bir birlik çağrısını yapma şeklinde bir mücadele yürüttüler.

Partimiz TKP/ML'nin Bu Mücadeledeki Rolü ve Hataları

Partimizin 1978 Şubatında toplanan Parti 1. Konferansı, «Üç Dünya Teorisi» modern-revizyonizmiyle mücadelede AEP 7. Parti Kongresi'nin tayin edici önemini vurguladı ve ML AEP'den öğrenmeye devam edeceğini söyleyerek şu değerlendirmeyi yaptı; «TKP/ML bugün sosyalizmin kalesi durumunda olan ASHC'nin yanında olduğunu açıklar» (P. 1. (K) Belgeleri/K-1: sf. 95). Partimiz Merkez Komitesi, Konferansın anlayışına uygun olarak, AEP'ne bir mektup yazarak, 1. (K) ve Parti temel belgelerini gönderdi ve kardeşlik ilişkisini geliştirmek istediğini belirtti (BKZ. Ek. 1.). Bu dönemde Partimiz, AEP'nin 7. Kongresinde onaylanan kongre raporuna göre, bazı değişik değerlendirmeler yapmaktaydı. Parti I. Konferansımız; AEP 7. Kongre raporunda, «üç dünya» «teorisyenleri»nin kullandığı, «gelişmekte olan ülkeler», «bloksuzlar», «dekolonizasyon süreci» vb. ifadelerin çok sık kullanıldığını; bu ifadelerin «emperyalizmin kömürsünü gözden gizleyen, devrim olmadan da mil-

li sanayiini kurup bağımsızlığına kavuşacakmış vb. gibi anlayışlar yayan, sınıflarüstü kavramlar» (Komünist S. 1, sf. 17) olduğuna dikkati çekmiş ve şunu yazmıştı :

«Bu tür ifadeler, modern revizyonist 'üç dünya teorisi'nin sistemleştirmeye çalıştığı ifadelerdir. Ayrıca şu anda, 'üç dünya teorisi'ni reddeden başta AEP olmak üzere bir dizi komünist partisi tarafından kullanılmaktadır. Örneğin AEP 7. Kongre raporunda, bu ifadeler bir yandan reddedilip eleştirilirken, diğer yandan da alınıp kullanılmaktadır. Gerçekte AEP 7. Kongre Raporu'nda daha bir diği çelişik husus vardır. Partimiz önümüzdeki dönemde uluslararası komünist hareketin birliğini sağlamasına hizmet edeceği anlayışıyla bu ve benzeri noktaları ele alarak açıklayacaktır. (I. Konferans Belgeleri, Komünist, S. 1, Sf. 100).»

Dolayısıyla, AEP'ne ilişki kurmak ve tartışmak için mektup gönderdiğimiz dönemde, AEP'nden bazı konularda farklı düşünüyorduk ve bu düşüncelerimiz ona gönderdiğimiz belgelerimizde vardı. Gerek AEP ile, gerekse uluslararası palnda tartışmalarımızı şu iki adete üzerinde yoğunlaştırmak istiyorduk: a) «Dünya Halklarının Başdüşmanı iki süper güç» tezinin, Üç Dünya Teorisi'nin önemli tezlerinden biri olduğu; ve b) «oportünizmle uluslararası alandaki mücadelenin ML ilkelere dayanarak açık bir biçimde yürütülmesi»; «her Partinin diğer Parti ve gruplarla ilişkisini kendi değerlendirmesi temelinde yapması»; «Partiler arası ilişkilerde tam eşitlik» ilkesinin titizlikle uygulanması. (K-1: sf. 95).

AEP bu mektubumuza olumlu ya da olumsuz bir

cevap vermedi. Enternasyonal ilişkiler temsilcimiz, temas kurulan ASHC kanalınca, «Sonucun ne olduğunu bilmiyorum»; «Cevap gelecek» vb. cevaplarıyla oyalanıyordu.

Bu arada Partimiz, Temmuz 1978'de AMLP ile bir ortak açıklama yaptı. Bu ortak açıklama, «Üç Dünya Teorisi» modern-revizyonizmiyle mücadele açısından, ve bu mücadelenin gölgesinde beliren yeni oportünist akımla mücadele açısından, önemli bir uyarıcı belgedir. Bu belgede AEP'ni ML bir parti olarak ve ASHC'ni, her ML Partinin vargücüyü savunması gereken sosyalizmin son kalesi olarak değerlendiriyorduk. Yine bu belgede, «Üç Dünya Teorisi»nin teorik köklerinin bulunup çıkartılması ve toptan reddi çağrısını yapıyorduk. Bu çabaya sırt çevirmenin tehlikesine işaret ediyorduk. Ve yine aynı belgede, «Üç Dünya Teorisi»ni reddedenler arasına sızmış oportünist teşkilâtların Mao Zedung yoldaşa sorumsuz ve burjuva saldırılarını (2) eleştiriyor, şöyle diyorduk :

«Yoldaş Mao Zedung, Çin'de demokratik devrimin zaferi ve sosyalizmin inşasına ölümsüz katkılarda bulunmuştur. Mao Zedung Yoldaş aynı zamanda Marksizm-Leninizm'e de ölümsüz katkılarda bulunmuş, komünizmin dünya çapında zaferi için mücadele etmiştir. Mao Zedung'un bu ML mirasını korumak ve savunmak bütün Marksist-Leninistlerin görevidir... «Görüşümüze göre, ÇKP'nin çizgisindeki revizyonist sapmalar uzun bir süreden beri vardır. Ve Mao Zedung Yoldaş'ın sağlığında da ÇKP'nin çizgisinde revizyonist hatalar tespit etme mümkündür; bazı revizyonist görüşler için temel Mao Zedung Yoldaş'ın bazı görüşlerinde de mevcuttur.

Bu sebeplerden, Yoldaş Mao Zedung'un ÇKP'nin revizyonist hatalarında belli bir sorumluluğu söz konusudur.

«Bütün bu olgular, görüşümüze göre, hiç kimseye gayri ciddi ve sorumsuz bir tavırla, tek yanlı olarak ve demogojik bir biçimde Mao Zedung Yoldaş'ın hatalarını alt alta sıralayıp, ardından onun hakkında olumsuz bir değerlendirme yapma hakkını vermez. Böyle ilkesiz ve burjuva gazeteciliğinin metodlarını kullanarak yapılan bir «eleştiri!» yalnızca tarihi gerçekleri ters yüz etmekle kalmamakta; aynı zamanda «Mao Zedung Düşüncesi» adlı demogojik bayrak altında, Mao Zedung Yoldaş'ın devrimci özünü yok eden revizyonistlere hizmet etmektedir. Görüşümüze göre, bugün Mao Zedung Yoldaş karşısında «savcı» pozunda dikilenlerin; dün en katıksız «Mao Zedung Düşüncesi taraftarları» olması, dün bunların Mao Zedung'u tanrılaştıranların başında gelenler olması, tesadüf değildir. Her iki halde de, bunların tavrını belirleyen ilkesizliktir, oportünizmdir.» [(AMLP/TKP/ML) Ortak Açıklaması, Le. Ya. Yay. sf. 93 - 94].

Ortak açıklamada bu satırlar yazılırken, AEP'nin ÇKP, MK ve ÇHC Hükümeti'ne yazdığı Açık Mektup, AEP'nin Çin devrimini, Çin'de sosyalizmin inşası ve BPKD'ni ve Mao Yoldaşı değerlendirmesinde bir dönüşün ön habercilerini içinde taşıyordu.

Nitekim, 2 - 4 Ekim Tiran Konferansı, Mao Zedung'un hatalarının eleştirisi adı altında Mao'nun ML eserine saldırıyı başlattı ve Enver Hoca'nın «Emperyalizm ve Devrim» kitabı bu saldırıyı sistemli bir biçimde ortaya koydu. (Türkçe yayını1979)

Partimiz bu saldırı karşısında yeterince hazırlıklı

değildi ve iç işleyiş açısından çelişkili bir durumla karşı karşıyaydı. Hazırlıklı değildi, çünkü içinden geçmekte olduğumuz ideolojik mücadele döneminin sorunlarının ciddiyetini yeterince kavramamıştı. Bu nedenle Parti içinde Uluslararası Komünist Hareketteki gelişmelerin kollektif bir değerlendirilmesi için ön hazırlık yapılmamıştı; ve Partimiz Merkez Komitesi, bir yandan AEP hakkında 1978 Konferansı'nda yapılan «AEP ML'dir» tespitine uymak, diğer yandan da bu tespit yapıldığı zamanki çizgisinden 180 derece dönmüş bir AEP karşısında, onun ML'izme indirdiği darbeler karşısında, Parti çizgimizi, ML'izmi ve Mao Zedung'u savunmak gibi «çelişkili» bir durumla karşı karşıyaydı.

Partimiz Merkez Komitesi, aslında varolmayan bir çelişkiye göre hareket etti: Bir yandan 1. (K) kararını (AEP ML'isttir tesbitini) sürdürme, diğer yandan da AEP'nin görüşlerini tek tek eleştirme yolunu tuttu. Bu durum, dışarıdan bakıldığında, eklektik ve faydacı bir tutum izlemine vermekte ve gerek uluslararası gerekse ülke çapında oportünizmle mücadelede Partimizin gücünü önemli ölçüde zayıflatmaktaydı.

Mesela, Ocak 1979'da, AMLP, GDS ve WBK ile ortaklaşa düzenlenen «ASHC ile Dayanışma» kampanyasında bir yandan AEP'ne ML diyor; diğer yandan da, birleştirildiği zaman anti-ML olduğu sonucu çıkacak olan, tek tek eleştiriler yürütüyorduk.

Bu anlayışımız, Nisan - Mayıs 1979'da MK'nin 6. Toplantısı'nda da devam etti ve bu anlayış ile AEP'ne ikinci bir mektup kaleme alındı (Bkz. Ek-2).

Bu mektupta AEP'ne başvurumuzun üzerinden 1. yıla yakın bir zaman geçmesine rağmen herhangi bir cevap alamadığımız ve bunun ML olmayan bir tavır olduğu belirtildikten sonra; görüş ayrılıklarımız orta-

ya konuyor ve bu ayrılıkların bizi AEP'nin yeniden değerlendirilmesini Parti içinde tartışmaya açmak zorunda bıraktığını belirtiyordu.

Bugün bu mektubun üzerinden de 7 ay geçmiş ve oyalamanın ötesinde bir cevap alınamamıştır. Biz görüş ayrılıklarımızı açıkça bir kez daha belirttik; bunun bizi, AEP'nin ML olup olmadığı konusunu tartışmaya açmak zorunda bıraktığını açıkça söyledik ve bütün bu sorunlar üzerine tartışmak istedik. Fakat AEP ne bizi ML görüp görmediği hakkında bir şey söyledi; ne de eleştirilerimize karşı herhangi bir tavır takındı. Bu tutum, oportünist ve «birlik»i sarsacak herhangi bir ML'ist sesin yükselmesini engellemeye hizmet eden oyalama taktiğinden başka bir şey değildir.

Partimiz bugün tavrını ortaya açıkça koymaktadır. Bunu aslında MK'sinin 6. Toplantısı'nda yapmalıydık. Çünkü o toplantıda MK, AEP'in geliştirdiği çizginin ML'izmle ve Partimizin çizgisiyle taban tabana zıt olduğunu tespit etmiş ve bu nedenle Parti içi tartışma açmıştı. Doğru olan, AEP'in yeni çizgisini anti-ML bir çizgi olarak mahkûm etmek; Mao Zedung'u, ÇKP'yi ve Çin Devrimi'ni savunmak için, yeni oportünist akımın kaynağının bu çizgi olduğunu açıkça ilan etmek ve AEP'nin ve onun etrafındaki Partilere son bir uyarı ve oportünizmle açık mücadele çağırısı yapmak olacaktı.

Parti MK'si bunu yapmadı; çünkü P. 1. Konferansı kararına uyma adına biçimselliğe düştü. 1. Konferansın özünün savunulmasının, AEP'ne karşı Parti çizgimizin ve ML'izmin savunulması ve ayrıca 7. Kongre ve 7. Kongre öncesinin AEP'sinin, bugünkü AEP'ye karşı savunulması demek olacağını göremedi.

Kuşkusuz bu göremeyişte, AEP gibi büyük bir

saygınlığa sahip bir Partiye karşı nasıl davranacağını bilememizin ve tecrit olacağımız korkusunun da payı vardı. Böylece biz, Mayıs 1979'dan itibaren AEP'ne karşı «diplomasi» uygulamış olduk. Çünkü oportünizme adını vermemek; onunla aramıza net bir çizgi çekmemek ve oportünizmi çizgi edinmiş bir Partiye hâlâ ML demek, sonuç itibariyle, «diplomasi»den başka bir şey değildir. Halbuki Parti 1. Konferansımız bu konudaki ilkeyi şöyle vurgulamaktaydı :

«TKP/ML 1. Konferansı, oportünizmle uluslararası alandaki mücadelesinin ML ilkelerine dayanarak açık bir biçimde yürütülmesinden yana olduğunu, karşı mücadele yöntemleri konusunda Marks'ın, Engels'in, Lenin'in ve Stalin'in ve komünist Enternasyonal'in doğru geleneginin sürdürülmesinden yana olduğunu açıklar.

«TKP/ML 1. Konferansı, oportünizmle mücadelede oportünizmle her uzlaşmanın bizzat oportünizm olduğu görüşünde olduğunu açıklar.» (Bütün Ülkelerin İşçi Sınıfına ve ML Partilere Mesaj/P.l.k. Belgeleri; K-1 : sf. 93).

Bugün bu hatalı tavrımızı düzeltiyoruz. AEP'nin ML'izmden, inkârcılıkla saptığını; Mao'yu eleştirme adına modern-revizyonist ve Troçkist zehiri ML'lerin safında yaydığını; Uluslararası Komünist Hareketi böldüğünü ve İdeolojik kargaşa yarattığını; özellikle yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerdeki proletaryanın devrim mücadelesine, yaydığı fikirler ve desteklediği oportünist teşkilâtlarca ağır zararlar verdiğini söylüyoruz.

Partimiz kendi içinde de, Mayıs'ta açtığımız tartışmayı, AEP'nin anti-ML çizgisinin reddini derinleştirmek, onun köklerini bulup çıkartmak ve Mao Ze-

dung'a getirilen eleştirilerin bilimsel tahlilini yapmak şeklinde sürdürmektedir.

Mao Zedung Yoldaşı, Onun Önderliğindeki ÇKP'ni ve Çin Devrimi'ni Savunmak Tüm Marksist-Leninistlerin Görevidir!

«Üç Dünya»cı modern-revizyonizmle mücadele ile gelişen saflaşma içinden çıkan yeni oportünist akıma karşı, Mao Zedung'u, ÇKP'ni ve Çin devrimini savunmak, tüm Marksist-Leninistler için temel alınması gereken bir görevidir. Çünkü bu, Marksizm-Leninizm'in, modern-revizyonizmin ve (bütün sosyalist kalelerin burjuvazinin eline yeniden düşmesi ile güçlenen) Troçkizmin her türü karşısında savunulması için hayati bir zorunluluk taşımaktadır.

Partimizin çizgisi, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların görüşleri temelinde, her türlü revizyonist görüşlerle militan bir mücadele içinde şekillendi. Partimiz açısından Mao Zedung'u Marks, Engels, Lenin ve Stalin'den koparmak, onlarla karşı karşıya koymak, ancak Marksizm-Leninizm düşmanlarının işi olarak değerlendirilir.

Partimiz bu anlayışla daha 1978 Şubatında, Mao Zedung'un eserini, «yeni bir çağ değerlendirmesi», «bu yeni çağın Marksizm-Leninizmi» vs. gibi göstererek Marksizm-Leninizm'den koparmaya çalışan burjuva düşüncelerine karşı çıkmıştır. Bu tarihte yapılan 1. Konferansımızda, Mao Zedung'u putlaştırmak, onu Marksizm-Leninizm'den koparmak için ilk defa Lin Biao haini tarafından formüle edilmiş olan «Mao Zedung Düşüncesi» anlayışını reddetmişti.

1978 yaz aylarından itibaren, Mao Zedung'u Marksizm-Leninizm'den koparmak yönünde, bu kez görünürde tam aksi yönden gelen bir furya başladı.

Mao Zedung «küçük burjuva demokrati», «köylü devrimcisi» ve «revizyonist» olarak «mahkûm» (!) ediliyordu. Aslında bu tezler hiç bir Marksist-Leninist için yabancı olmamalıydı; çünkü bu tezler Kruşçev ile başlayan Sovyet modern-revizyonizminin «Mao Zedung Değerlendirmesi» olagelmişti.

Partimiz Marksizm-Leninizm'e yönelen bu akıma karşı çıktı ve «Mao Zedung Savunulmadan Marksizm-Leninizm savunulamaz» şiarını attı. Bu şiarla birlikte, Partimiz Mao Zedung Yoldaş'ın eserinin incelenmesi ve Çin'deki geriye dönüşte ve genel olarak modern-revizyonizmle mücadelede O'nun teorik ve pratik hatalarının ortaya konmasının, O'nun ML eserinin savunulmasını güçlendirecek, ML ideolojisinin saflığını koruyacak yaklaşım olduğunu vurguladı.

Uluslararası planda takındığımız bu tavır, dünya proleter devrimlerinin ilerletilmesi için, proletaryanın devrimci pratiğine yol gösteren Marksist-Leninist ideolojinin burjuvazi tarafından yozlaştırılmasını önleyebilmek için, zorunlu ve tek doğru olan tavidir.

Ne var ki Partimiz, çizdiği bu hat üzerinde dimdik yürüyemedi; oportünizmle mücadelesinde bocaladı. Mao Zedung'un eserinin her türlü modern-revizyonist ve oportünist saldırıya karşı savunulmasını yeterince yerine getiremedi. Parti Merkez Komitemiz, oportünist saldırılar karşısında Mao Zedung yoldaşı kuru bir sloganla savunma derekesine düştü. 1978 sonlarında aldığımız doğru ve açık pozisyon giderek muğlaklaştı. Parti Merkez Komitemiz, oportünizmle mücadelede Partililere önderlik edemedi, onlara kullanılabilecek silahları vermedi.

Parti Merkez Komitemizin bu hatası, 1979 yazında yapılan 3. Enternasyonal Gençlik Festivali'nde de devam etti.

Bu festival, AEP'nin anti-Marksist-Leninist çizgisini ve Mao Zedung saldırısını sorgusuz sualsiz onaylayan Partilerin bir gövde gösterisi ve «birlik»iyle de, anti-faşist, anti-emperyalist gençliğin birliğine hizmet etmesi gereken bu festival, tam tersine buraya gelen anti-emperyalist, anti-faşist gençliği Mao Zedung ve Çin devrimi düşmanlığı ile zehirlemeye hizmet eden bir araç haline dönüştü. O kadar ki, festival düzenleyicileri, Mao Zedung'a «revizyonist» demeyenleri ve polisinden de destek alarak, kamp çevresinden uzaklaştırmaya kalkıştılar. Festivalin anlamı ve temel çizgisi bu şekilde ortadayken ve «AEP borazancıları» Partimizin temsilci ve sempatanlarına «Mao'cu ajan provakatörler» diye saldırırken; Partimiz sadece kamp yöneticilerinin anti-demokratik, bölücü v emperyalizmin (özellikle Rus emperyalizminin) ekmeğine yağ süren tavırlarını teşhir etmekle yetinmesi; tüm anti-emperyalist ve anti-faşist güçlere ve Marksist-Lenistlere, bu uygulamaların altında yatan ideolojik ayrılığı Mao Zedung'un savunulması temelinde ortaya çıkan ideolojik ayrılığı, gösterip kavratmaması, oportünizme karşı mücadele açısından büyük bir hataydı. Söz konusu festivalde bu hata, Partimiz adına yayınlanan bildirimlerde Mao Zedung yoldaş'ı, Marksizm-Leninizm'in klasikleri arasından çıkartmaya kadar vardı.

Mao Zedung'un savunulması konusunda Partif Merkez Komitemiz düştüğü hatanın kaynaklarını şöyle değerlendirmiştir :

«Bu hatamız nereden kaynaklandı? Biz bu konuda mükemmeliyetçi ve cesaretsiz davranmışık.

Biz Mao'nun gerçekten savunulmasının ancak onun hatalarının ortaya konması, yani Mao'nun eserlerindeki Marksizm-Leninizmin savu-

nulması ile olacağı anlayışındaydık ve hâlâ bu anlayıştayız. Ancak bu doğru olmakla birlikte, Mao'yu savunmak için onun hatalarını ortaya çıkartmamızı beklemek, küçük burjuva mükemmeliyetçiliğidir. Kuşkusuz biz Parti çizgimizde açık olan her noktada Mao'yu, onun önderliğindeki ÇKP'yi ve Çin devrimini savunabilirdik ve kesinlikle savunmalıydık. Yine Parti çizgimizde açık olan noktalarda Mao'yu ve ÇKP'yi eleştirebilirdik ve eleştirmeliydik. Biz bunu yapmadık. Çünkü aynı zamanda cesaretsiz davrandık. Dünya ML hareketinde yeni bir saflaşmayı getiren, P çizgimizi temelden ilgilendiren böyle bir konuda atacağımız her adımın önemi ortadadır. Biz bu durum karşısında, hata yapmak korkusuyla cesaretsiz davrandık ve çok daha büyük bir hata yapmış olduk.» (MK 7. Toplantı Raporu; Eylül 1979)

«Bu hataların ortaya çıkmasındaki etken, yeni oportünizmin ideolojik saldırısı karşısında gerilememiz ve Mao Zedung'un hataları hakkında bilimsel olmayan bir temelde kuşkuya düşmemizdir. Bu kuşku, Mao'yu oportünizmin karşısında savunamamızda diğer bir önemli etken olmuştur.» (MK 8. Toplantı Raporu; Aralık 1979).

Bütün ülkelerin işçileri, tüm yoldaşlar, devrimciler! Bu, aynı zamanda Parti Merkez Komitemizin kamuoyu önünde yaptığı özeleştirisidir. Partimiz hatalarının tüm işçi sınıfı ve ezilen halkımız tarafından görülmesini, eleştirilmesini ve denetlenmesini istemektedir. Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung Yoldaşların tüm Marksist-Leninistlere miras bıraktıkları eleştiri-özeleştiri ve kitle çizgisi pratiğini hayata geçirmek (son zamanlarda yeni oportünizmin

hayasızca çiğnediği ve birçok Marksist-Leninistin de küllendirdiği bu pratiği canlı tutmak son derece önemli bir görevdir!) için cesaretle ve yılmadan ileri atılmamızdır. Bu, her Marksist-Leninistin, burjuva ideolojisinin her türüne karşı mücadelesinde en güvenilir silahıdır ve kendisini Marksist-Leninist gören her örgüt tarafından titizlikle uygulanmak zorundadır.

Tüm Marksist-Leninistlere ve Devrimcilere Çağır!

Devrimciler ve yoldaşlar! İdeolojik mücadelenin bugün gelmiş olduğu aşamada emperyalizme ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyi yükseltebilmenin, proletaryanın ve onun önderliğinde dünya ezilen halklarının sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelelerini ilerletebilmenin, artan emperyalist savaş tehlikesi karşısında işçi sınıfının ezilen halkların çıkarlarını savunabilmenin ön koşulu, proletaryanın devrimci pratiğinin zaferle taçlanmasıdır. Bu zaferin tek garantisi olan Marksist-Leninist ideolojinin saflığının korunabilmesidir. Marksizm-Leninizm her cepheden saldırıya uğramaktadır. Uluslararası burjuvazi, emperyalist savaş yangınları ve kanlı müdahalelerle dıştan yıkamadığı sosyalist kaleleri içten fethetti. İçten yıkılmanın temeli, ideolojik yozlaşma ve sapmadır. Bu nedenle sınıf bilinçli proleterler, ideolojik saflığın korunmasında son derece uyanık ve acımasız olmak zorundadırlar. Sınıfımızın asırlık tecrübeleri bize bunu öğretiyor.

Bugün Marksizm-Leninizm belli başlı üç cephe- den saldırıya uğruyor. Birincisi, Kruşçev-Brejnev modern-revizyonizminin cephesi. Bu modern-revizyonizm ile 20 yılı aşkın mücadelemizde çok önemli başarılar elde ettik; ancak onların çanına ot tıkayamadık. Kruş-

çev tipi modern-revizyonizm, onunla mücadelede başarı çeken ÇKP'nin revizyonistleşmesiyle güçlendi. Şimdi de AEP'nin başını çektiği akımın Mao Zedung'a, onun önderliğindeki ÇKP'ye ve Çin Devrimi'ne azgınca saldırması ile daha da güçlenmekte; devrimci mücadelelerin şiddetli olduğu her yerde mevzi kazanmaktadır. Kruşçev modern-revizyonizmi ile ideolojik mücadele bitmemiştir ve bu sosyal emperyalist ideoloji Marksizm-Leninizm için can alıcı önemini muhafaza etmektedir.

İkincisi, «Üç Dünya Teorisi» modern-revizyonizminin cephesi. Çin'li dönemlerin teori ve pratiği ile olan mücadele daha henüz başlamış vaziyettedir. «Üç Dünya» şemasının temel bazı tezleri, bazı anlayışları saflarımızda halen yaşamaktadır ve bunlar yorulmak bilmez bir mücadele ile temizlenmek zorundadır. Bu mücadele görevi Marksist-Leninistlerin önünde dururken, AEP'nin sistemleştirdiği Mao Zedung inkârcılığı, sadece Çin'li modern-revizyonistlerin yüzlerini gizlemelerine hizmet etmekte, «üç dünya» modern-revizyonizmi ile mücadelenin önüne engel olarak dikilmektedir. Deng-Feng tipi modern-revizyonizmle mücadele de henüz emekleme aşamasındadır ve Marksizm-Leninizm için büyük bir tehlike oluşturmaktadır.

Üçüncüsü, AEP'nin bayraktarlığını yaptığı, modern-revizyonizmin ve Troçkizmin yeni bir almaşığı olan yeni oportünist cephe. Bu akım ile olan mücadele, için için kaynamakla birlikte henüz gün ışığına çıkmaktadır. AEP'nin kendi geçmişinin de inkârı temelinde oluşan yeni çizgi, uluslararası planda hem Kruşçev modern-revizyonizmine hem de «üç dünya» modern-revizyonizmine güç vermekle kalmamaktadır. Bundan da öte, sosyalizmin geçici fakat ağır bir yenilgisi olarak tanımlayabileceğimiz bugünkü uluslararası durumu ellerini oğuşturarak seyreden, «Biz

demedik mi, biz, sosyalizm tek tek ülkelerde inşa edilemez, demedik mi» şeklinde sevinç çığlıkları atan Troçkizme de büyük bir güç vermektedir. AEP, «Stalinizm» derekesine düşürdüğü bir Stalin savunuculuğu (!) ardına gizlenerek Troçkizm zehirini kusmaktadır. Bu zehir şu anda anti-emperyalist, anti-faşist güçler arasında önemli bir engelle karşılaşmadan yayılıyor. Ülkemizde kendi pratiklerimizle şahit olduğumuz gibi AEP kuyrukçuluğu içinde birçok devrimci akım, troçkist ajan provokatörlüğe doğru yol alıyor.

AEP'nin çevresinde açılan bu cephe, bu nedenlerle Marksizm-Leninizme çok ağır zararlar vermektedir. AEP'ne açık bir tavır takınmamak, onun anti-ML yüzünü açığa çıkartmamak; ona karşı «taktik nedenlerle», ya da «ML'istlerin birliği»ni bozmamak kaygısıyla susmak, Marksizm-Leninizme ters düşmek ve oportünizm ile uzlaşmaktan başka bir şey değildir.

Partimiz TKP/ML bu anlayışla tüm Marksist-Leninist örgütleri, pratiklerini gözden geçirmeye ve Marksizm-Leninizme karşı açılan bu yeni cephe önünde saflaşmaya çağırılmaktadır.

Partimiz TKP/ML, tüm Marksist-Leninistleri, Mao Zedung Yoldaş'ın ML eserini, Kruşçev modern-revizyonizminin saldırılarına, «üç dünya»cılarının sahtekârca el altından katletmelerine ve AEP ve çevresinin burjuva inkârcılığına karşı savunmaya çağırılmaktadır

Tüm anti-emperyalist ve anti-faşistler!

Dünyanın bütün ezilen halklarına örnek olmuş onlara mücadelelerinde cesaret ve umut vermiş olan Mao Zedung'un Kruşçev haini ya da Deng Hsiao Ping-Hua Kuo Fenk dönemleriyle eş tutulmasına karşı çıkmak; Mao Zedung'u savunmak sizin de görevinizdir. Bütün ezilen halklar Çin halkının, proletarya önderliğinde emperyalizme, feodalizme ve komprador kapitalizme karşı yürüttüğü fedakâr ve uzun süreli sa-

vaştan çok şey öğrenmiştir ve kesinlikle öğrenmeye de devam etmelidir. Mao Zedung'un savunulması, ona yönelen her saldırıya karşı konulması, en azından bunun için zorunludur.

Tüm dürüst devrimciler! Partimiz TKP/ML sizleri, Mao Zedung'a ve onun şahsında Marksizm-Leninizm'e saldıranları terketmeye, Marksizm-Leninizmi kararlılıkla savunanların safına katılmaya çağırmaktadır.

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

**Yaşasın Marks, Engels, Stalin ve Mao Zedung'un Işık-
lı Yolu!**

**KahROLSUN AEP'nin başını çektiği Yeni Oportünizm ve
Mao Zedung inkârcılığı!**

**KahROLSUN Modern-Revizyonizm, Troçkizm ve her
renkten Oportünizm!**

Türkiye Komünist Partisi / Marksist-Leninist Merkez Komitesi

1 — AEP'in «kardeş olarak tanıdığı Partiler arasında, Mao Zedung'un toptan reddine karşı çıkan Partiler şunlardır : Avusturya Marksist-Leninist Partisi (AMLP), Şili Devrimci Komünist Partisi (ŞDKP), Venezuela Kızıl Bayrak Partisi, Kolumbiya Komünist Partisi / Marksist-Leninist, Ekvator Komünist Partisi / Marksist-Leninist ve Yunanistan Komünist Partisi / Marksist-Leninist. Bu Partilerden yalnızca AMLP, AEP'le uyuşmayan görüşlerini açık olarak tartışmakta, diğer Partiler ise henüz açık bir tartışma yürütmemektedirler.

2 — O dönemde AKP/ML bir iç mektup yayınlayarak «Mao Zedung Marksist-Leninist bir klasik midir?» sorusunu sormuş ve Mao Zedung'un eserinin esasının revizyonist olduğu görüşünü ileri sürmüştü. Ve bu mektup «Üç Dünya»cı AKP tarafından gün ışığına çıkarılmış ve AKP/ML tarafından da yalanlanmamıştı. Partimiz, AKP/ML'nin bu soruyu ortaya atma cesaretini AEP'nden alabileceğini de seziyordu. Nitekim bu konuyla ilgili yayınlanan yazılarımızda, «görünürde AKP/ML'nin açtığı bu bayrak» vb. ifadeler kullanmaktaydık.

Arnavutluk Emek Partisi
MK - Enternasyonal İlişkiler Bölümü'ne

Değerli yoldaşlar;

Partimiz TKP/ML (Türkiye Komünist Partisi / Marksist-Leninist), 1978 yılının şubat ayı içinde I. Konferansını yaptıktan ve MK'ni seçtikten sonra; Birinci Konferansımızın aldığı karara uygun olarak, Marksist-Leninist olarak değerlendirdiğimiz partilerle temas kurmak için harekete geçtik.

Parti Konferansımızın kararı gereğince, öncelikle, şanlı bir mücadele geçmişine sahip olan; Kruşçof tipi modern revizyonizme karşı mücadelede tayin edici bir rol oynamış olan; bugün de «3 Dünya Teorisi» adı altında ortaya çıkan yeni modern revizyonist akıma karşı mücadelede çok önemli bir rol oynayan Partiniz AEP ile, proleter enternasyonalizmi ilkeleri temelinde ilişki kurmak için çabaladık. Ama bu çabalarımız şimdiye dek sonuçsuz kaldı.

Son olarak, Viyana'daki konsolosluğunuzda verilen bir davete katılan bir yoldaşımız üzerinden, partinizle ilişki kurmak için yazılı olarak doğrudan müraacaat edilmesi gerektiğini öğrendik.

Değerli yoldaşlar;

Partimiz TKP/ML, bugün «3 Dünya Teorisi»nin en ateşli savunucularından biri olan «Aydınlık» revizyonizmine karşı mücadele içinde; daha önce «Aydınlık» içinde çalışmış olan Marksist-Leninistler tarafından 1972 yılında kurulmuş olan genç bir partidir.

Partimizin kuruluşuna temel olan belgeler :

- ★ Mao Zedung'un Kızıl Siyasi İktidar Öğretisini Doğru Kavrayalım
- ★ TİİKP Program Taslağının Eleştirisi
- ★ Şafak (Aydınlık) Revizyonizmi İle Aramızdaki Ayrılıkların Kökeni ve Gelişmesi / Genel Eleştiri
- ★ Türkiye'de Milli Mesele
- ★ Kemalizm Üzerine

adlı belgelerdir. Bu belgelerde —bunları daha önce postaladık, konsolosluga da verdik— partimizin ideolojik, siyasi, örgütsel çizgisi ortaya konmaktadır.

Partimiz kurulduktan bir süre sonra, faşist hakim sınıfların ağır saldırıları; ve partimizin yaptığı bazı hatalar sonucu ağır bir yenilgiye uğramış; partimiz yönetici kadrolarının çok önemli bir bölümünü, bu arada kurucu ve önder yoldaşımız İbrahim Kaypakkaya'yı yitirmiştir.

Partimiz TKP/ML 1973 yılı ortalarına rastlayan bu yenilgiden sonra bir süre merkezsiz kalmış; daha sonra yeniden merkezleşme süreci içinde partimiz içine sızan küçük burjuvalar partimizi tasfiye etmeye kalkmışlar ve partimize ağır zarar vermişlerdir. 1976 yılı, partiyi savunan kadroların parti tasfiyecilerine karşı verdiği mücadele ile geçmiş; 1977 yılı başlarında bu mücadele, parti tasfiyecilerinin partiden atılması ile sonuçlanmıştır. Bundan sonra, bölgeler düzeyinde mücadele yürüten partimizin yeniden merkezleşmesi için sürdürülen çabalar yoğunlaştırılmıştır. Bu çabalar 1978 yılı Şubat ayı içinde yapılan TKP/ML I. Konferansı ile sonuçlanmıştır. TKP/ML I. Konferansı, Partimizin mücadele tarihinde çok önemli bir yere sahiptir. I. Konferansımız;

— ML çizgi temelinde bir MK seçerek, örgütsel dağınıklığa son verme, yeniden merkezleşmeyi sağlama yolunda önemli bir adım atmıştır.

— Parti Tüzüğünü kabul ederek, şekilsiz örgütlenmeye son verme yolunda önemli bir adım atmıştır.

— Parti'nin kuruluşundan bu yana yürüttüğü mücadelenin tecrübelerini gözden geçirmiş; partimizin yaptığı hataları ve bu hataların kökenini tespit ederek, partimizin özelleştirisini ortaya çıkarmıştır.

— Önümüzdeki dönemde yürütülecek çalışmaların yönünü belirleyen bir dizi taktik karar almıştır.

(TKP/ML I. Konferansı Kararları, Partimizin merkez yayın organı (illegal) olan 'Komünist'in 1. sayısında yayınlanmıştır. Bu belge de daha önce postalanmış ve konsolosluga da elden verilmiştir. Bu mektuba ek olarak da bir kez daha verilecektir.)

Değerli yoldaşlar;

Partimiz TKP/ML ve onun önderliğindeki TİKKO (Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu) ve TMLGB (Türkiye Marksist-Leninist Gençlik Birliği), Marksizm-Leninizmi kendilerine eylem kılavuzu edinmiş örgütlerdir.

Partimiz, ülkemizde Marksizm-Leninizmin ilkelelerini her türden oportünist ve revizyonist saldırıya karşı tavizsiz savunmakta; bu ilkeleri ülkemizin somut pratiği ile birleştirmeye çabalamaktadır.

Partimiz, yarı sömürge - yarı feodal bir sosyo-ekonomik yapıya sahip olan ülkemizde; demokratik halk devrimini önümüzdeki devrim aşaması olarak tespit etmiştir. Devrimin yolu olarak Halk savaşı yolunu tesbit etmiş; buna uygun olarak örgütlenmekte ve mücadeleye etmektedir.

Partimizin; Türkiye devrimi ile ilgili görüşleri,

geniŒe yukarıda sözünü ettiğimiz temel belgelerimizde vardır.

Uluslararası alanda partimiz, kendisini proleter dünya devrimi cephesi güçleri içinde görmekte; diğer Marksist-Leninist partilerle proleter enternasyonalizmi ilkeleri temelinde kardeŒe ilişkiler geliŒtirmek istemektedir. Partimiz I. Konferansı, içinde bulunduğumuz anda, dünya Marksist-Leninist hareketinin yeni bir saflaŒma içinde olduğunu; bu saflaŒmada «3 Dünya Teorisine» karŒı tavrın mihenk taşlarından biri olduğunu tespit etmiŒ; «3 Dünya Teorisi»nin modern revizyonist bir tez olduğu konusunda fikir birliğine varmıŒtır. Parti konferansımız, «3 Dünya Teorisi»ne karŒı tavır takınan partilerle, öncelikle de Partiniz AEP ile ilişki kurma kararı almıŒtır. Bu ilişkiler konusundaki anlayıŒımız, ekte sunduğumuz «Uluslararası iŒçi sınıfına ve ML partilere çağrı» adlı yazıda vardır.

Değerli yoldaŒlar;

TKP/ML olarak, partiniz AEP ile kardeŒe ilişkiler kurmak ve geliŒtirmek istiyoruz. Bunun için önce sizle görüşlerimiz ve görüşleriniz üzerine görüşmek, tartıŒmak için bir araya gelmek istiyoruz. Fikir alışveriŒinde bulunmak, karŒılıklı destek imkânları üzerine konuşmak istiyoruz.

Görüşme için somut tarih önerimiz, Eylül ayı ikinci yarısı / Ekim ayı birinci yarısıdır.

Görüşme, sizin önereceğiniz herhangi bir yerde, (Anavutluk'ta da) olabilir.

Görüşmenin teknik hazırlığı, bu mektubu konsololuğa ulaŒtıran yoldaŒ üzerinden yapılacaktır.

Görüşmede öncelikle ülkelerimizdeki durum ve dünya ML hareketinin içinde bulunduğu durum üzerine tartışmak istiyoruz.

7 Temmuz 1978

**Türkiye Komünist Partisi / ML
Merkez Komitesi / Siyasi Bürosu
Enternasyonal İlişkiler Sorumlusu
İsa Güzel**

BELGE : 3

**Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist
Merkez Komitesi Siyasi Bürosu
Enternasyonal İlişkiler Bölümü**

**Arnavutluk Emek Partisi
Merkez Komitesi
Enternasyonal İlişkiler Bölümü'ne**

20/Mayıs/1979

Değerli Yoldaşlar,

Partimizin MK-SB adına, 7 Temmuz 1978 tarihli bir mektupla, partiniz ile ilişkiye geçmek istediğimizi belirtmiş; görüşmek için somut öneride bulunmuş-tuk. Yazdığımız mektuba ek olarak partimizin temel görüşlerini içeren belgeleride iletmış; ülkelerimizdeki durum ve dünya Maksist-Leninist hareketinin içinde bulunduğu durum üzerinde tartışmak istediğimizi

belirtmiştik. Şimdiye kadar bu mektubumuza olumlu ya da olumsuz hiç bir cevap alamadık. Yalnızca, bize mektubu gerekli yere ulaştırması için ilettiğimiz kademedede cevap gelmediği belirtildi.

Değerli yoldaşlar,

Mektubumuza on ayı aşkın süredir olumlu ya da olumsuz bir cevap verilmemiş olmasını yanlış buluyoruz. Partimiz TKP/ML, 1978 yılı Şubat ayında yaptığı 1. Konferansında dünya Marksist-Leninist hareketinin içinde bulunduğu durum üzerinden tartışmış; Arnavutluk Emek Partisi'ni Marksist-Leninist bir parti, Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyetini ise sosyalist bir devlet olarak değerlendirmiştir. Arnavutluk Emek Partisi ile kardeşçe ilişkiler kurmak ve geliştirmek istememizin sebebi budur. Biz, bu isteğimize olumlu ya da olumsuz cevap vermenizin gerektiği; bu konuda suskun bir tavır takınmanızın doğru olmadığı görüşündeyiz.

AEP son dönemde, ÇKP'ni yapılan yazılı eleştiri ve uyarıları dikkate almadığı, bunlara cevap vermediği noktasından eleştirmekte, ÇKP'nin bu konudaki tavrını mahkum etmektedir.

AEP MK'nin ve ASHC Hükümetinin, ÇKP MK'ne ve ÇHC Hükümetine yazdığı 29 Temmuz 1978 tarihli mektupda bu konuda şunlar söylenmektedir :

«Komünist partiler arasındaki ilişkilerle ilgili Marksist-Leninist kurallar, şu ya da bu partinin eylemleri ve çizgisinde görülen yanlışlar için doğru ve karşılıklı, ilkeli ve yapıcı eleştiri kuralında içerir...» (Açık Mektup, alm. baskı s. 23)

«Partimizin bu gizli mektubuna karşıda ÇKP MK küçümseyici bir tavır takındı. Çin yönetimi bu mektubu hiç bir zaman cevaplandırmadı ve yoldaşca bir

anlayışla yapılmış, sebeblendirilmiş uyarıları dikkate almadı.» (agy. s. 37)

ÇKP'ni bu şekilde eleştiren partinizin, bizim görüşme isteğimiz karşısında suskun davranması, yazdığımız mektuba cevap vermemesi, bizce yanlış bir tavidir, ayrıca ÇKP'ne eleştiri getirirken takındığınız tavırla da çelişmektedir.

Bu mektupla bir kez daha partinizle görüşme istediğimizi belirtmek, partinizle ilişki kurmak istediğimizi dile getirmek istiyoruz.

Değerli Yoldaşlar,

Çin'li revizyonist yöneticilerin ihanetinden sonra dünya Marksist-Leninist hareketi içinde yeni bir saf-
laşma başladı. Başta partiniz AEP olmak üzere, bir çok Marksist-Leninist parti ve grup karşı devrimci «Üç Dünya Teorisi»ne karşı açık bir tavır takındılar. Bu partiler içinde partiniz Arnavutluk Devrimi'ne önderlik etmiş ve iktidarda bulunan bir parti olarak özel bir öneme sahiptir. Partimiz TKP/ML de, tüm Marksist-Leninist parti ve gruplar gibi, partiniz AEP'nden çok şey öğrenmiştir ve öğrenmektedir. Türkiye'de de tüm devrimciler ve öncelikle Marksist-Leninistler, bütün dünyadaki devrimciler gibi AEP ve ASHC'ne karşı büyük bir saygı ve sevgi beslemektedirler. Bu sevgi ve saygının kaynağı bugün dünyadaki tek sosyalist devlet olan ASHC'nin yönetici gücü olan AEP'nin, tüm zorluklara rağmen emperyalistlere, Kruşçof revizyonistlerine ve son olarakda Çin'li revizyonistlere teslim olmaması, cesareti, kararlılığıdır. Bu konumu, AEP'nin dünya Marksist-Leninist hareketi içindeki önemini ve sorumluluğunu arttırmaktadır. Böyle bir konuma sahip olan partinin savunduğu doğru görüşler yanında, doğru olmayan görüşlerde

dünya Marksist-Leninist hareketi içinde çok çabuk yayılma ve gelişme imkanına sahip olmaktadır. Bugünkü dönemde AEP'nin dünya Marksist-Leninist hareketi içindeki merkezi rolü ve önemi, görüşümüze AEP'nin doğru olmayan görüşlerine karşı açık tavır takınmayı gerektirmektedir. Biz TKP/ML MK olarak, bugün AEP'nin bazı görüşlerini paylaşmıyor, bu görüşleri doğru, Marksist-Leninist görüşler olarak görmüyoruz. Bu görüşler üzerinde açık olarak ve dostca tartışılmasını gerekli görüyoruz. Görüşümüze göre Marksist-Leninist bir dayanışma, proleter enternasyonalizmi temelinde bir birlik, partilerin birbirlerinin yanlış gördüğü görüşlerini eleştirmesini engellemez, tam tersine gerekli kılar.

Lenin ve Stalin'in tavrı bize bu konuda örnek olmaktadır. Stalin, Komünist partilerin birbirlerinin her dediğini desteklemesine karşı çıkmakta ve şöyle demektedir :

«Diyelim ki, Komintern Yürütme Komitesinde bir araya geldiğimizde, partilerimizin karşılıklı yaptıkları hatalara gözlerimizi yumduk. Ve 'tam bir beraberlik' ve 'her şey çok iyi' gösterileri içinde kaybolduk, ve her konuda birbirimizin dediklerini onayladık. Böyle davranan partilerin hiç bir zaman devrimci partiler olamayacağı görüşündeyim. Böyle partiler olsa olsa mumya olabilirler, ama devrimci partiler olamazlar. Bana öyle görünüyorki, Almanya Komünist Partisi içinde bazı yoldaşlar bizden AKP MK'nin her dediğini onaylamamızı bekliyor. Bunun karşılığında bu yoldaşlar, Rusya Komünist Partisi (bolşevik) MK'nin her dediğini onaylamaya hazır görünüyor. Ben bu şekilde bir karşılıklı onaylamaya kesinlikle karşıyım. Mektubunuzdan sizin de böyle bir şeye karşı olduğunuz görünüyor. Bu AKP için çok iyi bir

şeydir.» (Stalin, Eserler, Alm. c. 7, s. 38 - 'Yoldaş Me - Rt'ye mektup' 28/12/925)

Biz de bu anlayışta olduğumuz için, bu mektubumuzda size, sizinle aynı görüşte olmadığımız bazı konularda görüşlerimizi kısaca iletmek istiyoruz.

— «Üç Dünya Teorisi»ne karşı mücadelede tavır konusu.

Partimiz, Enver Hoca'nın AEP'nin 7. Kongresine sunduğu raporu 'Üç Dünyacı' yeni modern revizyonist akıma karşı mücadelede, bütün dünyada Marksist-Leninistlere yardımcı olan önemli bir belge olarak değerlendirmektedir.

Partimiz aynı zamanda «Üç Dünya Teorisi» bayrağı altında toplanan revizyonist akıma karşı mücadelenin henüz başlangıcında olduğu görüşündedir.

Görüşümüze göre «Üç Dünya Teorisi»nin sağlam ve çok yönlü reddi; bu 'teori'nin tek tek Marksist - Leninist partilerde bıraktığı etkilerin köklü bir öz-eleştiri ile silinip atılması, Marksist-Leninistlerin önünde bir görev olarak durmaktadır.

Görüşümüze göre bu gün «Üç Dünya Teorisi»nin tümüne ve tek tek parçalarına karşı takınılan tavır; bu 'teori'ye karşı yürütülen mücadeledeki tutarlılık ve kararlılık, Marksist-Leninistleri, Marksizm-Leninizm maskesiyle ortaya çıkan oportünistlerden ayıran en önemli kıstaslardan biridir.

Partimiz TKP/ML, «Üç Dünya Teorisi»ne karşı tavır takınan, ve «Üç Dünya Teorisi»ne karşı mücadelede merkezi bir öneme sahip olan partimiz AEP'de «Üç Dünya Teorisi»nin bazı temel tezlerini savunmaya devam etme; «Üç Dünya Teorisi»ni kökten reddetme; «Üç Dünya Teorisi» konusunda köklü bir öz-eleştiri yapmama eğilimleri olduğu ve bu eğilimlerin

dünya Marksist-Leninist hareketi içinde yaygınlaştığı görüşündedir.

Partiniz AEP bir yandan «Üç Dünya Teorisi»ne karşı çıkıp, bu 'Teori'nin karşı devrimci olduğu görüşünü savunurken, diğer yandan bu 'teori'nin temel tezlerinden biri olan «iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır» tezini savunmaya devam etmektedir.

Partimiz, Amerikan emperyalizmi ile Rus sosyal-emperyalizmini adlandırmak için kullanılan «iki süper güç» kavramını yanlış ve yanıltıcı bulmaktadır. Bu kavram «iki süper güç» olarak adlandırılan emperyalist büyük güçlerle, diğer emperyalist büyük güçler arasında nitelik farkı olduğu anlayışının yayılmasına hizmet etmektedir. «Süper güç» kavramı ile Amerikan emperyalizmi ve Rus sosyal-emperyalizmi, diğer büyük emperyalist güçlerden ayrı bir kategori içinde ele alınmaktadır. Böyle bir yaklaşım, ister istemez «süper güç» ilan edilen emperyalist güç (veya güçler) le, diğer emperyalist büyük güçler arasında nitelik farkı olduğu şeklinde bir anlayışı yaymaktadır. «Süper güç» kavramı «Üç Dünya Teorisi»nin ayrılmaz bir bölümü, ve «birinci dünya» şeklindeki revizyonist anlayışın ebesidir.

«İki süper güç» «dünya halklarının baş düşmanıdır» tezinde, «Üç Dünya Teorisi» ile ilişki çok daha açık bir biçimde görülmektedir. Bu tez, mücadelemizin tek tek eylemlerde de, dünya emperyalizmini bir bütün olarak hedeflemesi gerektiği gerçeğini reddetmektedir. Bu anlayış, bir başka anlayışa, bugün «iki süper güç» adı verilen emperyalistlerin dışındaki emperyalistlerin, tehlike teşkil etmediği, hatta bunların muhtemel bir müttefik olabileceği anlayışına köprü olmaktadır.

Ayrıca «iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır» tezinden, bunlar arasındaki dengenin sürrekli aynı kalmıyacağı, bu yüzden bunlardan birinin «dünya halklarının baş düşmanı» olduğu; baş düşman ilan edilen güç dışındaki, tüm emperyalist güçlerle ittifak kurulabileceği anlayışına da varmak, mantiki bir sonuçtur. Nitekim Çin'li revizyonistler son dönemde, «Rus sosyal-emperyalizmi halkların baş düşmanıdır» tezine uygun bir siyaset izlemekte; ona karşı Amerikan emperyalizmi ve diğer batılı emperyalistlerle ittifak aramakta ve kurmaktadır.

Görüşümüze göre, dünya Marksist-Leninist hareketi içinde «iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır» şeklindeki anti-Marksist-Leninist tezin bunca geniş bir şekilde yayılmasının temel sebeplerinden biri; dünya savaşı tehlikesi gibi parçaya özgü somut bir sorun ile, bir bütün olan proleter dünya devriminin birbiriyle eşitlenmesidir. Kuşkusuz, savaş etmenlerinin, devrim etmenlerine ağır bastığı dönemlerde, dünya savaşı tehlikesi ile ilgili olarak, 'esas savaş kışkırtıcısı' 'baş savaş kundakçısı' anlamında 'baş düşman' (veya düşmanlar) dan söz etmek mümkündür. Nitekim Marksist-Leninistler ikinci dünya savaşı arefesinde baş düşman kavramını bu anlamda, dünya çapında barışın baş düşmanı anlamında kullanmışlardır. Ama proleter dünya devrimi ile ilgili olarak, bir veya bir kaç emperyalist gücü baş düşman ilan etmek yanlıştır. Çünkü, proleter dünya devriminin yöneldiği hedef bir bütün olarak dünya emperyalist sistemidir. İstisnasız tüm emperyalist güçler bu sistemin unsurlarıdır. Bunlardan öne çıkan bir veya bir kaçını «halkların baş düşmanı» ilan etmek, proleter dünya devrimi için baş düşman edilenlerin dışındakilerin muhtemel müttefikler olduğu anlayışını yayar, ki bunun yanlışı ortadadır.

Biz, partiniz AEP'nin «iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır» tezini savunmasına rağmen; diğer emperyalist büyük güçleri de müttefik olarak göstermediğini, yer yer onları da teşhir ettiğini görüyoruz. Ancak bu tavrı yeterli ve tutarlı görmüyoruz. Görüşümüze göre «iki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır» tezi yanlış olan; tutarlı bir özelleştirme ile kökten reddedilmesi gereken bir görüştür.

«Üç Dünya Teorisi» ile ilgili tavrınızda doğru bulmadığımız bir başka nokta da şudur :

«Üç Dünya Teorisi» ile ilgili olarak, partiniz, bu teoriyi reddettiği temel belgeler olan Enver Hoca'nın AEP 7. Kongresi'ne sunduğu raporda, 'Devrimin Teori ve Pratiği' adlı yazıda ve son olarak da Enver Hoca'nın 'Emperyalizm ve Devrim' adlı kitabında, emperyalizme bağımlı pek çok ülkeyi «Gelişmekte olan ülkeler» kategorisi içinde ele almakta, bu devletleri 'bağımsız devletler' olarak nitelendirmektedir. Partinizin 'bağımsız' olarak nitelendirdiği devletlerden biri de Türkiye'dir. Gerçekte ise ülkemiz Türkiye partinizin 'gelişmekte olan ülkeler' kategorisi içinde ele aldığı ülkelerin tümü gibi, çeşitli emperyalist güçlerin yarı-sömürgesi durumunda olan bir ülkedir. Yalnızca görünürde bağımsızdır. Gerçekte ise ekonomik, siyasi, askeri, kültürel her yönden emperyalizme bağımlıdır. Emperyalist sistemin içindedir. Emperyalist zincir, demokratik halk devrimi ile koparılmadıkça da, emperyalizme bağımlılık sürecektir. Lenin bu konuda şöyle diyor :

«Bütün ülkelerin ve fakat özellikle de geri kalmış ülkelerin en geniş emekçi kitleleri arasında hiç yorulmadan emperyalist güçlerin sistemli olarak yaptıkları, görünürde siyasi olarak bağımsız, gerçekte ise, ekonomik, mali ve askeri yönden bütünüyle kendile-

rine bağımlı devletler yaratmak sahtekârlığını teşhir etmemiz gereklidir.» (Lenin eserler. Alm. c. 31 s. 138)

Komünistlerin görevi, Lenin'in de belirttiği gibi, emperyalist güçlerin «bağımsız devletler» kurma adına, kendilerine her yönden bağımlı devletler yaratma siyasetini teşhir etmektir. Partiniz AEP, görebildiğimiz kadarı ile bu görevi yerine getirmemekte, «bağımsız» diye adlandırılan devletlerin, emperyalist sistemin parçaları olduğunu, emperyalizme bağımlı olduğunu, teşhir edecek yerde, yarı-sömürge devletlerin birçoğunun «bağımsız» olduğu görüşünü yaymaktadır. Bu kendini, partinizin «yeni ekonomik düzen» anlayışını yaymasında da göstermektedir. Bu noktalarda da partiniz «iki süper güç» konusunda olduğu gibi, «Üç Dünya Teorisyenleri»nin paraleline düşmektedir.

Görüşümüze göre, «Üç Dünya Teorisi»ne karşı başlattığınız mücadelede olunduğu yerde durulmaması, bu mücadelenin derinleştirilmesi ve «Üç Dünya Teorisi»nin köklerinin bulunarak ortaya çıkarılması ve bu teorinin köklü bir özeleştirisi ile reddedilmesi gereklidir.

«Üç Dünya Teorisi»ne karşı başlattığınız mücadelede, dikkatimizi çeken ve yanlış bulduğumuz bir başka mesele, partinizin bu konudaki sorumluluğunu görmeyen, özeleştirisi yapmayı reddeden tavrıdır. Partiniz AEP'de, birçok Marksist-Leninist parti ve grup gibi, bir süre —adını kullanmamış da olsa ve aşırı şöven siyasetleri eleştirmiş de olsa— «Üç Dünya Teorisi»nin tüm temel önerilerini savunmuştur. Mesela Nesti Nase 16 Nisan 1974'de BM Genel Kurulu'nda yaptığı «emperyalist karışma ve kontrola karşı» başlıklı konuşmasında (bugünkü Arnavutluk. Alm. s. 9, Mayıs/Haziran 1974, s. 29/34) «Üç Dünya Teorisi»nin

tüm genel tezlerini AEP ve ASHC adına savunmaktadır. Yine o dönemdeki AEP belgelerinde «Üç Dünya Teorisi»nin birçok tezi savunulmuştur. Partiniz 1976 Kasım'ında yapılan 7. Parti Kongresine kadar «Üç Dünya Teorisi»ne karşı hiç bir açık eleştiri getirmemiştir. Bu anlamda partiniz karşı-devrimci «Üç Dünya Teorisi»nin yaygınlaşmasında önemli bir sorumluluğa sahiptir. Partiniz AEP, «Üç Dünya Teorisi»ni reddettiği, eleştirdiği temel belgelerde, bu sorumluluğa sahip çıkıp özeleştiri yapmamıştır. Bu da görüşümüzce AEP'nin «Üç Dünya Teorisi»ni kökten reddini engelleyen faktörlerden biridir.

— Partiler arası ilişkilerde tavır sorunu

Partiniz AEP, partiler arası ilişkilerde, 1957'de Kruşçof revizyonistleriyle birlikte imzalanan ortak deklarasyonda kabul edilen ve partiler arası görüş ayrılıklarını kesinlikle dışa açıklamadan, partiler arası görüşmelerle çözmeyi savunan; partilerin birbirlerinin içişlerine karışmasını reddeden kuralları savunmaktadır.

Biz, sizin bütün dünya Marksist-Leninistleri için bağlayıcı olarak gördüğünüz bu kuralların ne anlama geldiği ve doğruluğu yanlışlığı üzerine tartışılması gerektiği görüşündeyiz.

Mesela, bir Marksist-Leninist partinin, bir diğer Marksist-Leninist parti içinde Marksist-Leninistlerle, oportünistler arasında sürdürülen bir mücadele konusunda açık tavır takınması «iç işlere karışmak» mıdır? Bizce bu ister «iç işlere karışmak» olsun, ister olmasın, doğrudur, yapılmalıdır. Bütün dünyada Marksist-Leninistlerin görevi birbirlerini desteklemektir. «İç işlere karışmama» adına, böyle bir destekten vaz-

geçmek, özü şekle feda etmek ve proleter enternasyonalizminin gereklerini yerine getirmemek anlamına gelir. Nitekim Lenin ve Stalin çokça diğer partilerin «iç işlerine» karışmıştır. Nitekim AEP Kültür Devrimi'ni destekleyerek ÇKP'nin «iç işlerine» karışmıştır. Bugün tüm dünyada komünistlerin görevlerinden biri, ÇKP'nin «iç işlerine» karışmak ve oradaki devrimcilerin, Hua Kuo Feng-Deng Siao Ping revizyonistlerine karşı desteklemektir. Kısaca görebildiğimiz kadarıyla «iç işlere karışmama» şeklinde bir kuralı, partiler arası ilişkilerde savunmak, Marksist-Leninistler için doğru değildir.

Aynı şekilde, partilerin arasındaki görüş ayrılıklarının dışarıya taşırılmadan partiler arasındaki iç görüşmelerle çözülmesinin de tek norm olarak savunulması bize yanlış görülmektedir. Mesela biz bu «norm»un uygulaması olarak, Kruşçof revizyonizmine karşı mücadelede, görüş ayrılıklarının uzun süre dünya halklarından ve hatta tek tek KP'ler içindeki üyelere gizlenmesini, tartışmanın çok dar bir çerçevede ve kapalı kapılar ardında yürütülmüş olmasının dünya Marksist-Leninist hareketine zarar verdiği, Kruşçof revizyonizmine yaradığı inancındayız. Nitekim Kruşçof bunu açıkça ifade etmiştir.

Aynı şekilde ÇKP'nin de sapmalarının, açıkça değil üstü örtülü bir şekilde eleştirilmesini, dışa karşı «tam bir uyum» havası verilmesini yanlış buluyor, bunun dünya Marksist-Leninist hareketine zarar verdiği görüşünü taşıyoruz. Kardeş partilerin önemli görüş ayrılıkları ortaya çıktığında, bunları dışa karşı da ortaya koymasını doğru buluyoruz. Bir partinin bir diğer partiyi adını vererek ve açıkça eleştirmesi için, o partiyi karşı-devrimci olarak değerlendirene kadar beklemesini doğru bulmuyoruz.

Partimiz, revizyonizmin çeşitli türlerine karşı uluslararası alandaki mücadelenin ancak Marksist-Leninist parti ve gruplar arasında sağlam bir fikir alış-verişi, açık tartışma ve açık eleştiri ortamı olduğu zaman başarı ile sürdürülebileceği ve zafer kazanabileceği görüşündedir. Karşılıklı açık tartışma ve eleştiri, karşılıklı yardım ve dayanışmanın en önemli şekillerinden biridir.

Partimiz, Marksist-Leninist parti ve gruplar arasında şekilsel değil, gerçek bir eşitlikten yanadır ve her türlü ana parti - yavru parti ilişkisini reddeder. Partimiz, bugün uluslararası merkezi bir örgütün yokluğu şartlarında, her partinin diğer parti ve gruplarla ilişkiyi, kendi değerlendirmesi temelinde kurması gerektiği görüşündedir.

Görüşümüze göre, partiler arası ilişkiler konusunda 1957 Deklarasyonunda tespit edilen normlar yerine, Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Komüntern'in geliştirdiği metodlara dayanmak, bunları yeniden canlandırmak gereklidir.

— ASHC'nin sosyalist olmayan devletlerle ilişkisi sorunu

AEP devletler arası ilişkilerde, ABD emperyalistleri, Rus sosyal-emperyalistleri ve faşist olarak nitelendirdiği devletlerle ilişki kurmayı ilke olarak reddetmektedir. Bu konuda Enver Hoca şöyle demektedir:

«Sosyalist devletimizin kapitalist ve revizyonist ülkelerle ilişkileri, devrimci sınıf kıstasları üzerinde yükselmektedir. Bizim Amerikan emperyalistleri, Sovyet sosyal-emperyalistleri ve faşist devletlerle diplomatik ilişkimiz yoktur ve hiçbir zaman da olmayacaktır. (abç) Bizimkinden değişik bir toplumsal sisteme sahip olan diğer devletlerle, eşitlik, bağımsızlığa kar-

şılıklı saygı, karşılıklı iç işlere karışmama ve karşılıklı çıkar temelinde ilişki kurmaya hazırız.» (E. Hoca Arn. Sağlam Adımlarla ve Korkusuzca İlerliyor. Alm. s. 11/12)

Biz bugün en büyük iki haydut durumunda bulunan Amerikan emperyalistleri ve Rus sosyal-emperyalistleri ile devletler arası diplomatik ilişki kurmama sorununun «hiç bir zaman da olmayacaktır» şeklinde bir ifade ile ilke sorunu haline getirilmesini yanlış buluyoruz. Çünkü bir sosyalist devletin, sosyalist olmayan bir başka devletle ilişki kurma sorunu, taktik bir sorundur. Sorunun partiniz AEP'nin yaptığı gibi, ilkesel bir sorunmuş gibi ortaya konması, «iki süper güç» adını verdiğiniz emperyalist büyük güçlerle, diğer emperyalist büyük güçler arasında nitelik farkı varolduğu anlayışının pratikteki bir yansımasıdır ve bu anlayışın yayılmasına hizmet etmektedir.

Aynı şekilde «faşist devletlerle hiç bir zaman ilişki kurmayacağız» şeklinde bir ilkeleştirme de yanlıştır. Çünkü böyle bir yaklaşım, emperyalizmin siyasi eğiliminin bir bütün olarak faşizm olduğu gerçeğini reddeden anlayışların yayılmasına yol açar. Sosyalist bir devlet, görüşümüze göre, sosyalist olmayan tüm devletlerle, yani gerektiğinde faşist devletlerle de, ilişki kurabilir. Nitekim sosyalist Sovyetler Birliği'nin gerek Mussolini İtalyası ve gerekse Hitler Almanyası ile devletler arası ilişkileri vardı. Stalin bu konuda SBKP/Bolşevikler 17. PK'ne sunduğu raporda şöyle demektedir :

«...Mesela İtalya'da faşizmin olması, SSCB'nin, bu ülke ile en iyi ilişkiler kurmasını engellemedi.» (Stalin Eserler Alm. c. 13 s. 296)

Görüldüğü gibi, Stalin sosyalist bir devletin, faşist bir devletle ilişki kurmasını ilke olarak reddet-

memektedir. Önemli olan böyle bir ilişkinin sosyalist devlet tarafından nasıl kullanıldığı, öncelikle kime yaradığı sorunudur.

Faşist devletlerle ilişkiyi reddetmeyi ilkeleştirmek, kaçınılmaz olarak bugün ASHC'nin devletler arası ilişkide bulunduğu tüm devletleri «demokrat» görmek ve göstermek anlamına gelir. Türkiye örneğinde bu tavrın yanlışlığı bizim için açıktır. Bugün ülkemiz Türkiye'de emperyalizme uşaklık eden hakim sınıfların yani komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü hüküm sürmektedir. T.C. Devleti, faşist bir devlettir. ASHC bir yandan faşist devletlerle ilişki kurmayı ilke olarak reddederken, diğer yandan faşist T.C. Devleti ile iyi ilişkiler içinde bulunmaktadır. Burada, ASHC ve AEP, sözkonusu tavırları ile, faşist Türk hakim sınıflarının «demokrasi» demagojisini destekler duruma düşmekte, onların faşist olmadığını tasdik etmektedirler. AEP'nin bu tavrı, faşist Türk hakim sınıflarının durumunu güçlendirmekte, birçok anti-faşistin kafasını bulandırmakta, Türkiye devrimi açısından zararlı olmaktadır.

Biz, bugünkü şartlarda ASHC'nin faşist Türk devleti ile ilişki kurup geliştirmesine karşı değiliz. Karşı olduğumuz birtakım sorunların ilkeleştirilmesi ve faşist Türk devletinin sahte demokrasi maskesinin AEP ve ASHC tarafından yırtılmamasıdır.

— Halk savaşı teorisine getirilen eleştiri sorunu

2/4 Ekim 1978 tarihleri arasında Tiran'da yapılan bilimsel konferansta da, bizim yanlış bulduğumuz, katılmadığımız birçok tezler ortaya kondu. Bunların en önemlilerinden biri olarak halk savaşı teorisine AEP'nin getirdiği eleştiriyi görüyoruz. Lavdie Loka bu konferansta yaptığı «Marksist-Leninist partilerle kitle-

lerin devrime hazırlanması ve seferber edilmesi için yaptığı çalışmalar» başlıklı konuşmada şöyle diyor :

«Çin'li revizyonistlerin, köyün şehri kurtaracağı şeklindeki tezi... devrimde proletaryanın hegemonyasına karşı çıkmakta, devrimi zafere ulaştırmada öncüsüz bırakmakta ve yenilgi yoluna sokmaktadır.» (Radio Tirana, Alm. s. 23/78, s. 3)

Aynı görüş Enver Hoca'nın «Emperyalizm ve Devrim» adlı kitabında da savunulmakta, şehirlerin kırlardan sarılarak kurtarılması stratejisi, işçi sınıfının öncülüğünün reddi olarak yorumlanmaktadır.

Görüşümüze göre burada işçi sınıfının öncülüğü meselesi, doğru olmayan bir biçimde «şehrin» öncülüğüne indirgenmekte, işçi sınıfının öncülüğü, şehrin öncülüğü ile eşitlenmektedir. Burada, sanki işçi sınıfının öncülüğü sorunu, coğrafi bir sorunmuş gibi bir anlayış yayılmaktadır. Görüşümüze göre, işçi sınıfının öncülüğü sorunu coğrafi bir sorun değil, ideolojik, politik ve örgütsel bir meseledir. Ve bu öncülük işçi sınıfının öncü örgütü olan KP aracılığıyla gerçekleştirilir.

Her ülkede KP'leri, kendi ülkelerinin sosyo-ekonomik yapılarına uygun bir devrim stratejisi tayin ederler. Devrim her ülkenin yapısına ve şartlarına göre, değişik yollar izleyerek, değişik şekillerde gelişir.

Mesela Çin Devrimi ve Arnavutluk Devrimi, bu ülkelerin sosyo-ekonomik yapısına somut şartlarına uygun olarak, önce şehirlerde başlamış; fakat devrimci hareket çok kısa süre içinde kırlık bölgelere kaymış, kırlık bölgelerde kurtarılmış bölgeler oluşturulmuş ve şehirler kırlardan kuşatılarak kurtarılmıştır. Her iki ülkede de devrim ordusunun esas insan gücünü köylülük oluşturmuştur. Her iki devrimde kırdan şehire doğru geliştiği halde, işçi sınıfının

öncü örgütü önderliğinde, işçi sınıfının önderliğinde gerçekleşmiştir.

Görüşümüze göre, bugünkü Çin'li revizyonist yöneticilerin işçi sınıfının öncülüğünü reddettikleri gerçeğinin eleştirilmesi doğrudur. Aynı şekilde Lin Biao revizyonistinin de, köylerin şehirleri kurtarma stratejisini genelleştirdikleri, köylülüğün rolünü mutlaklaştırdıkları ve işçi sınıfının öncülüğünü reddetme eğilimleri taşıdıkları da doğrudur. Bu da eleştirilmedir. Ancak bu yapılırken, halk savaşı stratejisinin reddedilmesi ve işçi sınıfının öncülüğünün şehrin öncülüğü şeklinde kavranması doğru değildir.

— Mao Zedung ve Çin Devrimi'nin değerlendirilmesi sorunu

Sizden ayrı düşündüğümüz bir başka konu Mao Zedung'un değerlendirilmesi sorunudur. Bizim bu konudaki görüşümüz şöyledir:

— Yoldaş Mao Zedung, Çin'de demokratik devrimin zaferi ve sosyalizmin inşasına olumlu katkılarda bulunmuştur. Mao Zedung aynı zamanda Marksizm-Leninizme de önemli katkılarda bulunmuş, komünizmin dünya çapında zaferi için mücadele etmiştir. Mao Zedung'un Marksist-Leninist mirasını korumak ve savunmak tüm Marksist-Leninistlerin görevidir. Marksist-Leninistler, Mao Zedung'un özellikle sömürge, yarı-sömürge ülkelerde devrim konusunda, halk savaşı teorisi konusunda Marksizm-Leninizme yaptığı katkıları savunmak zorundadır. Bu özellikle, Mao Zedung'un adını kullanarak, onun öğretileri adına, onun öğretilerini yüzsüzce tersine çeviren revizyonistlere karşı önemlidir.

Partimiz, Mao Zedung'un Marksist-Leninist ese-

rini savunurken, çağımızın artık emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olmadığını, yeni bir çağ olduğunu, «Mao Zedung Düşüncesi»nin bu yeni çağın Marksizm-Leninizmi olduğunu savunan görüşleri de reddeder. Partimiz Mao Zedung'un adını sahtekârca kullanarak onun yarı-sömürge ülkelerdeki devrimler için geliştirdiği yeni demokratik devrim ve halk savaşı tezlerini mekanik olarak tüm ülkelere ve hatta proleter dünya devrimi sürecine uygulama şeklindeki anlayışları reddeder. Bu görüşler, Leninizmin artık eskidiğini savunan, Leninizme saldırı niteliği taşıyan görüşlerdir.

Partimiz Mao Zedung'un Kruşçof revizyonizmine karşı mücadelede de önemli bir rol oynadığı, daha sonra Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin en önünde, gerek Çin'de gerekse dünyada revizyonizme ağır darbeler indirdiği görüşündedir.

— Partimiz, ÇKP'nin çizgisindeki revizyonist hataların «Mao Zedung'un ölümünden sonra ortaya çıktığı», Mao Zedung'un ölümüne kadar, ÇHC'de her şeyin iyi olduğu anlayışları da reddeder. Görüşümüze göre, ÇKP'nin çizgisindeki revizyonist sapmalar uzun bir süreden beri vardır. Ve Mao Zedung Yoldaş'ın sağlığında da ÇKP'nin çizgisinde revizyonist hatalar tespit etmek mümkündür. Bazı revizyonist görüşler için temel Mao Zedung Yoldaş'ın bazı görüşlerinde de mevcuttur. Bu sebeplerden yoldaş Mao Zedung'un ÇKP'nin revizyonist hatalarında belli bir sorumluluğu sözkonusudur.

Bütün bu olgular görüşümüze göre, hiç kimseye gayri ciddi ve sorumsuz bir tavırla, tek yanlı olarak ve demagojik bir biçimde, Mao Zedung Yoldaş'ın hatalarını veya hata olduğu söylenen görüşlerini altalta

sıralayıp, ardından onun hakkında genel bir olumsuz değerlendirme yapma hakkını vermez.

Son dönemde, AEP Mao Zedung hakkında yukarıdaki metodu kullanarak tavır takındı. Önce Bilimsel Konferansta, ardından Enver Hoca'nın «Emperyalizm ve Devrim» adlı kitabında, partiniz AEP «Mao Zedung'un hiç bir zaman Marksist-Leninist olmadığı», «ÇHC'nin hiç bir zaman sosyalist olmadığı», «Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin bir burjuva saray darbesi olduğu» gibi tezler savunmaya başladı. Bu tezlerin şimdiye kadar en geniş biçimde ortaya konduğu belge olan «Emperyalizm ve Devrim» adlı kitabta, soruna yaklaşımınız tek yanlıdır. Tezler bizzat kendi kendileri ile ispatlanmaktadır.

Bu konularda partiniz AEP'nin getirdiği tezler, önce Komüntern ve Mao Zedung hakkında yaptığı tespitlerle çelişme halindedir. Bildiğiniz gibi, Komüntern Mao Zedung ve onun önderliğindeki ÇKP'ni M-L bir parti olarak değerlendirmektedir.

İkincisi, tezleriniz bizzat kendi içinde çelişmelidir. Mesela bir yandan Mao Zedung'un bir «demokrat devrimci olduğu» tespitini yapıyorsunuz, diğer yandan onu «Çin Kruşçofu» olarak adlandırıyorsunuz.

Üçüncüsü, Mao Zedung, Çin Devrimi, Büyük Proleter Kültür Devrimi konusunda getirdiğiniz yeni tezler, bizzat AEP'nin geçmişteki görüşleri ile çelişmektedir.

Bizler herhangi bir Marksist-Leninist partinin görüş değiştirmeyeceği anlayışında değiliz. Marksist-Leninist partiler sürekli olarak gelişmekte olan partilerdir ve çeşitli konularda görüş değiştirmeleri mümkündür. Ama M-L partiler görüş değiştirdikleri zaman, eski görüşlerinin açık ve köklü bir özeleştirisini yaparak bu görüşleri terkederler. M-L'ler yeni bir tez

getirdikleri zaman, bu yeni tezlerini anlaşılır bir biçimde gerekçelendirirler. Doğru, Marksist-Leninist metod budur. Fakat bizim görebildiğimiz kadarı ile, AEP öncelikle ÇKP, ÇHC ve Mao Zedung değerlendirmesi konusunda bu metodu kullanmamıştır.

AEP'nin görebildiğimiz kadarıyla en önemli eksikliklerinden biri, özeleştirme yapma geleneğinin yokluğudur. Bunun «Parti her zaman haklıdır», «Parti hiç yanılmaz» gibi anti-Marksist, anti-Leninist görüşlerle yakından bağı olduğu inancındayız.

Bizim görebildiğimiz kadarı ile, partiniz AEP, Mao Zedung'un «eleştirisi» konusunda, teorik olarak Kruşçof - Brejnev modern revizyonistleri ile aynı paralele düşme durumunda kalmaktadır. Partimiz, sizi bu konuda uyarmayı görev bilmektedir.

— ÇHC'nin «Süper Güç» olarak değerlendirilmesine bağlı siyasetler sorunu

Partiniz AEP, son dönemde ÇHC'ni «emperyalist bir süper güç» şeklinde değerlendirmeye başlamış ve buna uygun bir siyaset izlemeye koyulmuştur. Görüşümüze göre gerek bu değerlendirmeniz, gerekse ona uygun siyasetleriniz yanlıştır.

Görüşümüze göre, bugün ÇHC'nden «emperyalist» bir güç olarak söz etmek yanlıştır. ÇHC'nin gelişmesi, emperyalistlere bağımlı, yarı-sömürgeleşme doğru eğilimi olan bir gelişmedir. Bugünkü ÇHC'nden «Süper Güç» olarak söz etmek, onu emperyalist olarak nitelemekten de daha yanlış ve tehlikelidir. Çünkü bugünkü dönemde dünya halkları için, ÇHC'nden de daha tehlikeli olan, Batı Alman emperyalizmi, Japon, İngiliz, Fransız emperyalizmi gibi emperyalist büyük güçleri gözlerden gizlemektedir.

Partiniz AEP, bu yanlış tespiti uygun olarak son

dönemde, ÇHC'ne karşı mücadeleyi esas alma eğilimi içine girmiştir. Bu cümleden olarak, bugün Rus sosyal-emperyalizminin uşağı durumunda olan Vietnam'lı sosyal-faşist yöneticilerin Kampuçea'ya saldırısı, partiniz tarafından desteklenmiştir. Partiniz, KKP hakkında, emperyalist ve sosyal-emperyalist basın-yayın organlarının dilinden aşağı kalmayan bir dille, doğru olmayan değerlendirmeler yapmıştır.

Partiniz AEP, Çin'li revizyonistlerin Vietnam'a karşı giriştiği saldırı konusunda ise; Vietnam'ın sosyalist bir devlet olduğu şeklinde propaganda yapmıştır.

Bütün bunlar görüşümüze göre, sınıfsal kıstaslardan uzak, anti-Marksist-Leninist değerlendirmelerdir. Ve biz bu değerlendirmelerin, son dönemlerde giderek fazlalaştığını, sistemleşme yönünde ilerlediğini üzümlere görüyoruz.

Değerli Yoldaşlar,

Yukarıda bizim, sizin partinizden ayrı düşündüğümüz bazı (önemli gördüğümüz noktalarda) görüşlerimizi, tezler halinde kısaca ortaya koyduk. Görebileceğiniz gibi, aramızdaki görüş ayrılıkları, çeşitli noktalarda anlayış farklılıklarına dayanmaktadır. Partimiz içinde, partiniz AEP'nin, son dönemde geliştirdiği tezler üzerine, partinizin çizgisinin yeniden gözden geçirilmesi ve değerlendirilmesi sorunu gündeme gelmiştir. Partimiz içinde bugün partiniz AEP'nin yeniden değerlendirilmesi konusunda bir tartışma açılmıştır.

Amacımız ve isteğimiz partimiz içinde bu tartışma bitmeden, yukarıda ortaya koyduğumuz çeşitli konulardaki görüşlerimiz ve görüşleriniz üzerine tartışmaktır.

Önerimiz, mümkün olan en kısa zamanda partimiz MK temsilcileriyle, partiniz MK temsilcilerinin biraraya gelmesi; görüş ayrılıkları, ülkelerimizdeki durumlar ve dünya Marksist-Leninist hareketinin içinde bulunduğu durum üzerine tartışmaktır.

NOT : Yer ve zaman için öneriyi sizden bekliyoruz.

**Türkiye Komünist Partisi / M-L
Merkez Komitesi Siyasi Bürosu
Enternasyonal İlişkiler Sorumlusu
İsa Güzel**

BELGE : 4

**AEP'NİN 7. KONGRE ÖNCESİNDEKİ,
7. KONGRE SIRASINDAKİ ve SONRASINDAKİ
GÖRÜŞLERİNDEN PASAJLAR**

**Kasım 76 Öncesi
7. KONGRE ÖNCESİ**

DEVİRİMİN YOLU - HALK SAVAŞI - ÇİN DEVİRİMİ

★ Partizan Savaşı - Halk Savaşı

«Partizan savaşı, Arnavutluk'ta ve diğer ülkelerde asırlar boyu bilinen ve denenilen bir savaş biçimiydi. Arnavutluk halkı, yabancı işgalcilere karşı yurtsever gerilla savaşının kuvvetli geleneğine sahipti.»
(1971) (AEP Tarihi, İng. baskı, sf. 127)

«Partizan savaşının nihai aşaması, mantıki sonucu olarak, halkın genel silahlı ayaklanmasına yönelik propaganda yapılmalı ve hazırlanılmalıydı.» (age, sf. 124)

«Muharebe birliklerinin oluşturulması genellikle şu yolu izliyordu: Parti bölge komitesi, gerilla birimleri içinde sınanmış belirli bir miktarda Parti üyesi, genç komünist ve sempatizanı görevlendirerek kırsal alanlara yolluyordu. Bu çekirdeğin etrafında, muharebe birlikleri esas olarak köylülerden oluşuyordu. Kırsal alanlar, partizan birliklerinin temeli ve başlıca kaynağı haline geldi.» (age, sf. 127)

★ Bireysel Terörizm

«Merkez komitesi, Parti bölge komitelerini, Partiyi güçlendirmenin ve kitlelerle kaynaştırmanın en önemli aracı olarak, giderek daha fazla siyasi ve askeri eylemler, mesela anti-faşist gösteriler, grevler, sabotaj eylemleri, silahlı eylemler, vb. düzenlemekle görevli kıldı.» (age, sf. 105)

«Rusya'da 1900'den önce, 'Narodnik' denen popülistlerin uyguladığı terör (suikastlar) ve Milli Kurtuluş Savaşımızdaki suikastlar arasında ne fark vardı?.. Popülistler kitleleri 'kahraman'ların ardından gitmek zorunda olan 'cahiller sürüsü' olarak görüyorlardı. Bireyci terör yoluyla devrim yapabileceklerini sanıyorlardı. Popülistlerin şiddet hareketleri, kitlelerin silahlı isyanlarını hazırlayan bir mücadele biçimi (aç. MŞ) değil, tek mücadele yolu (aç. MŞ) idi.» (1947) (Mehmet Şehu, Milli Kurtuluş Savaşının Tecrübesi ve Milli Ordumuzun Gelişmesi Üzerine, Günce Yayınları, sf. 24-25)

★ Milli Kurtuluş Ordusunun Kuruluşu

«Partimiz, Milli Kurtuluş Cephesini ve halkın si-

lahı ayaklanmasını örgütledi. Ayaklanmamız, yani Milli Kurtuluş Mücadelesi, aşağıdaki şekilde sıralayabileceğimiz aşamalardan geçti :

1. Küçük hareketler (gerillalar) dönemi
2. Savaş müfrezeleri dönemi
3. Taburlar ve alaylar dönemi
4. Tugaylar dönemi
5. Büyük birlikler (tümenler ve ordular) dönemi

İşte Milli Ordumuz bu aşamalardan geçerek kuruldu.» (age, sf. 23)

«Gösteri yapan kitlelerin üstüne, faşistlerin ateş açması, gösterilerin artık düşmanla mücadelenin esas biçimi olamayacağını ortaya koyuyordu. Hareketimiz bu mücadele şeklinin sınırlarını aşmıştı ve daha yüksek bir aşamaya, düşmana karşı halkın silahlı mücadelesi aşamasına getirmesi gerekiyordu... Yeni mücadele biçimi ne olmalıydı? **Bu bir anda bütün halkın genel isyanı mıydı?** Böyle birşey, siyasi bir hazırlık ve üstün bir askeri örgüt olmaksızın imkansızdı. Bu yüzden Parti, casusları ve hainleri imha etmek ve düşmanın depolarına, telefon hatlarına ve bu gibi yerlere karşı küçük hareketlere girişecek gerilla birliklerinin (aç. MŞ) kurulması talimatını verdi.» (age, sf. 24)

«Gerilla birlikleri Halk Kurtuluş Ordusunun hakiki önderleri olmuştur. Bu birlikler Komünist Parti taraftarı ya da partisiz olan gönüllülerden kurulmuştu, ve silahlıydı. Bu birliklerin iyi çalıştığı yerlerde kitleler Partiye ve Cepheye daha sıkı bağlandılar. Bu yerlerde, birliklerin büyümesi ve ordunun kuruluşu için en sağlam temeller atıldı.» (age, sf. 26)

«**Düzenli bir orduyu yok etmek için düzenli bir ordu lazımdır.** (aç. MŞ) Partizan ordusu, gelişmesi

sonucunda, düzenli orduya dönüşebilir. Böyle bir gelişme mutlaka şarttır.» (age, sf. 60)

«Partizan savaşının bu biçimi, Rusya'da büyük Ekim Devrimi'nden önce ve devrim sırasında ve başka halkların ayaklanmalarında olduğu gibi, bizde de kaçınılmaz ve zorunluydu. Çok sayıda ve küçük çaptaki bu hareketler, partizan taktığının başlangıç unsurlarıdır. (aç. MŞ) Düşmana endişe ve zarar verir. Durumunu sarsar. Öte yandan kitlelerin maneviyatını yükseltir ve onları ayaklanma yolunda harekete geçirir.» (age, sf. 26)

«Partizan ordusu, emperyalist saldırganların işgali ya da iç gericilerin baskısı altında ezilen bir halkın özel şartlarında doğar. Silahlar ve fabrikalar ya işgalcilerin ya da iktidardaki rejimin elindedir. İşte bu yüzden partizanlar, ellerine ne geçerse onunla savaşa başlarlar ve düşmandan aldıkları silahlarla donanırlar. (aç. MŞ) Lenin 1905'te devrim ordusu müfrezelerinin görevlerini şöyle tespit ediyordu :

'Müfrezeler 2 veya 3 kişiden başlamak üzere, her sayıda kurulabilirler. Müfrezeler kendi kendini silahlandırmalıdır.' (age, sf. 57)»

★ Çin Devrimi

«Mao Zedung yoldaş silahlı devrimci iç savaşların zengin deneylerinin bir genellemesini yaptı. Bu temelde O, Marksizm-Leninizmin askeri öğretisini, silahlı ayaklanmanın teorisini geliştirdi. O esaslı olarak halk savaşının teori ve pratiğini kaleme aldı.

Onun doğrudan önderliğinde Çin devriminin orduları şanlı Çin Kızıl Ordusu kuruldu ve çelikleşti. O (Kızıl Ordu - Ç) mücadele içerisinde ve sayısız muharebelerde başlangıçta birkaç birlikten güçlü bir kurtuluş ordusu olarak gelişti. O, Japon gericiliği ve

militarizminin güçlerine ağır darbeler indiren, Çan Kay-şek'in beyaz ordusunu parçalayan ve 1949'da büyük Çin devrimini zaferle sonuçlandıran devrimin esas vurucu gücü haline geldi.» (Hüsnü Kapo yoldaşın Konuşması, 26/12/73, Bugünkü Arnavutluk; 6/73, Almanca'dan çeviri)

«Çin devriminin zaferi ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu, Ekim devriminden sonra yüzyılımızın en önemli olayı, halklara özgürlük, bağımsızlık yolunu gösterdiğinden adı tarihe geçen bir olaydır. Çin devrimi genel olarak emperyalizme, özel olarak da Asya kıtasındaki emperyalizme mahvedici bir darbe indirmiştir. O, dünyadaki güçler ilişkisini devrim ve sosyalizm yararına temelden değiştirmiş, halkların anti-emperyalist, demokratik ve milli kurtuluş mücadelesine güçlü bir atılım kazandırmış ve özellikle de Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarını büyük çapta etkilemiştir.» (age)

«Mao Zedung yoldaş, büyük uluslararası öneme sahip Çin devriminin muazzam tecrübesinin bir genellemesini yapmıştır...

Devrimci iç savaşta, toprak devrimi mücadelesinde, Japon istilacılarına karşı direnme ve halk kurtuluş savaşında, muazzam büyüklükte ve Çin gibi yüksek bir nüfusa sahip yarı-feodal, yarı-sömürge bir ülkede Marksist-Leninist teorinin yaratıcı bir tarzda uygulanması ve geliştirilmesiyle Çin halkını, bin yıllık tarihinin en şanlı zaferine götürmüş olma büyük hizmeti, büyük Çin devriminin 28 yıldan fazla tüm aşamalarında Çin proletaryası ve halkının temsilcisi ve savunucusu olarak Mao Zedung yoldaşa aittir.» (age)

MAO ZEDUNG - ÇKP - ÇHC'NDE SOSYALİZM

★ Mao Zedung

«Çin halkının ve şanlı Çin Komünist Partisi'nin büyük önderi, zamanımızın büyük Marksist-Leninisti, halkların kurtuluş mücadelesi ve sosyalizmin zaferinin bayraktarı, Emek Partisi ve Arnavutluk halkının en sevgili dostu Mao Zedung yoldaş, bugün 80. doğum yıldönümünü kutlamaktadır. Bu önemli günde Arnavutluk Emek Partisi tüm komünistler ve tüm Arnavutluk halkı, dünyadaki diğer komünistler, devrimciler ve halklar ile birlikte kardeş Çin halkının, dünya devrimi ve sosyalizm yararına başkan Mao Zedung'a iyi sıhhat ve sıcak uzun yaşam dileklerini iletmektedir.

Çin'in, Çin halkını özgür bir halk ve kendi kendisinin efendisi ve tüm önemli tarihi kazançları ile birlikte sosyalizmin ele geçirilemez kalesi yapan geçmiş şanlı 50 yıllık tarihi - işte bütün bunlar sosyalist yeni Çin'in mimarının adı ve düşünceleri ile, başkan Mao Zedung ile yakından ilgilidir.

«Mao Zedung —diyordu Enver Hoca yoldaş— Çin Komünist Partisi'nin sevilen önderi ve öğretmeni, Marksizm-Leninizmi yaratıcı bir tarzda geliştirip, zenginleştirmekle Marksizm-Leninizmin mükemmel bir teorisini olarak, büyük devrim stratejisini ve emperyalizme ve revizyonizme karşı devrim, sosyalizm ve komünizmin zaferi uğruna eğilmez bir savaşçı olarak bugün dünyada parlak bir simadır.» Daha toplumsal siyasi faaliyetinin başlangıcından itibaren ve tüm yaşamı boyunca bir devrimci olarak Mao Zedung yoldaş Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in düşüncelerini kendisine rehber edinmiş, bunları sa-

vunup geliştirmiş ve böylelikle Marksizm-Leninizmin hazinesine parlak bir katkıda bulunmuştur.» (26/12/73) (Hüsnü Kapo Yoldaşın Konuşması, Bugünkü Arnavutluk, 6/73, Almanca'dan eviri)

★ Mao Zedung Düşüncesi

«Mao Zedung yoldaşın eserleri, devrimci hareketin teorik genellemesinin parlak bir rneği, Marksizm-Leninizmin genel ilkelerinin devrimci pratiğin her büyük ve kk sorununa somut uygulamasının bir örneğidir. Mao Zedung düşüncesi ile silahlanmış olarak her saldırıya göğüs geren ve tarihin fırtınaları arasında yiğitçe ileriye doğru yürüyen bir çok Çin komünisti bu örnekten öğrenmiştir.»

«Bugün tarihi gelişmenin esas akımı devrimdir ve devrim, bir çok ülkede gündemdedir. Devrim için Marksizm-Leninizmin ğretileri ve Mao Zedung düşüncesi özel bir öneme sahiptir. Bunlar, modern revizyonistlerin pasifist ve oportünist öğretilerinin aksine, eski gerici sınıfların asla gönüllü olarak iktidarı terketmeyeceklerini, gericiliğin glerinin sadece devrimci şiddetle altedilebileceğini gören Marksist-Leninistlere ve tüm gerçek devrimcilere hizmet etmektedir.» (age)

★ Mao Zedung - Çin Devrimi - HC

«Arnavutluk komünistleri ve tüm Arnavutluk halkı derin bir acıyla şanlı Çin Komünist Partisi ve kahraman Çin halkının büyük önderi, büyük Marksist-Leninist, Arnavutluk halkının en sevgili ve en değerli dostu Mao Zedung yoldaşın haberini almışlardır... Arnavutluk komünistleri ve halkı, Çin devriminin stratejisveni ve Komünist Parti ve Çin halkı tarafından kazanılan zafererin ilham kaynağı başkan

Mao Zedung'un geride bıraktığı anısı önünde saygıyla eğiliyorlar.»

«**Sosyalist Çin ve onun şanlı Komünist Partisi** bütün dünyanın sevgi ve saygısına sahiptir. Halk Çin'ine karşı beslenen bu sevgi ve saygı Mao Zedung yoldaşın ismi ve devrimci eserleriyle doğrudan ilintilidir. **Kardeş Çin halkının Komünist Partisi önderliğinde devrim, sosyalist inşa ve uluslararası arenada elde ettiği parlak zaferler demışti Enver Hoca yoldaş, büyük ve denenmiş devrimci önder Mao Zedung yoldaşın doğru Marksist-Leninist çizgisinin canlı bir simgesidir.**» (Mao Zedung'un Parlak Eseri Ölümsüzdür; Zeri-i Popülit, 10.9.1976)

★ **ÇKP Değerlendirmesi**

«Çin Komünist Partisinin kuruluşu, parti ve Mao Zedung yoldaşın önderliğinde silahlı devrimi gerçekleştiren, eski sömürü ve baskı düzenini deviren ve yeni ve güçlü bir devleti, ÇHC'ni kuran büyük Çin halkının tarihi kaderinde bir dönüm noktası olmuştur. Kahraman Çin halkı sosyalizmi başarıyla inşa etmek ve anayurdunu geliştirmek ve çok yanlı olarak güçlendirmek üzere proletarya diktatörlüğü şartlarında ve şanlı ÇKP önderliğinde tüm cephelerde parlak zaferler elde etmiştir. Halk Çini bugün modern bir sanayi, tarım, bilim ve tekniğe ve altedilmez bir savunmaya sahip ileri, sosyalist bir ülkedir. O, sosyalizmin güçlü bir kalesi, halkların devrim ve kuruluş mücadelesinin güvenilir bir dayanağıdır. Onun şanıdır ki o, tüm dünya halklarının ve devrimcilerin sevgi ve saygısına sahiptir.

Çin Komünist Partisi'nin 55 yıl, Çin'de çeşitli sapma ve oportünist akımlara karşı ve uluslararası alanda başta Sovyet modern revizyonizmi olmak üzere

re modern revizyonizme karşı ML'in savunulması uğruna şiddetli ve kesintisiz bir mücadele ve onun yaratıcı uygulanmasıdır. Sosyalizm ve proletarya diktatörlüğünün kazançlarının korunması, sağlamlştırılması ve barışçıl revizyonist karşı devrimin ve kapitalizmin yeniden inşa yolunu tıkama mücadelesinde bizzat Mao Zedung yoldaşın başlattığı ve yönettiği Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin başarıyla sonuçlanması ve aynı zamanda hain Liu-Şao-Şi'nin sağcı revizyonist çizgisinin, komplocu Lin Biao'nun parti düşmanı kliğinin ve teslimiyetçi Deng Siao-Ping'in karşı-devrimci yolunun yerle bir edilmesi Çin Parti, Halkı ve Başkan Mao Zedung'un Marksist-Leninist çizgisinin muhteşem tarihi zaferidir. Bu mücadelelerde Arnavutluk halkı ve komünistleri Çin halkı ve komünistleriyle daima dayanışma içerisinde olmuş ve onlara devrimci destekte bulunmuştur.» (ÇKP'nin 55. Kuruluş Yıldönümü Vesilesiyle Enver Hoca Yoldaşın, ÇKP MK'ne ve Mao Zedung Yoldaşa Gönderdiği Kutlama Telgrafı; 1.7.1976)

«Henüz kurulmuş olan ÇKP'nin önünde doğru programatik, stratejik ve taktik bir çizgi hazırlamak gibi acil bir sorun duruyordu. Bu başarılmasından, herşeyden önce Marksizm-Leninizmin devrimci öğretilisine yaratıcı bir tarzda hakim olmanın, o zamanın Çin toplumunun özelliklerini ve onun değişmelerini temelden tanımanın gerekli olduğu gerçekten büyük bir işti. Bu, yapılan tahlilin sonuçlarını uygulamaya koymada partinin yetenekliliğini gerekli kılıyordu. Bu tarihi görevi Mao Zedung yoldaş üzerine aldı. O, devrimi zafere götürmek için, Çin devriminin karakteri, özellikleri ve itici güçleri, strateji ve taktik üzerine partiyi doğru bir şekilde aydınlattı.

ÇKP'nin bu devrimci çizgisini hazırlamak için

Mao Zedung yoldaşın her dönem parti içerisindeki Cen Du-siu, Li Li-sang, Wang Wing, Liu Şao-şi ve diğerlerinin temsil ettiği sağ ve «sol» oportünist akımlara karşı uzun süreli bir mücadele vermesi gerekti. Bu ilkeli ve kesintisiz yürütülen mücadele, tüm diğer devrimci partiler için örnek ve büyük bir tecrübedir. O, devrimci partilere, gerçek bir proletarya partisinin anti-Marksist akım ve sapmaların varlığına asla göz yumamayacağını, partinin düşünce ve hareket birliğinin yalnızca, bu akımlar ortaya çıktıklarında hemen parçalanmaları zorunluluğu temelinde amansız bir mücadele yoluyla sağlamlaştırılabileceğini öğretmektedir. Yalnızca böyle bir mücadele, partiyi, devrimde proletarya ve geniş halk kitlelerine önderlik etme ve devrimi zaferle sonuçlandırma tarihi görevini gerçekleştirmeye muktedir kılmaktadır.» (Hüs-nü Kapo Yoldaşın Konuşması, agy)

★ Çin'de Sosyalizm

«Uzun süreli savaşın mahvettiği ekonomi yeniden inşa edildiğinde ve yeni halk iktidarı sağlamlaştırıldığında, üretim araçlarındaki mülkiyet ilişkilerini çözmek gibi temel bir sorun ortaya çıkmıştı. Her yerde devlete bağımlı ve kollektif sosyalist mülkiyetin kurulması ve sosyalizmin ekonomik temelini inşa edilmesi gerekiyordu. O dönem Mao Zedung yoldaş, «Tarımın kollektifleştirilmesi üzerine» adlı eserinde ve diğer yazılarında, yıkıcı bir tarzda sosyalizmin inşasını frenlemeye, düşmanlara karşı sınıf mücadelesini boğmaya ve Çin'de kapitalizmin gelişmesine yolu açmaya çalışan Liu Şao-Şi, Peng Dö-huay, Gao Gang ve diğerleri gibilerinin sağ oportünist görüşlerini eleştirmiştir. Çin gibi geri ve çok çeşitli bir ekonomiye sahip böyle büyük bir ülkede mülkiyet ilişkileri

alanındaki sosyalist dönüşümün böyle kısa bir zamanda gerçekleştirilmiş olması gerçeği Çin Komünist Partisi'nin doğru çizgisinin ve onun önderi Mao Zedung'un parlak bir zaferidir.» (age)

«Hayat tamamiyle bu çizginin doğruluğunu kanıtlamıştır. Bir zamanların ezilen yarı-sömürge ülkesi; yoksulluk, açlık, hastalık ve kıtlıklar ülkesi olarak bilinen Çin bugün, Komünist Parti ve Mao Zedung yoldaşın önderliğinde halkın kendi efendisi olduğu, refahın sürekli yükseldiği, üretim, bilim, teknik ve kültürün fırtınalı bir şekilde geliştiği ve daima yüksek bir düzeye ulaştığı bağımsız sosyalist bir ülke durumuna gelmiştir.» (age)

«Leninist teorinin temelinde Mao Zedung yoldaş kapitalizmden sosyalizme geçiş dönemi için partinin genel çizgisini hazırlamıştır. Komünist Partisi ve Çin halkı bunun (teorinin-Ç) uygulanmasında parlak başarılar elde etmiştir.» (age)

★ ÇKP'nin Modern Revizyonizme Karşı Mücadelesi

«AEP, başında sovyet revizyonizminin bulunduğu modern revizyonizmin teşhirinin ve Marksizm - Leninizmin savunulmasının, Çin Komünist Partisi ve özellikle de onun önderi Mao Zedung'un büyük bir hizmeti olduğunu belirtmiştir. **Büyük revizyonist ihanete karşı bu cesur, ilkeli ve kararlı mücadele** ile ilgili olarak Enver Hoca yoldaş şunları söylemiştir: 'Biz Arnavutluk Komünistleri bütün inancımızla diyoruz ki, özellikle böyle bir durumda devrimci ve güçlü Çin Halk Cumhuriyeti'nin olması **başında fevkalade önderi Mao Zedung yoldaşın bulunduğu yüce, militan ve Marksizm-Leninizme sadık ve yanılmaz Çin Komünist Partisi'nin olması, halklar ve onların**

özgürlüğü, dünya barışı, Marksizm-Leninizm ve sosyalizm kaderi açısından büyük bir talihtir.» (age)

«Uluslararası komünist hareketin genel çizgisi üzerine Kruşçev revizyonistleri ile yapılan büyük tartışmada Marksizm-Leninizmin Sovyet yönetiminin fesat saldırıları ve alçak darbelerine karşı savunulması için yürütülen sert mücadelede Çin Komünist Partisi ve Mao Zedung yoldaş sorunların temelini imede büyük ilkelilik ve devrimci kararlılık, yüksek Marksist-Leninist olgunluk, sabır ve komünist cesaret göstermişlerdir.» (age)

«Sovyetler Birliği sorunu Bükreş'te (20 Haziran 1960 - Y.) ortaya koydu. Bırakalım Çin de konuşsun, kendi görüşlerini açıklasın, Durumu ondan sonra değerlendiririz.» (11 Temmuz 1960 MK Toplantısına sunduğu rapordan) - (Enver Hoca, Sovyet Revizyonizmine karşı Mücadele, Bora Yayınları, sf. 50)

«Daha önce de belirttiğim gibi, Bükreş toplantısından önce, bizimle Sovyet yoldaşlar arasındaki ilişkilerden daha kardeşçe ilişkileri düşünmek bile imkansızdı.» (age, sf. 219)

«Partimiz Sovyetler Birliği Komünist Partisine daima bir ana parti gözüyle bakmıştır.» (age, sf. 226)

«Başı çeken Sovyet grubu, uluslararası komünist harekete 'orquestra şefinin değneği' ve 'ana parti' kavramlarını getirmiştir.» (1966) (Enver Hoca, Modern Revizyonizmle Mücadele, Günce Yayınları, sf. 245)

«Çin Komünist Partisini daha kuvvetle savunmalısınız; çünkü esas saldırı onlara yapılmaktadır ve esas toplar onları hedef almaktadır... Çünkü onlar isabetli olarak, kendileri için en büyük tehlike kaynağının Çin Komünist Partisi olduğunu düşünüyorlar... Çin tarafını tuttuğumuz için bizi 'dogmatik'likle suçlayacaklardır.» (Enver Hoca, Sovyet Revizyonizmine Karşı Mücadele, age, sf. 151)

«Çin Komünist Partisi heyetinin konuşması, yüksek bir ideolojik muhtevaya sahip, ilkeli bir konuşmaydı ve ezici bir mantığı vardı. Bu konuşma, Sovyet yöneticilerinin, uluslararası Komünist hareketin temel strateji ve taktik meselelerindeki hatalı görüşlerini, tahrifatlarını ve sapmalarını açığa çıkardı.» (19 Aralık 1960'da Merkez Komitesi'nin 21. Genel Toplantısında, Moskova Toplantısı hakkında verdiği rapordan) (Sovyet Revizyonizmine Karşı Mücadele, sf. 289)

★ ÇKP-AEP İlişkileri

«Halklarımız ve partilerimiz arasındaki büyük dostluk, Marksizm-Leninizmin muzaffer öğretisinin ve proleter enternasyonalizminin ilkelerinin sağlıklı temelleri üzerine kurulu olduğundan, devrim ve sosyalizmin yüce ve kıymetli özelemleri tarafından canlı tutulduğundan saf, devrimci ve yenilmezdir. Bu dostluk dalga ve fırtınalara başarıyla dayanmıştır. Bu dostluk Marksizm-Leninizmin, sosyalizm ve devrimin, özgürlüğüne aşık, barışsever halklar önünde savunulması için ortaklaşa verilen büyük mücadelede, başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalizme ve Sovyet sosyal-emperyalizmine, aynı zamanda her türden bütün düşmanlara karşı mücadele içerisinde çelikleşmiştir.

Partilerimiz, hükümetlerimiz ve ülkelerimiz arasındaki kardeşçe dostluk ve karşılıklı yardımlaşma ve işbirliği ilişkileri günden güne güçlenmektedir. Onlar sosyalist ülkeler arasında olması gereken gerçek enternasyonalist ilişkilerin birer parlak aynasıdır. Bu ilişkiler eşitlik, karşılıklı yardımlaşma ve kardeşçe dayanışmanın yüce ilkelerine dayanan ilişkilerdir. Emperyalistler ve revizyonist şövenistler için böyle bir

şey tasavvur edilemezdir. Arnavutluk-Çin dostluğu örnek bir dostluktur. O, sözde «dostluk» ve «yardım»ın sahte ve yalancı karakterinin teşhir edilmesinde güçlü bir silahtır. Emperyalistler ve özellikle de Sovyet sosyal emperyalistleri bu kavramları kendi hegemonyacı ve köleci planlarını gizlemek amacıyla kullanmaktadırlar.» (Hüsnü Kapo Yoldaşın Konuşması, age)

«Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmine dayanan devrim ve sosyalizmin ortak davası için verilen mücadelede kurulan ve dünya gericiliğine, özellikle günümüzde tüm dünya halklarının en büyük ve en tehlikeli düşmanları olan ABD emperyalizmi ve Sovyet Sosyal emperyalizmine ve aynı şekilde modern revizyonizme karşı ortak muharebelerde çelikleşmiş olan dostluk her iki partimizi, halklarımızı ve sosyalist ülkelerimizi birleştirmektedir. Bu dostluk her bakımdan denenmiş ve günbegün daha güçlü bir şekilde sağlamlaşmıştır.» (1/7/76) (Çin Komünist Partisi'nin 55. Kuruluş Yıldönümü vesilesiyle Enver Hoca Yoldaşın, Çin Komünist Partisi Merkez komitesine ve Mao Zedung Yoldaşa Göndördüğü Kutlama Telgrafı)

«Mao Zedung yoldaşın ölümüyle Emek Partisi ve Arnavutluk halkı, Enver Hoca yoldaş ile birlikte her iki partimiz, halklarımız ve ülkelerimiz arasındaki büyük kardeşçe ve devrimci dostluk ve sıkı Marksist-Leninist birliğin teşvikçisi ve kurucusu olan sovilen ve en kıymetli dostlarını yitirmişlerdir. Bu enternasyonalist dostluk ve birlik sarsılmazdır. Bunlar sağlam temeller üzerine inşa olduklarından tüm sınavları başarıyla vermişlerdir. Bunlar, aynı özelemler olan devrim ve sosyalizm için mücadelede oluşmuş ve pekişmiş ve ortak ideolojilerimiz olan Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizminin ilkelerine

dayanmaktadırlar. Bunlar emperyalizme ve dünya gericiliğine karşı, tüm dünya halklarının en büyük ve en tehlikeli iki düşmanı ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmine karşı ortak muharebe-lerde, her iki partilerimizin modern revizyonizme karşı ilkeli ve eğilmez mücadelesinde çelikleşmiş ve pekişmişlerdir.» (17.9.76) (AEP Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi ve Merkez Komitesi Sekreteri Hüsnü Ka-po'nun, Mao Zedung'un anısına Tiran'da düzenlenen törende yaptığı konuşma)

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ ŞARTLARINDA SINIF MÜCADELESİ

★ Büyük Proleter Kültür Devrimi

«Mao Zedung yoldaş, Marksizm-Leninizmin mü-kemmel bir düşünürü ve teorisyeni, Marks-Engels, Lenin ve Stalin'in dahiyane eserlerinin bir halefiydi. Devrimde ve sosyalist inşada ÇKP'nin genel çizgisini hazırlamış, savunmuş ve uygulamış olma büyük hiz-meti ona aittir. O, Büyük Proleter Kültür Devrimine doğrudan önderlik etmiş ve Liu Sao-şi, Lin Biao ve Deng Siao-ping'in karşı-devrimci ve revizyonist hain gruplarını ve Çin halkı ve ÇKP'nin diğer başka düş-manlarını parçalama mücadelesini yönetmiştir. Bü-yük bir Marksist-Leninist olarak Mao Zedung yol-daş, başta Kruşçev revizyonistleri olmak üzere Mark-sizm-Leninizmin düşmanlarına karşı kararlı bir mü-cadele yürütmüş ve uluslararası komünist işçi hare-ketine büyük hizmetlerde bulunmuştur.» (10/9/76) (AEP Merkez Komitesi, Arnavutluk Halk Cumhuriyeti Halk Kongresi Prezidyumu ve Devlet Konseyinin

Başkan Mao Zedung'un Ölümü Dolayısıyla Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, Çin Halk Cumhuriyeti Milli Halk Kongresi Daimi Komisyonu ve Devlet Konseyine Gönderdiği Başsağlığı Telgrafı)

»Mao Zedung yoldaş Çin'de kapitalist yolu tutan iktidar sahiplerini deviren, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştıran ve savunan, sayıları yüz milyonları bulan emekçi kitleleri güçlü devrimci bir doğrultuda harekete geçiren ve kitlelere canlı sınıf eğitiminin büyük bir okulu olarak hizmet eden Büyük Proleter Kültür Devriminin ilham kaynağı ve doğrudan önderidir. Mao Zedung düşüncesinin gücü, Çin halkının ve Çin'de proletarya diktatörlüğü ve sosyalizmin tarihinde Mao Zedung'un oynadığı tarihi rol kendisini Büyük Proleter Kültür Devrimi'nde göstermiştir.» (17.9.76) (Hüsnü kapo'nun Mao Zedung'u Anma Töreninde Konuşması)

«Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferi, Çin komünistleri ve halkının Liu Şao-şi ve döneş komplocu Lin Biao'nun gerici burjuva revizyonist çizgisine karşı, sağ sapmayı parçalamak için Deng Siao-Ping'e karşı kararlı ve başarılı mücadelesi Çin'de proletarya diktatörlüğünü daha da güçlendirmiş ve Halk Çin'ine hayatın bütün alanlarında büyük gelişme perspektifleri açmıştır. Çin Halk Cumhuriyeti bugün sosyalizm ve devrimin zaptedilemez kalesi, özgürlük, bağımsızlık ve milli ve sosyal kurtuluşları için savaşılan ezilen halkların ve ulusların güçlü savunucusu ve iki emperyalist süper devlet ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizminin saldırgan ve hegemonyacı plan ve amaçlarının kararlı muhalifidir. Devrimde ve sosyalist inşada Çin halkının kazandığı bütün zaferler, yaşamının sonuna kadar yorulmadan çalışan ve herşeyini Çin halkının büyük davasına, Çin'de ve

bütün dünyada sosyalizm davasına aday olan büyük proleter devrimci Mao Zedung yoldaşın adı ve eserine doğrudan bağlıdır. Bu zaferler, özgürlüğüne aşık halkları ve tüm devrimci güçleri, özellikle Çin halkının yakın mücadele yoldaşı olan Arnavutluk halkını son derece memnun kılmaktadır. Şanlı Çin Komünist Partisi ve başkan Mao Zedung'un 800 milyonluk halk Çin'ini çıkardığı zirveyi gördüğümüzde yüreklerimiz daha fazla atmakta ve kardeş Çin halkının gelecekte de daha büyük zaferler kazanmasını yürekten arzulamaktayız.» (30.9.76) (Enver Hoca, Hacı Leşi ve Mehmet Şehu yoldaşların Çin Halk Cumhuriyeti'nin 27. Kuruluş Yıldönümü Vesilesiyle Hua Kuo-feng yoldaşa Gönderdikleri Telgraf)

«Mao Zedung yoldaş tam zamanında Çin'de Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin, kapitalist çizgiyi izleyenlerin tümünü deviren o devrimin, teori, strateji ve taktiğini hazırlamıştır. Bu devrim proletarya diktatörlüğünü korumuş ve sağlamlaştırmış ve geniş Çin halk kitleleri, özellikle de gençlik için sınıf eğitiminin büyük bir okulu olmuştur. Bu devrimin fırtınalı günlerinde Mao Zedung düşüncesinin seferber edici gücü, onun Çin halkının kaderi için, Çin'de sosyalizmin davası için oynadığı tarihi rol bir kez daha kendini göstermiştir. Onun çağrısı üzerine ve doğrudan önderliği altında işçi sınıfı ve yüz milyonlarca devrimci kitle ayağa kalkmış ve coşkuyla Liu Şao-şi hain kliğini karşı sınıf mücadelesine atılmış ve bu kliği nihai olarak parçalamışlardır. Gericilerin ve revizyonistlerin Çin'de proletarya diktatörlüğünü devirmek ve Çin kapitalizmin yoluna sokmak rüyaları, büyük tertipleri boşa çıkmıştır.

Partimiz ve halkımız bu zaferi yürekten ve büyük bir coşkuyla selamlamaktadır. Biz büyük Proleter Kül-

tür Devrimi deneyini dünya çapında tarihi öneme sahip bir deney olarak takdir ediyoruz. Enver Hoca yoldaş, «büyük Çin Proleter Kültür Devrimi devrimci halkları emperyalizme ve saldırıya karşı mücadelelerinde sonsuz coşkuyla doldurmaktadır. O, parti ve devlet yönetimini ellerine geçiren çeşitli revizyonist kliklerin her yerde devrilmeleri gerektiği parlak örneğini vermektedir» diye belirtmiştir.

Büyük Kültür devriminin zaferi tüm alanlarda parlak perspektifler doğurmuş ve Çin'i devrimin ve sosyalizmin daha güçlü bir kalesi haline getirmiştir.» (26.12.73) (Hüsnü Kapo Yoldaşın Konuşması, age)

★ Parti İçi İki Çizgi

«O (Mao Zedung - Y) sosyalizmin tüm tarihi dönemi boyunca iki çizgi, sosyalist çizgi ile kapitalist çizgi arasında bir mücadelenin sürdüğünü kanıtlamıştır. Dolayısıyla proletarya diktatörlüğü koşulları altında devrimin durmaksızın geliştirilmesi zorunludur. O, vurgulayarak, sınıf mücadelesinin gerek bizimle düşman arasında gerekse de halk ve parti içerisinde durmaksızın sürdüğünü belirtmiştir. İdeolojik cephedeki sınıf mücadelesi özel bir keskinlik kazanmaktadır. Mao Zedung yoldaş, «ülkemizde sosyalizm ile kapitalizm arasında ideolojik alandaki mücadelenin sonuçlanması daha oldukça uzun bir zaman alacaktır» şeklinde vurgulamıştır. Onun içindir ki O, burjuva ve küçük burjuva ideolojiye, tüm yanlış düşünce ve zehirlenmiş otlara karşı komünistlerin ve emekçilerin devrimci bir sınıf eğitimi için kararlı bir mücadele yürütmenin zorunlu olduğunu belirtmiştir.» (age)

«Elli yıl boyunca parti, kendi içerisindeki çeşitli anti-Marksist akım ve sapmalara karşı başarıyla on

büyük mücadelenin sınavını vermiştir. Parti içerisindeki bu mücadelede her zaman Mao Zedung yoldaş tarafından ortaya konan ve savunulan devrimci Marksist-Leninist çizgi zafer kazanmış ve parti bu mücadeleden daima güçlenerek çıkmıştır.» (age)

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ - ULUSLARARASI DURUM

★ ÇKP 10. Kongresinin Değerlendirilmesi

«10. Parti Kongresi ÇKP'nin yaşam gücünün ve ilkeli tavrının canlı bir örneğidir. Bu parti kongresi devrimci Marksist-Leninist çizginin ve Mao Zedung Düşüncesi'nin doğrulanması ve aynı zamanda yeni bir zaferidir. O, 800 milyonluk Çin halkına sınıf mücadelesini sürdürmek, üstyapıda «mücadele-eleştiri-dönüşüm» ve «Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung Düşüncesini inceleyelim ve revizyonizmi ve burjuva dünya görüşünü eleştirelim», aynı zamanda çalışma tarzının düzeltilmesi ve «üretim, çalışma ve savaşa hazırlığı ilerletelim» gibi hareketleri ve diğerlerini kararlı bir şekilde ve başarıyla sürdürmek için büyük bir program vermiştir.

10. Parti Kongresi bugünkü uluslararası durumun parti ve Çin halkının önüne koyduğu görevleri saptamıştır. O, sosyalist anayurdu savunmak ve halkların kurtuluşu ve dünya devrimi savaşını ilerletmek için başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere emperyalizme ve başta Sovyet revizyonizmi olmak üzere revizyonizme karşı mücadeleyi sonuna kadar sürdürmedeki komünistlerin ve tüm Çin halkının inancını ve kararlılığını ortaya koymuştur.

10. Parti Kongreniz, birlik ve zafer kongreniz—diye belirtmekte Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesinin mesajında— ÇKP ve uluslararası komü-

nist hareket için mükemmel bir olaydır. O, başkan Mao Zedung'un devrimci Marksist-Leninist çizgisinin, Çin'de ve bütün dünyada devrim ve sosyalizm davasının yeni bir zaferidir.» (26.12.73) (Hüsnü Kapo Yol-
daşın Konuşması, age)

«Çin Komünist Partisi önderliğinde kardeş Çin halkının devrimde, sosyalist inşada ve uluslararası alanda elde ettiği parlak başarılar —diyordu Enver Hoca yoldaş— büyük ve sınanmış devrimci önder Mao Zedung'un doğru Marksist-Leninist çizginin canlı örnekleridir.»

Bu çizgi Mao Zedung yoldaşın doğrudan önderliğinde yapılan ÇKP'nin 10. Parti Kongresinde bir ke-re daha doğrulanmıştır.

Parti Kongresi tarafından kabul edilen yeni tüzüğün program bölümünde şöyle denilmekte: 'Çin Komünist Partisi proleter enternasyonalizmine bağlı kalmakta, büyük devlet şövenizmine karşı çıkmakta, kararlılıkla bütün dünyanın gerçek Marksist-Leninist parti ve örgütleri ile, proletarya ile, dünyanın bütün ezilen halkları ve ulusları ile birleşmekte ve onlarla birlikte iki süper güç ABD ve Sovyetler Birliği'nin hegemonya çabalarına karşı, emperyalizmin, modern revizyonizmin ve bütün dünya gericilerinin altedilmesi ve tüm insanlığın kurtuluşa kavuşması, yeryüzünde insanın insan tarafından sömürülmesi sisteminin yok edilmesi için mücadele etmektedir.'

Bu ilkeler devrimcileri ve tüm dünya halklarını büyük sevinç ve coşkuyla doldurmaktadır. Onlar ÇKP'de, Çin Halk Cumhuriyeti'nde ve Mao Zedung yoldaşta Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizminin kararlı savunucularını, iki süper devletin saldırı siyasetlerinin yiğit rakiplerini, ulusların özgürlük ve bağımsızlıklarının ateşli destekleyicilerini görmektedirler.» (age)

★ ÇHC'nin Uluslararası Politikası

«Bu şartlarda Halk Çin'i, halkların yanında yer almaktadır. O, uluslararası tekellerin, emperyalizmin, en başta da Amerikan emperyalizminin zalim sömürsüne, iki emperyalist süper gücün hegemonyacılığına karşı Latin Amerika, Afrika, Asya ve tüm dünya halklarının verdiği mücadeleyi gücü oranında desteklemektedir. O, iki süper gücün tehlikeli kompolarının, onların sözümona «Avrupa güvenliği», «Asya güvenliği» planlarının, SALT görüşmelerinin ve Avrupa'daki askeri birliklerin azaltılması planlarının ve saldırı, içişlerine müdahale, denetim, emir ve sızma demek olan bu türden manevraların ardında yatan gizli saldırgan, yayılmacı ve halk düşmanı amaçlarını enerjik bir biçimde mahkûm etmektedir. Tüm bunların ardında kendi saldırgan blokları NATC ve Varşova Paktı'nı güçlendirme, bütün kıta ve okyanuslardaki askeri üslerini genişletme çabaları yatmaktadır. Çin asla bir süper devlet olmayacağını, büyük ve küçük ülkelerin eşitliği için mücadele edeceğini bütün dünyaya açıklamıştır. Çin, bütün ülkelerin halklarının kendi toplumsal sistemlerini özgürce seçme, ülkelerinin bağımsızlık, egemenlik, toprak bütünlüğünü savunma hakkı için mücadele etmektedir. O kesinlikle güya büyük ülkelerin küçük ülkelere üstün olduğu ve küçük ülkelerin büyük ülkelere boyun eğmesi gerektiği emperyalist ve sömürgeci teoriye karşı mücadele etmektedir. O, her ülkenin meselelerinin bu ülke halkı tarafından, Birleşmiş Milletler'deki soruların üye devletler tarafından çözülmesi gerektiğini ve iki süper gücün kendi emir ve isteklerini zorla başkalarına kabul ettirme çabalarına kilit vurulması gerektiğini açıklamaktadır.» (age)

«Çin Halk Cumhuriyeti Çin Hindi halklarını

—Vietnam, Kamboçya ve Laos— Birleşik Devletlerin emperyalist saldırısına karşı haklı mücadelelerini kararlı ve çok yanlı bir şekilde desteklemiştir. O bu konuda en büyük milli fedakârlıktan kaçınmamıştır. Başkan Mao Zedung'un öğretileri gerçeğe uygulanmıştır. Büyük Çin, kahraman Vietnam ve Çin Hindî'nin diğer halklarının güvenilir bir cephe gerisi haline gelmiştir.» (age)

1 - 7 Kasım 1976

7. KONGRE

DEVİRİMİN YOLU - HALK SAVAŞI

«Halkların kurtuluş hareketi, gerek içerik ve gerekse yoğunluk bakımından her geçen gün yükseliyor. Vietnam, Kamboçya ve Laos halklarının, sadece ABD emperyalizmine karşı değil, aynı zamanda Sovyet sosyal-emperyalizminin komplö, entrika ve müdahalelerine karşı kazandıkları dünya çapında önem taşıyan tarihi zafer, halklar ve ülkeler sonuna kadar savaşılmaya ve her fedakârlığı yapmaya kararlı oldukları taktirde, süper güçlerin olanca kuvvet ve zenginliklerine, bütün modern savaş araçlarına rağmen, hatta küçük halklara ve ülkelere bile baş eğdiremeyeceklerini ortaya koymuştur. Bu zafer, özgürlük ve bağımsızlığın silahla, mücadele yoluyla kazanıldığı ve savunulduğu, milli halk kurtuluş savaşı stratejisinin zaferi teminat altına alan bir strateji olduğu tezini doğrulamaktadır.» (Enver Hoca, AEP 7. Kongresine Sunulan Rapor, İng. Baskı, sf. 160)

ÇKP - MAO ZEDUNG

«Arnavutluk Halk Cumhuriyeti, sadece müttefikimiz sosyalist Çin ile ve Vietnam, Kore gibi kardeş ülkelerle kültürel ilişkiler sürdürmekle kalmıyor, Fransa, İskandinav ülkeleri, Mısır ve pek çok başka ülkeyle de bu tür ilişkileri sürdürüyor.» (Enver Hoca, AEP 7. Kongresi Raporu, İng. baskı, sf. 199)

«Dış siyasetinde Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkelerine sıkı sıkıya ve sürekli olarak bağlı kalan Emek Partisi ve Arnavutluk Halk Cumhuriyeti, en başta sosyalist Çin'le kardeşçe dostluk ve militan birlik, işbirliği ve karşılıklı yardımlaşma ilişkilerini geliştirmeyi ve güçlendirmeyi amaçlamaktadır. İki halkımız, iki partimiz ve iki ülkemiz arasındaki yakın dostluk ve işbirliği, emperyalizme, revizyonizme, iki süper güç Amerikan emperyalizmi ile Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonyacı siyasetine ve dünyadaki bütün gerici güçlere karşı yürütülen büyük sınıf mücadelesinin ve sosyalizmin inşası ve devrim ve Marksizm-Leninizm davasının zaferi için sürdürülen ortak mücadelenin içinde şekillenmiş ve çelikleşmiştir. Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk halkı, Çin Komünist Partisi'nin ve Çin halkının sadık dostu ve müttefikidir. İki halkımız ve ülkelerimiz aynı ülkünün silah arkadaşısıdır, aynı hedeflere doğru ilerlemekte ve aynı enternasyonalist görevleri yüklenmektedirler. Burjuva-revizyonist propagandasının herhangi bir tertibi ya da iftirası, Arnavutluk - Çin dostluğunun Marksist-Leninist karakterine ve canlılığına gölge düşüremez.

Partimiz ve halkımız, yüce Çin halkıyla ve onun şanlı Çin Komünist Partisi'yle, yüce Halk Çin'iyle olan kardeşçe dostluk ve işbirliğini saf ve güçlü bir şekil-

de sürdürmek için daima çaba harcayacaktır.» (age, sf. 199 - 200)

«Çin halkının şanlı devriminde ve sosyalizmin inşasında kazandığı tarihi zaferler, yeni Halk Çin'inin yaratılması ve onun bugün dünyada sahip olduğu büyük itibar, büyük devrimci Mao Zedung yoldaşın adına, öğretilerine ve önderliğine doğrudan bağlıdır. Bu ünlü Marksist-Leninistin eseri, proletaryanın devrimci teorisinin ve pratiğinin zenginleştirilmesine yapılmış bir katkıdır. Arnavutluk komünistleri ve halkı, partimizin ve halkımızın büyük bir dostu olan Mao Zedung yoldaşın anısını daima saygıyla anacaktır.

Partimiz ve halkımız, Çin Partisi'nin ve halkının bu zaferlerini selamlamakta ve onlara yeni başarılar dilemektedir. Partimiz ve ülkemiz, kardeş Çin halkının ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin, ülke topraklarının ayrılmaz bir parçası olan Tayvan'ı kurtarma hakkını güçlü bir şekilde desteklemektedir.» (age, sf. 200 - 201)

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ ŞARTLARINDA SINIF MÜCADELESİ

«Arnavutluk komünistleri ve Arnavutluk halkı, kardeş Çin halkının Çin Komünist Partisi'nin önderliği altında, Çin'deki sosyalist devrim ve sosyalist inşada proletarya diktatörlüğünün sağlamlştırılması, anavatanın güçlendirilmesi ve ilerletilmesi için yürütülen sınıf mücadelesinde kazandığı başarıları sonsuz bir sevinçle karşılamaktadır. Büyük Proleter Kültür Devriminin zaferi, Liu Şao-şi, Lin Biao, Deng Siao-ping'in karşı-devrimci tertiplerinin yerle bir edilmesi, Çin'de devrimci bir durum yaratmış ve sosyalizmin ve proletarya diktatörlüğünün mevzilerini sağlamlştırılmıştır. (AEP, 7. Kongre Raporu, İng. Baskı, sf. 200 - 201)

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ

«Bir yandan sanayileşmiş burjuva ve revizyonist ülkelerin kendi aralarındaki dizginsiz rekabet, öte yandan bu ülkelerle başlıca hammadde üreticileri durumunda bulunan gelişmekte olan ülkeler arasındaki rekabet de, bu buhranı daha da ağırlaştırmaktadır. Kapitalist ülkelerin siyasi ve iktisadi bakımdan eşit olmayan bir şekilde gelişmeleri kanununun işleyişi, AET'yi, Japonya'yı, Kanada'yı ve diğer bazı ülkeleri, sermaye ihracı alanında Amerikan hakimiyetine karşı çıkmaya ve pazar ve imtiyaz ele geçirme mücadelesine atılmaya itmiştir.» (Enver Hoca, AEP 7. Kongresi Raporu, İng. baskı, sf. 163)

«İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinden bu yana, iktisadi buhranlar aralıksız olarak birbirini izlemektedir. Ancak bugünkü buhran hepsinden ağırdır ve sadece gelişmiş ülkeleri değil, aynı zamanda az gelişmiş ülkeleri de sarmıştır. Bu, hem iktisadi bir buhran, hem de burjuva ve revizyonist sistemin alt-yapısını olsun üst-yapısını olsun etkileyen siyasi ve ideolojik, askeri ve kültürel bir buhrandır.» (age, sf. 162)

«Partimiz dünyanın bugünkü durumunun karışık olduğu ve bu yüzden de kendi durumundan hoşnutsuzluğa, rehavete ve aşırı sevince yer olmadığı görüşündedir. Dolayısıyla iki süper gücün emperyalist burjuvazilerinin siyaset ve faaliyetlerinin sınıf bakış açısından tahlili ve değerlendirilmesi ve onlara karşı tutarlı bir sınıf tavrının takınılması, bugünkü şartlarda bütün devrimci güçler, kurtuluş ve bağımsızlık ve devletler arasında barış ve güvenlik için savaşılan bütün milletler ve halklar açısından birinci dereceden önem taşımaktadır. Bu temel sorun üzerinde ilkeli bir tavır almak, tutarlı ve devrimci bir strateji ve taktik

tesbiti için tek doğru temel ve ilerici güçlerin kimler olduğunu tespit edip onları gerici güçlerden ayırabilmek için de **tek doğru kıstastır.**

Somut olgular ve eylemler, objektif gerçekler bizi günümüz dünyasındaki iki süper güç ABD ile Sovyetler Birliği'nin tarihin gördüğü en büyük ve en tehlikeli saldırgan emperyalist güçler olduğu sonucuna götürmektedir. Süper güçler ister tek tek ve ister birlikte ele alınsınlar, her ikisi de aynı ölçüde ve aynı derecede sosyalizmin ve milletlerin özgürlük ve bağımsızlığının **başdüşmanlarıdır**, baskı ve sömürü sistemini savunan en büyük güçtürler, insanlığın üçüncü bir dünya savaşına sürüklenmesi yolunda dolaysız bir tehdittirler.» (age, sf. 166)

«Kuruluşundan itibaren AET'nin amacı, büyük tröst ve tekellerin zalim yağmaları için yol ve yöntemler bulmak ve kapitalizmi buhran ve çalkantılardan kurtarmak olmuştur. Uluslararası alanda ise AET sadece **gelişmekte olan ülkelerin sömürülmesi için süper güçlerle rekabet etmekle kalmayan, aynı zamanda eski sömürgeci ülkelerin bu gelişen ülkelerde sahip oldukları imtiyazları da yeniden ele geçirmeye ve sürdürmeye çalışan büyük bir yeni-sömürgeci güçtür.**» (age, sf. 170)

«NATO ile birlikte AET, Amerikan emperyalizminin **diğer emperyalist güç ile, revizyonist Sovyetler Birliği ile olan rekabet ve çatışmasında onun örgütlü bir üssünü ve cephe gerisini teşkil etmektedir.**

Arnavutluk Emek Partisi, Arnavutluk devleti ve halkı, NATO'ya ve Varşova Paktı'na, COMECON'a ve AET'ye karşıdır, çünkü bu örgütler iki süper gücün yayılmacı siyasetinin temel aracıdır. Çünkü gerek Avrupa halklarını ve gerekse gelişmekte olan ülkelerin halklarını ezmekte, sömürmekte ve yoksullaştır-

makta, gerek devrimi gerekse halkların kurtuluşunu baltalamakta, köleleştirme araçları rolünü oynamaktadırlar. (aç. EH)

.....

Batı Avrupa'nın gerek burjuva gerekse revizyonist tekelleri sözümona birleşik bir Avrupa hakkında bir yığın laf ediyorlar. Bugüne kadar bir «parlamento»su, bir «ortak hükümet»i, bazı şekli kanunları olan ve Avrupa ülkelerinin devlet birliğini gerçekleştirme görevini yüklenmiş bulunan bir çeşit «Avrupa Konseyi» kurulmuş bulunuyor. Avrupa'nın bu bölgesinin, güya iki süper güce karşı durabilmek amacıyla, dışından tırnağına kadar silahlı bir ortak ordusu ve «güçlü» bir kapitalist ekonomisi olması için planlar yapılıyor. Ashında Avrupa Birleşik Devletleri'nin yaratılmak istenmesindeki amaç, çeşitli Avrupa ülkelerinde milliyet kavramını yok etmek, onların kültür ve geleneklerini bütünleştirmek ve eritmek, böylece bu kıtanın kozmopolit gerici burjuvazisinin yönetimi altında Batı Avrupa halkları ve devletlerinin kişiliğini ortadan kaldırmaktır.» (age, sf. 171 - 172)

«Marks, Engels, Lenin ve Stalin o kadar dahice bir şekilde öngörmüş oldukları gibi, kaçınılmaz bir şekilde buhranlara ve çöküşe doğru gitmekte olan dünya kapitalizmi, bugün çürüyen emperyalizm aşamasına girmiş bulunmaktadır. O, hayatta kalabilmek için kitleleri sadece milli planda değil, dünya çapında da sömürebilmek amacıyla yeni yöntemler geliştirmiş; en son ve en mükemmel yağma biçimi olan yeni-sömürgeciliği piyasaya sürmüş; mali bağlar ve iktisadi ve askeri ittifaklar kurmuştur. Böylece «ikinci dünya», «üçüncü dünya», «bloksuzlar dünyası» ya da «gelişmekte olan ülkeler» adı verilen gruplara dahil birçok devleti tam ya da yarı-bağımlı tutmakta-

dır. Bugün dünyada rol oynamakta olan çeşitli siyasi güçler için kullanılan bu terimlerin hepsi, bu siyasi güçlerin sınıfsal karakterini, çağımızın temel çelişmelerini, bugün milli ve uluslararası çapta hakim olan kilit sorunu, yani bir yanda burjuva-revizyonist dünya ile diğer yanda sosyalizm, dünya proletaryası ve doğal müttefikleri arasındaki amansız mücadeleyi berrak bir biçimde ortaya koymamakta, tam tersine örtbas etmektedir.» (age, sf. 172)

«Bu terim ve ayırımlar, en fazlası, uluslararası veya milli dünya sermayesinin çeşitli devletler ve dünyanın çeşitli bölgeleri üzerindeki rol ve etkisinin derecesini ifade edebilirler. Bunlar aynı zamanda emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin az veya çok güçlü destek noktalarını gösterebilir veya halkın süper güçlerden özgür ve bağımsız olarak yaşama özleminin varlığına işaret edebilirler.» (age, sf. 173)

«Halklar kimden gelirse gelsin her türlü baskı ve sömürüye karşı, özgürlük, bağımsızlık ve sosyal ilerleme mücadelesinde birleştirebilmek için, her şeyden önce ayırım çizgisini doğru tespit etmek, halkların başdüşmanlarının kim olduğunu, kime karşı savaşmaları ve kiminle birleşmeleri gerektiğini açık bir şekilde ortaya koymak şarttır. (Aç. EH)

Halkların düşmanları, Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerine karşı yayılma ve sömürme siyaseti izleyen emperyalizm, sosyal-emperyalizm ve uluslararası büyük burjuvazidir. Süper güçler ve dünya sermayesi, eski sömürgecilik döneminde oluşan bütün uluslararası kurum ve biçimleri dokunulmaksızın sürdürmek istiyorlar. Petrolün ve diğer bazı hammaddelerin fiyatlarının yükseltilmesinde olduğu gibi, kendi menfaatlerine en küçük bir şekilde bile dokunulduğunda, öfkeyle doğruluyor ve kendi mili kaynakları üzerin-

de egemenliklerini sağlamak isteyen dünya ticaret ve ekonomi ilişkilerinde adalet ve eşitlik için mücadele eden halkları ve devletleri savaşla tehdit etmekten bile çekinmiyorlar.

Ama bu yağma ve insafsız sömürü ilelebet sürüp gidemez. Artık iktisadi sömürgelelikten kurtuluş (dekolonizasyon) gündeme girmiştir ve dünya sahnesine çıkmış olan bu yeni devrimci süreci hiç bir güç durduramaz. Halklar doğal kaynakları üzerinde tam egemenliklerini kurmak ve onları millileştirmek hakkına mutlak surette sahiptirler. Emperyalistlerin ve diğer sömürücülerin direnişi ve karşı-hücumları ne kadar uzun süreli ve şiddetli olursa olsun, bu hedefe ulaşılmasını hiç bir güç engelleyemez. Halkların uluslararası ticaret ilişkileri de eşitlik uğruna yürüttükleri, hammaddelerin satışından elde ettikleri geliri sanayi ve kültürlerini geliştirmede ve hayat şartlarını iyileştirmede kullanabilmek uğrunda yürüttükleri mücadeleyi hiç bir güç engelleyemez.

Halkların iktisadi bağımsızlık mücadelesi süper güçlere, emperyalist devletlerin tekellerine, çok-uluslu şirketlere yönelmiştir. Dolayısıyla proletarya, devrimden ve sosyalizmden yana olan herkes, mücadelelerini halkların özgürlük ve bağımsızlık mücadeleleriyle sıkı sıkıya birleştirmelidir. Bu ancak kendi ülkesinin burjuvazisine karşı kararlı bir şekilde mücadele etmekle, emperyalizme ve yağma savaşlarına karşı mücadele etmekle başarılabilir. Bu aynı zamanda proletaryanın halkların kurtuluş hareketinde yapabileceği en etkili ve en doğrudan destektir.» (age, sf. 175 - 177)

«İki süper gücün bu siyasetinin tipik örneklerinden biri, esas meselenin petrol etrafında döndüğü Ortadoğu'dur. Arap halklarıyla İsrail arasındaki savaşlar, bölünmüş ve birbirleriyle anlaşmazlığa düşmüş

olan Arap halklarının bizzat kendileri arasında varolan ve Sovyet - ABD entrikaları tarafından keskinleştirilen düşmanlıklar, iki süper devletin petrol kaynaklarını ele geçirmek için sarfettikleri çabaların bir ürünüdür. Bu zenginlik uğrunda Arap halklarının kanı akıtılmıştır ve akıtılmaktadır. Amerikan emperyalizmi Arap dünyasını bölünmüş bir halde tutmak için İsrail'e açıkça yardım etmektedir. Sovyetler Birliği ise Arap halklarına silah satarak güya onlara yardım etmekte, öte yandan İsrail'e çok sayıda Sovyet yahudisini göndererek onların orada Arap halklarına karşı ateşe sürülmesini sağlamaktadır.» (age, sf. 184)

«Partimiz gerek iki süper güç işbirliği yaptığında ve gerekse çatıştıklarında, faturayı ödeyenin başkaları olduğu tezini savunmaktadır. İki süper güç arasındaki işbirliği ve rekabet, bir tek çelişmeli gerçeğin iki yüzü, halkların özgürlüğünü yok etmek ve dünyaya hükmetmek için sürdürülen aynı emperyalist stratejinin önemli tezahürleridir. Her ikisi de aynı tehlikeyi ifade etmektedir, dolayısıyla iki süper güç halkların esas ve en büyük düşmanlarıdır. Bir emperyalizme karşı savaşmak veya ondan kurtulmak için asla başka bir emperyalizme dayanılamayacak olmasının nedeni budur. (aç. EH)

Su veya bu süper güçten gelen bir tehdit karşısında, savunmalarını ya Amerika Birleşik Devletleri'nin, ya da Sovyetler Birliği'nin himayesine dayandıran devletler vardır. Ama süper devletlerin askeri himayesi aldatıcı bir himayedir, çünkü amacı, sözümona «savunulan» ülkeyi vesayet altına almaktır. Süper güçlerin «savunma şemsiyesi » altına sığınmak, daima siyasi ve iktisadi imtiyazlar vermeyi, milli egemenlikten tavizler vermeyi ve iç ve dış konularda öz-

gürce karar verebilme hakkının kısıtlanmasını beraberinde getirmektedir.» (age, sf. 185 - 186)

«Yeni bir dünya savaşı için yapılan hazırlıklar ABD emperyalizminin ve diğer kapitalist burjuva devletlerinin eseri olan şantaj ve tehditleri de beraberinde getirmektedir. ...Süper güçlerin diğer ülkeleri ve halkları yıldırım, onların savunmalarını zayıflatmak, onların uyanıklığını ve moralini köreltmek, özgürlük ve bağımsızlık için mücadele etme yolundaki devrimci azimlerini kırmak amacıyla giriştikleri propagandaların her gün körüklediği yanlış ruh hali işte budur! Partimiz bu propagandanın ve görüşlerin, devletlerin siyasi, iktisadi ve askeri hayatı üzerinde emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin denetim ve tahakkümünü sağlamayı amaçlayan özel bir strateji ve taktiğin yansıması olduğu görüşündedir. Dolayısıyla bunlara karşı kararlılıkla mücadele edilmelidir.

Herhangi bir ülkenin özgürlük ve bağımsızlığının kaderi, esas olarak takındığı tavıra, özgür ve dindik yaşamaya mı, yoksa dizlerinin üzerinde köle olarak yaşamaya mı karar vermesine bağlıdır. Eğer özgür olarak yaşamaya azmettiysen ve hazırsan, şantajlar yenilgiye uğratılabilir, gücün yerine gelir, halkların cesareti yükselir ve saldırganın sana hücum etmesi güçleşir.» (age, sf. 189 - 190)

«Halklara devrimin ve dünya proletaryasının düşmanlarının, özgürlüğün ve ezilen milletlerin düşmanlarının, savaş kışkırtıcılarının ve savaşın nedenlerinin Amerikan emperyalizmi, Sovyet sosyal-emperyalizmi ve her ülkenin gerici burjuvazisi olduğu kavratılmalıdır. Bu güçler, kaynağını ve gücünü kitleler ve halklar üzerindeki insanlık-dışı sömürsünden alan vahşi dünya kapitalizmini oluşturmakta ve temsil etmektedirler.» (age, sf. 191)

«Emperyalistlerin ve sosyal-emperyalistlerin yakın müttefikleri nüfuzları altındaki her ülkenin gerici burjuvazisidir. Onlar bu müttefiklerini kendi kirli işlerini yaptırmak ve kendileri adına kırbaç sallamak için kulalmakta, bu amaçla onları besleyip silahlandırarak bir dünya savaşı halinde veya iç ve dış sömürücülerine karşı devrim yapmak üzere ayaklanan halklara karşı bir vurucu güç olarak kullanmak üzere hazır tutmaktadırlar. Dolayısıyla bu iki kuvvet birbirinden ayırdedilemez. Birine karşı savaşmadan diğerine karşı savaşamazsınız; içteki gerici kuvveti yıkıncaya kadar onunla savaşmadan, dış düşmanla savaşamaz ve savaşı önleyemezsiniz. Süper güçlerin belli bir ülkede kurmuş ve oluşturmuş oldukları her çeşit üssü yıkmalısınız, çünkü **halkların ve ülkelerin köleleştirilmesi üzerine kurmuş oldukları dünya çapındaki nüfuzu ve gücü bu şekilde zayıflatabilir ve yıkabilirsiniz.**» (age, sf. 192 - 193)

«Kapitalistler ve revizyonistler, bir ülkenin tecrit olma derecesini, ticari ilişkileriyle ölçüyorlar. Biz, Amerika Birleşik Devletleri, Sovyetler Birliği, İspanya, İsrail ve faşistlerle ırkçılar tarafından yönetilen diğer birkaç ülke dışında bütün ülkelerle ticaret yaptık ve yapıyoruz. Ne var ki bizim anlayışımıza göre ticaret de karşılıklı yarara dayanmalıdır.» (age, sf. 198)

«Arnavutluk ve Türkiye Cumhuriyeti arasında iyi ilişkiler vardır. Ticaret ve kültür alış-verişi normal bir şekilde gelişmektedir. Halklarımızın her zaman dost kalması ve birbirleriyle iyi komşuluk ilişkileri içinde yaşamasının önünde hiç bir engel yoktur.

...Bulgaristan, hileler düzenleyen bir ülke oldu ve Sovyetlerin bir köprübaşı haline geldi. Bu durumdan hareketle o, komşu ülkeler Yugoslavya, Türkiye, Yu-

nanistan ve Arnavutluk'a şantaj yapıyor. Arkasında sosyal-emperyalistler bulunan Bulgaristan, uygun bir zamanda Çanakale'yi ele geçirmeye hazırdır ve böylece Sanstefan anlaşması yeniden canlandırılacaktır. Bu sebeplerle Türkiye ve Yunanistan arasındaki ilişkilerin, iki Balkan halkı ve devleti için en iyi ve uygun çözüm olan, iki tarafın açık ve samimi görüşmeler yolunu bulmasını istiyoruz. Bu, biz ve diğer Balkan ülkeleri için de zafer olacaktır.» (age, sf. 207)

«Kamboçya halkıyla aramızda emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı mücadelede çelikleşmiş olan yakın bir dostluk ve güçlü bir militan dayanışma mevcuttur. Arnavutluk Halk Cumhuriyeti ile Demokratik Kamboçya arasındaki ilişkileri, bu dostluk temelinde daha da geliştirmeye çalışacağız.» (age, sf. 202)

KASIM 76 - TEMMUZ 78 DÖNEMİ

DEVİRİMİN YOLU - HALK SAVAŞI - ÇİN DEVİRİMİ

«Mao Zedung yoldaş Çin Devrimi'nin büyük stratejisyenidir. Marksizm-Leninizmin öğretilerini Çin şartlarına uygulayıp geliştirerekten O, ÇKP ve Çin Devrimi'ne, devrimi 25 yıllık kahraman halk savaşı yoluyla zafere götüren doğru bir strateji çizmiştir. Mao Zedung yoldaşın doğrudan önderliğinde ve silahlı devrimci mücadelenin ateşi içersinde Halk Kurtuluş Ordusu doğmuş ve efsanevi muharebelerde feodal-burjuva gericiliğin bütün güçlerini, işgalci Japon ordularını ve Çan Kay-şek'in dışından tırnağına kadar

silahlı karşı-devrimci sürülerini yerle bir eden dev bir orduya dönüşmüştür.

Dünya emperalizmine ağır darbeler indiren büyük Çin Devrimi'nin parlak zaferi ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu Mao Zedung yoldaşın sınanmış önderliği altında ÇKP'nin izlediği Marksist-Leninist çizginin doğruluğu ve canlılığının özlü birer göstergesidir. Mao Zedung'un düşünceleri ve öğretileri Marksizm-Leninizm ilkelerine uygun ve bilimsel bir temeldir; Çin Devrimi'nin zengin tecrübelerinin bir genelleştirilmesidir; dünya proleter devrimci hareketinin teori ve pratiğinin hazinesine değerli bir katkıyı oluşturmaktadır. Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu Çin halkı için iki dünya, baskı ve sömürünün eski dünyası ile özgürlük, ilerleme ve refahın yeni dünyası arasında sınır çekme anlamına gelmektedir.» (Mao Zedung Yoldaşın Yaşamı ve Eseri Ölümsüzdür. Zerii Populit, 26.12.1976)

«Sosyalizm, ASHC gibi Marksizm-Leninizme sadık kalan gerçek sosyalist ülkelerde varolmakta, ileriye doğru gitmektedir.» (Devrimin Teori ve Pratiği, sf. 12)

ÇKP - MAO ZEDUNG

«Arnavutluk komünistleri ve halkı Çin komünistleri ve kardeş Çin halkı ile birlikte bu 26 Aralık'ta derin bir saygıyla ÇKP ve Çin halkının yüce önderi, AEP ve Arnavutluk halkının kıymetli dostu Mao Zedung yoldaşın 83. doğum yılını anmaktadırlar.

Çin halkının yarım yüzyıldan fazla bir sürede ÇKP'nin önderliğinde kazandığı tarihi önemdeki zaferlerin tümü Mao Zedung yoldaşın adı ve devrimci faaliyetine doğrudan bağlıdır. Marksizm-Leninizmin

ölümsüz öğretileri temelinde ve Çin proletaryasının devrimci mücadelesi ve çabalarına dayanarak Mao Zedung yoldaş Çin emekçi halkının öncüsü ve sadık önderi şanlı KP'ni kurmuş ve ona 50 yıldan fazla bir zaman özlü zaferlerde önderlik etmiştir.» (Mao Zedung Yoldaşın Yaşamı ve Eserleri ölümsüzdür. Zeri-i Popullit, 26.12.1976)

ÇKP - AEP İLİŞKİLERİ

«Arnavutluk komünistleri ve halkı Çin halkının mükemmel zaferlerinden kıvanç duymaktadırlar, çünkü her iki partilerimiz, halklarımız ve ülkelerimiz derin devrimci dostluk bağları ile birbirlerine kenetlenmişlerdir. Bu dostluk her iki Marksist-Leninist partilerimiz ve Başkan Mao ve Enver Hoca yoldaş tarafından çelikleştirilmiştir. Bu dostluk, devrim ve sosyalizmin aynı özlemleri uğruna mücadelede yaratılıp geliştirildiğinden, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizminin ortak ideolojisine dayandığından ve emperyalizme ve dünya gericiliğine, iki dünya jandarması ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı ortak muharebelerde ve modern revizyonizme karşı kararlı ve kesin mücadelede sağlamlaştığı ve çelikleştiğinden, bütün sınavları başarmasını bilmıştır.

Arnavutluk komünistleri ve halkı, Mao Zedung yoldaşın halkımız, partimiz ve ülkemiz için beslediği derin saygı ve sevgi duygularını, onun emperyalist, revizyonist tertip ve kuşatmanın yol açtığı zorlukları aşmada ve sosyalizmin başarıyla inşa edilmesi ve ülke savunmasının güçlendirilmesinde Sosyalist Arnavutluk'a karşı samimi ve yüce enternasyonalist ruhla gösterdiği sürekli ve büyük ilgiyi asla unutmayacak-

lardır. Mao Zedung yoldaş her iki partilerimiz ve halklarımızın devrim ve sosyalizm davası için, Marksizm-Leninizmin saflığının korunması için ortak düşmanlar emperyalizm, sosyal-emperyalizm, revizyonizm ve gericiliğe karşı mücadelede birbirlerini desteklemelerine özel bir değer vermiştir.

Bu enternasyonalist mücadele dostluğu halkımız için büyük bir ilham ve cesaret kaynağıdır. Bizler yüce Çin halkı ve onun Mao Zedung yoldaş tarafından ülkemize karşı sevgi ve enternasyonalist dayanışma duyguları ile eğitilmiş olan Komünist Partisi gibi aynı özlemleri duyan bir dosta ve yakın silah arkadaşına sahip olmakla gurur duyuyoruz. Enver Hoca yoldaşın 7. Kongrede vurguladığı gibi, Partimiz ve halkımız Çin halkı, şanlı Komünist Partisi ve yüce Halk Çin'i ile olan kardeşçe dostluk ve işbirliğini saf ve güçlü tutmak için durmadan çaba sarfedecektir.» (age)

«ASHC ile ÇHC arasında diplomatik ilişkilerin kurulması her iki ülkelerimizde de halk devriminin zaferinin, yeni sosyalist yaşamın inşasında ilerlemenin bir sonucuydu. Halk devrimi her iki halklarımız ve sosyalist ülkelerimiz arasında Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi ilkelerine dayanan kardeşçe dostluk ve çok yanlı işbirliğinin yolunu açmıştır. Başında Enver Hoca yoldaşın bulunduğu AEP tarafından büyük Çin halkına karşı derin devrimci dostluk duyguları ile eğitilmiş olan halkımız, sempatiyle büyük Halk Çin'inin 27 yıldan beri yürüdüğü yoldan yürümüş ve sosyalist devrim ve inşada Komünist Partisi'nin önderliğinde Çin halkının kazandığı önemli zaferleri yürekten selamlamıştır. Halkımız bu zaferlerden kendi zaferleri imiş gibi kıvanç duymaktadır.» (Marksizm-Leninizm ve Proleter Enternasyonalizmine Dayanan Kardeşçe Dostluk, 23.11.76, Zeri-i Popullit)

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ ŞARTLARINDA SINIF MÜCADELESİ

«ÇHC'nin sosyalist inşanın bütün alanlarında elde ettiği başarılarına değinen Zeri-i Popullit daha sonra şöyle yazmaktadır :

«Bu zaferler mükemmel Marksist-Leninist Mao Zedung yoldaşın adı, öğretileri ve önderliğine doğrudan bağlıdır. Bu yükseklere ulaşmak için Çin halkı anayurdunda sosyalizmin zaferi ve savunulması için verdiği mücadelede cesaretle ve kararlılıkla sayısız güçlük ve engelleri aşmak zorundaydı, Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin zaferi Liu Şao-şi, Lin Biao ve Deng Şiao-ping'in karşı-devrimci komplolarını yerle bir etmiş, devrimci bir durum yaratmış ve ÇHC'nde sosyalizm ve proletarya diktatörlüğünün durumunu sağlamlaştırmıştır. Çin halkı anayurdunu daha da yükseklere çıkarmak amacıyla ilerlemeye devam etmektedir.» (Marksizm-Leninizm ve Proleter Enternasyonalizmine Dayanan Kardeşçe Dostluk, 23.11.76, Zeri-i Popullit)

«Mao Zedung yoldaş, kardeş Çin halkının 27 yıllık halk iktidarı dönemi boyunca başardığı derin sosyal dönüşümlerin, sosyalist inşanın ve muhteşem kazançların şanlı yolunun mimarıdır. Başında Mao Zedung yoldaşın bulunduğu ÇKP önderliğinde yüce Halk Çin'i, bugün modern sanayi ve ileri tarıma, yüksek düzeyde bilim ve tekniğe, kriz ve işsizlik tanımayan ve halkın sürekli yükselen refahını güvence altına alan istikrarlı bir ekonomiye ve ülkeye saldırmaya cüret edecek her türlü düşmanı ve saldırganlar ittifakını yerle bir edebilecek bir savunma gücüne sahip gelişmiş ve güçlü bir sosyalist ülkeye dönüşmüştür.

Başkan Mao'nun bizzat başlattığı ve yönettiği Bū-

yük Proleter Kültür Devrimi Liu Şao-şi'nin burjuva-revizyonist kliğinin ve taraftarlarının karşı devrimci ter-tiplerini yerle bir etmiştir. Bu devrim, Çin'de sosya-lizmin davasını sürekli ilerletmek ve kapitalist yola sapmayı engellemek amacıyla sosyalizmin zaferlerini savunmuş ve proletarya diktatörlüğünü pekiştirmiştir.» (Mao Zedung Yoldaşın Yaşamı ve Eserleri Ölüm-süzdür. 26.12.76, Zeri-i Popullit)

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ

«Gelişmekte olan bir dizi ülkede, iktidardaki em-peryalist yanlısı, gerici ve faşist kuvvetleri ile gerçek anti-emperyalist ve devrimci güçler arasında herhan-gi bir ayırım yapmaksızın, üç dünya teorisinin destek-leyicilerinin yaptığı gibi sözde üçüncü dünyanın em-peryalizme karşı mücadelenin ve devrimin esas gücü olduğu konusunda genel terimlerle konuşmak, Mark-sizm-Leninizmin öğretilerinden gözle görülen bir ay-rılış ve devrimci güçler arasında karışıklığa ve örgüt-süzlüğe yol açan tipik oportünist bakışlar vazetmek demektir.» (7.8.9/7/77) (Devrimin Teori ve Pratiği, Devrimci Proletarya yayınları, sf. 16)

«Üç Dünya teorisi iki zıt sosyal sistem, sosya-lizm ve kapitalizm arasındaki çelişkiyi veya emek ile sermaye arasındaki büyük çelişmeyi hesaba katma-makta, hatta ezilen halklar ile emperpalizm arasın-daki büyük çelişmeyi sadece iki süper devlet ve hat-ta esas olarak onlardan biriyle çelişmeye indirgeye-rek tahlil etmektedir. Bu «teori» ezilen halklar ve milletlerle, diğer emperyalist devletler arasındaki çelişmeyi tamamen inkar etmektedir. Dahası, üç dün-ya teorisinin taraftarları üçüncü dünyanın bu em-peryalist ülkelerle ve ABD emperyalistleriyle Sovyet

sosyal emperyalizmine karşı ittifak için çağrıda bulunmaktadır.» (age, sf. 19)

«Bu teorinin yazarları da, sınıf çelişkilerini gizlemesi ve gelişmekte olan ülkelerin ekonomilerine inşası için biraz 'sadaka' vermesi şartıyla emperyalizmin, sosyal emperyalizmin ve diğer emperyalist devletlerin ayağına batacak hiç bir şey yapmayarak mevcut statükoyu savunmaktadırlar.» (age, sf. 18)

«Bizzat kendi tabiatından dolayı, her emperyalizm, her zaman proleter devrimin azgın bir düşmanıdır. Bu yüzden dünya devriminin stratejik bakış açısından emperyalizmi daha tehlikeli veya daha az tehlikeli diye bölmek yanlıştır. Pratik ispatlamıştır ki, iki süper devlet aynı derecede ve aynı çapta sosyalizm ve milletlerin özgürlüğü ve bağımsızlığı için esas düşmanı, sömürücü sistemleri savunan en büyük gücü, insanlığı üçüncü bir dünya savaşına atmada doğrudan tehlikeyi oluşturmaktadır.» (age, sf. 28)

«Emperyalizmin sömürdüğü ülkelerde, Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde özgürlüğe aşık halklar, özgürlük, bağımsızlık ve ulusal egemenlik için eski ve yeni sömürgeciliğe karşı çetin bir mücadele yürütmektedirler. Bu, Marksist-Leninistlerin, gerçek sosyalist ülkelerin, dünya proletaryasının, bütün ilerici güçlerin kayıtsız şartsız desteğini kazanan doğru bir devrim ve kurtuluş mücadelesidir. Bu mücadele bir çok düşmana karşı, emperyalist baskıya, herşeyden önce de en büyük sömürücü ve uluslararası jandarmalar, bütün dünya halklarının en tehlikeli düşmanları olan iki süper devlete, yabancı emperyalistlere şu veya bu süper devlete, uluslararası tekellere binlerce ipe bağlı ve milli bağımsızlık ve özgürlüğün düşmanı olan ülkedeki gerici burjuvaziye,

yabancı emperyalistlere dayanan ve halk devrimine karşı gerici burjuvaziyle birleşen feodalizmin belirgin kalıntılarına, bu üç düşmanın hakimiyetinin temsilcisi ve savunucusu olan gerici ve faşist rejimlere yöneltilmektedir ve başka türlü de olamaz.» (age, sf. 13)

«Şu anda, gelişmekte olan ülkelere ihraç edilen sanayi mallarını tekellerin zorla kabul ettirdikleri yüksek fiyatlarıyla yine tekellerin bu ülkelerden ithal edilen hammaddelerle ilgili olarak zorla kabul ettirdikleri düşük fiyatlar arasında büyük bir uçurum vardır.

Bunun sonunda gelişmekte olan ülkeler, her geçen yıl ihracattan daha az döviz elde ederlerken, ithalat için daha fazla ödeme yapmak zorunda kalmata dırlar. Bu durum, gelişmekte olan ülkelerin kendi bağımsız ekonomilerini geliştirmeleri için ihtiyaç duydukları kaynakların birikimini engelleyen ciddi bir engeldir.» (26/9/77 tarihli Tiran radyosu yayını)

«Bu durum karşısında gelişmekte olan ülkeler seslerini yükseltmiş ve kendi milli servetleri üzerinde denetimlerini güçlendirmek ve hakkaniyet temelinde dayanan uluslararası ilişkilerin kurulmasını sağlamak amacıyla bir dizi somut girişimlerde bulunmuşlardır. Paris'teki son toplantı sırasında gelişmekte olan ülkelerin temsilcileri hammaddelerin alım gücünü kapitalist ülkelere, başıboş artan enflasyonun etkilerinden korumak için hammadde fiyatlarıyla sanayi mallarının fiyatları arasında adil bir oranın kurulmasını talep etmişlerdir. Fakat daha önce de olduğu gibi, gelişmekte olan ülkelerin haklı taleplerine başta Amerikan emperyalizmi tarafından karşı çıkmıştır.» (agy)

«Bu şartlar altında gelişmekte olan ülkeler uya-

nıklıklarını arttırmaktadırlar. Onlar, emperyalist devletlerin sömürücü amaç ve faaliyetlerini daha iyi anlamakta... kendi tabii kaynakları üzerinde milli egemenliklerini tesis etmek ve ekonomilerini bağımsız bir şekilde geliştirmek için bir dizi tedbir almaktadırlar. Bu yolda doğru bir şekilde ilerlemek için esas olan, gelişmekte olan ülkeler arasındaki dayanışmayı ve birliği daha fazla ve durmaksızın güçlendirmek, başta iki süper devlet ABD ve SSCB olmak üzere emperyalist devletlerin kurdukları tuzaklara dik kat ederek herhangi bir baskı ve tehdide karşı kararlılıkla ve yılmadan direnmektir.» (agy)

«Diğer ülkelere karşı baskı ve şantajlar Birleşik Devletlerin emperyalist siyasetinin aracı olmuştur ve hala olmaktadır. ABD enerji sektörlerinin yaptığı açıklamalar, menfaatlerini korumak üzere diğer ülkeleri gücün kullanılmasıyla tehdit etmekten geri kalmayan Amerikan emperyalistlerini külhanbeyce düşünceler bir kere daha teşhir etmektedirler. Dünyanın diğer bölgelerinde olduğu gibi Orta Doğu'da da Amerikan yöneticileri petrol hırsını söndürmekle kalmakta, fakat bir kaç yıl olsa da enerji buhranının üstesinden gelmek ve aynı zamanda uluslararası jandarma olarak halkların yabancı sömürüye karşı zenginliklerini savunmak üzere yürüttükleri haklı mücadeleye sürecini engellemek istemektedirler. Onlar hammaddeyi üreten ülkelerin petrolü ve zenginliklerini yağmalamaları ve sömürmelerine izin veren eski ilişkileri korumayı her ne pahasına olursa olsun istemektedirler.» (25.10.1977 tarihli Tiran radyosu yayını)

«Deliller, Amerikan emperyalistlerinin uluslararası ekonomik ilişkilerde çeşitli biçimlerde kurdukları menfaatler ve imtiyazlara az da olsa dokunulur

sa, onlar kendi milli zenginliklerinin üzerinde ege-
menliği ve dünya ekonomik ilişkilerinde ve değiş -
tokuşlarında adalet ve eşitliği kurmak isteyen halk-
lar ve ülkeleri savaşla tehdit etmekten geri kalmaz-
lar.» (agy)

29 Temmuz 1978

**AEP MK ve ARNAVUTLUK HÜKÜMETİNİN
ÇKP ve ÇİN HÜKÜMETİNE MEKTUBU**

DEVİRİMİN YOLU - HALK SAVAŞI - ÇİN DEVİRİMİ

«Bütün Büyük Kültür Devrimi dönemi, Çin'de Sosyalizm için çok güç bir dönemdi ve bu ülkede karmaşık ve kargaşa içinde bir ortam egemendi. Bu durum burjuva demokratik devriminin ilerletilmesi için mücadele dönemi boyunca ve 1949'dan sonra, Çin'in devrimin daha sonraki gelişmesinde izlemesi gereken yolda, Çin Komünist Partisi içinde ülkelere aykırı olarak süren hizipçi mücadelenin mantıki sonucuydu.» (Arnavutluk Emek Partisi M.K. ve Arnavutluk Hükümetinin Çin Komünist Partisi M.K. ve Çin Hükümetine MEKTUBU, H. Kurtuluşu yayınları, sf. 32)

ÇKP - MAO ZEDUNG

«Arnavutluk Emek Partisi, Mao Zedung'un sınırların yeniden gözden geçirilmesi sorununu ortaya atmasını onaylamadı. Partimizin görüşüne göre Çin yönetimi burada iki önemli hata yapıyordu. İlk olarak, o sırada sınır sorununu ortaya atmak Kruşçev-ciliğe karşı ideolojik mücadeleye katkıda bulunmuyordu. Tersine bu, Sovyet yönetimine, Çin'e ve Marksist-Leninistlere karşı kullanacağı güçlü bir silah ve-

riyor ve ona, Kruşçevci ihanetin maskesini düşürmek için yürütülen ideolojik mücadelenin etkisini yck etme ve bu sorunu bir sınır olayı, toprak için yürütülen bir mücadele gibi gösterme yolunu açıyordu. Diğer yandan 2. Dünya Savaşından sonra Sovyetler Birliği'nin bazı Avrupa ülkeleri ile yaptığı sınır düzenlemeleri söz konusu edilerek haksız biçimde Stalin'e saldırmıyor ve uluslararası gericiliğin Stalin'e karşı «etki alanları yaratmak» suçlamaları destekleniyordu. Çin yönetimi, bu tezi savunan Tito ile bu noktada uzlaşıyordu. Bununla birlikte Tito zafer kazanmış devletlerin geçmişte Yugoslavya'ya uyguladığı haksızlıkların düzeltilmesi söz konusu olduğunda basbas bağılıyor ama başka bir halkın zararına söz konusu olunca susuyordu.

Sınırların yeniden gözden geçirilmesi ile ilgili Çin tezi basit bir sorun değildi. Bu tez, büyük devlet şövenizmi ve burjuva milliyetçiliği anlayışını ifade ediyordu. Avrupa'da savaşı kışkırtıyordu.» (AEP MK ve Arnavutluk Hükümetinin ÇKP MK ve Çin Hükümetine Mektubu, H. Kurtuluşu yayınları, sf. 26)

«Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi, Partimizin doğru ve ilkel mektubuna cevap vermedi. Çin yönetimi bu çok önemli sorunda Partimize en küçük açıklamada bulunmadı. Mao Zedung bir sözlü açıklama ile yetindi. «Polemik yapmamak için mektubunuza cevap vermeyeceğiz.» Leninist kurallara göre yoldaşça bir anlayışla yapılmış eleştiri, görüşlerin bildirilmesi ve karşılıklı açıklamalar iki komünist partisi arasında olağan uygulamalardır. Bunlar hiç bir şekilde bir polemik oluşturmazlar.» (age, sf. 27-28)

«Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin yüce fikirleri ve Marksist-Leninist ideoloji Çin Komünist Partisi için, Çin'in somut koşullarındaki eyleminin ek-

seni, bir pusula, bir örnek olmaları gerekirken olmadı. Sonuçta Partinin Marksist-Leninist çekirdeği dahi tehlikeli bir ekletizme itildi. Bu, Marksist-Leninist olmayan değişik görüşlere sahip hiziplerin, kişilerin ve grupların iktidar için kargaşa içinde sınırsız bir mücadelesine yol açtı. Bu, Çin'de sosyalizmin temellerinin kurulmasını ciddi biçimde engelledi. Çin Komünist Partisi'nin ve Çin devletinin içine düştüğü siyasi, ideolojik ve örgütsel bu kargaşa sonucunda kapitalist ve revizyonist unsurlar Parti, iktidar ve ordu içinde kilit mevzileri ele geçirdiler. Mao Zedung'un kendisinden esinlenen ve onun önderlik ettiği Kültür Devrimi işte bu koşullarda patlak verdi.» (age, sf. 32)

«Olayların gelişimi, Çin Komünist Partisi'nin Kruşçevcilere karşı siyasi ve ideolojik mücadelesinin sağlam temeller üzerine oturmadığını, gerçekte Marksizm-Leninizmi, devrimi ve halkların kurtuluşunu savunmak amacını izlemediğini daha iyi gösteriyordu. Bu mücadele yalnızca pragmatik amaçlarla ve bencil çıkarlar uğruna yürütülüyordu. Bu, Nikson'un Pekin'e yaptığı resmi ziyaretle damgalanan Çin stratejisindeki köklü değişiklikte ortaya çıktı.» (age, sf. 36)

«Nikson'un ziyaretiyle Çin, dünyanın yeniden paylaşılması için emperyalist ittifaklar ve rekabetler oyununa giriyor, burada kendisi de bir yer tutmak istiyordu. Bu ziyaret, Çin'in Amerikan emperyalizmi ve müttefikleriyle yakınlaşma ve işbirliği yolunu açıyordu. Amerika Birleşik Devletleriyle ittifakın başlatılması, aynı zamanda Çin yönetiminin gerçek sosyalist ülkeleri, Marksist-Leninist hareketi, devrimi ve halkların ulusal kurtuluş mücadelesini terk ettiğini belirtiyordu.» (age, sf. 37)

ÇKP'NİN MODERN REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELESİ

«Bilindiği gibi Haziran 1960'da Bükreş Toplantısı yapıldı. Bu toplantıda, Kruşçev'in Kruşçevcilerin karşı-devrimci çizgisi daha iyi doğrulandı. Onlar, Marksizm-Leninizme bütün yönlerde saldırmakla yetinmediler, aynı zamanda Çin Komünist Partisi'ne de doğrudan saldırdılar. Arnavutluk Emek Partisi, bu toplantıda Çin Komünist Partisi'ni açıkça destekledi; bütün Kruşçevci revizyonistlerin baskılarını ve öfkelerini üzerinde toplayarak, onu sonuna kadar savundu. Partimiz, Marksizm-Leninizmi ve halk Çin'ini savunduğunun bilinciyle, tam komünist bilinçle ilkeli bir savunma yaptı.

Bükreş toplantısı ve daha sonra 81 komünist ve işçi partisinin Moskova Konferansı, Marksist-Leninistlerle Kruşçevci revizyonistler arasında kesin kopuş ve aralarındaki açık problemin başlangıcını belirtti. Partimiz, Kruşçev revizyonizmine karşı mücadeleye başlayıp, kararlılıkla yürütürken, **Çin yönetimi karsız görünüyor ve Kruşçev'e karşı kesin tavır takınmıyordu.** Arnavutluk Emek Partisi ile Kruşçev revizyonistleri arasında gelişen çetin polemğin ilk dönemlerinde Çin, Arnavutluk'la aynı görüşteydi. Ama bu **yalnızca yüzeyde** kalıyordu; çünkü temelde, daha sonra doğrulandığı gibi **Sovyetlerle uzlaşmak ve polemği susturmak istiyordu.**» (age, sf. 23)

ÇKP - AEP İLİŞKİLERİ

«Marksizm-Leninizmin öğretilerinden ve proleter enternasyonalizmi ilkelerinden esinlenen Arnavutluk halkı, Partisi ve Hükümeti, Arnavutluk ile Çin

arasında dostluğun, kardeşçe işbirliğinin ve karşılıklı desteğin güçlendirilmesi için bütün samimiyetiyle sürekli biçimde mücadele etmiştir. Onlar Çin'in Arnavutluk'a yaptığı yardıma, Çin halkının enternasyonalist bir yardımı olarak, **sosyalist denen bir ülkeden gelen bir yardım olarak** her zaman büyük değer verdiler. Arnavutluk halkı, Partisi ve Hükümeti, bu yardım ve onun ülkemizin kalkınmasına ilişkin diğer dış etkenler arasındaki önemi hakkında yaptıkları değerlendirmelere eskiden olduğu gibi şimdi de sadıktır.» (age, sf. 6-7)

«Arnavutluk halkı, Partisi ve Hükümeti, Çin Halk Cumhuriyeti'nin yaptığı yardımı ve bu yardımın ülkemizin ekonomik gelişmesindeki önemini hiç bir zaman inkar etmedi. Onlar, bu yardımı, dost bir ülkeden geldiğini ve sosyalizmin ilkeleri anlayışıyla verildiğini düşünerek, bütünüyle samimi duygularla karşıladı ve değerlendirdiler.» (age, sf. 9)

«Bir çok olay ve belge bize şunu gösteriyor : Çin siyaseti, büyük dönüşler yaptığında, Arnavutluk Partisi ve hükümeti bunlara katılmadığı zaman Çin hükümeti en değişik baskılara ve kısıtlayıcı ekonomik önlemlere başvurdu.» (age, sf. 17)

«Çin Hükümetinin Arnavutluk ile ekonomik ve askeri işbirliği anlaşmalarını tek yanlı kaldırması, iki ülke arasında resmen yapılmış anlaşmaları keyfi biçimde çığnemesi, sosyalist ekonomimiz için çok sayıda önemli projeyi tamamlamadan bırakması, uzmanları geri çekmesi ve diğer deliller; Çin yönetiminin iyice belirlenmiş bir siyasi ve ideolojik çizgisini yansıtmaktadır. Bunlar, Çin yönetiminin Marksizm - Leninizmden ve proleter enternasyonalizmi ilkelerinden sapmasının, Amerikan emperyalizmine uluslararası sermayeye ve gericiliğe yakınlaşmasının ve on-

larla işbirliğinin uluslararası alanda devrim ve kurtuluş güçlerine yardım ve destekten el çekmesinin Çin'in bir emperyalist süper devlet haline gelme amaçlarının bir sonucudur.

Çin yönetiminin izlediği ve zikzaklarla dolu bir süreç izleyen bu çizgi sosyalizm, devrim ve halkların kurtuluş davasını her şeyin üstüne koyan Arnavutluk Emek Partisi'nin sürekli muhalefetiyle karşılaşmıştır. Arnavutluk Emek Partisi ile Çin Komünist Partisi arasında, giderek ağırlaşan ciddi ideolojik ve siyasi çelişkilerin ortaya çıkmasının nedeni işte budur. İşte tam olarak Partimiz ve Arnavutluk halkı Çin'in büyük devlet çizgisi ve görüşlerini kabul etmediği ve bunlara boyun eğmediği içindirki, Çin Komünist Partisi yönetimi ve Çin hükümeti sosyalist Arnavutluk'a yardımı kestiler ve ideolojik görüş ayrılıklarını devletlerarasındaki ilişkiler alanına yaydılar.» (age, sf. 18-19)

«Çin Komünist Partisi ile ilişkilerinde Arnavutluk Emek Partisi, gerçek komünist partiler arasında uygulanan bu Marksist-Leninist ilkelere ve kurallara kesinlikle bağlı kaldı, Partimiz, Çin Komünist Partisi'nde, Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizmine, sosyalizmin ve devrimin çıkarlarına zıt tutum ve eylemler gördüğü her zaman ona yanılıklarını açıkladı ve yoldaşça bir zihniyetle onu eleştirdi. Partimizin ve devletimizin yazdığı ve sizin elinizde olan belgeler bunu doğrulamaktadır. Ama Çin yönetiminin tutumu ne oldu? Çin yönetimi, Arnavutluk Emek Partisi'nin ve Arnavutluk Hükümetinin destek ve yardımını sıcakça karşılayıp bol bol överken, partimizin ilkelere uygun olan haklı uyarılarını hiç bir zaman iyi karşılamadı. Çin Komünist Partisi yönetimi, partilerarası ilişkilerde Leninist kural ve yöntem-

lerin uygulanmasını asla istemedi. Çin Komünist Partisi yönetimi, büyük güç, büyük parti ve büyük devlet mantığı ve görüşleriyle düşünüp davranarak ve kendisini yanılmaz bir dahi olarak görerek, başkalarına, özellikle küçüklere, kendi görüşlerini dikte etmek ve zorla kabul ettirmekten başka bir yol tanımadığını gösterdi.» (age, sf. 20)

«Partilerimiz ve ülkelerimiz arasındaki bağlar, Çin'de devrimin zaferinden sonra, Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşundan sonra kuruldu. Bu bağlar, özellikle 1960'dan sonra Kruşçev revizyonizmine karşı açık mücadele başladığı zaman gelişti ve pekişti. Emperyalizme ve modern revizyonizme karşı mücadele partilerimizi birleştirdi. Çin'in bu mücadeleden uzaklaşması partilerimizin yollarını ayırdı.» (age, sf. 21)

«Bununla birlikte Çin yönetiminin doğru tavır takınmaması ve özeleştirme yapmamasına rağmen, ideolojik görüş ayrılıklarının derinleşmesine rağmen, Partimiz Çin Komünist Partisi ile dostluk ve işbirliği bağlarını güçlendirmek için mücadelesini sürdürdü; çünkü bunun, revizyonizme ve emperyalizme karşı ortak mücadelede Çin yönetiminin sağlam tutum izlemesine yardımcı olacağını umut ediyordu.» (age, sf. 31)

«Çin yöneticilerine şunları söylemek istiyoruz. İdeolojik anlaşmazlık ve ayrılıkları, ülkemizle devletten devlete ilişkiler alanına da yaydınız. Bu şekilde, Arnavutluk halkı gibi Çin halkının da uğrunda o kadar mücadele verdiği Arnavutluk-Çin dostluğuna büyük zarar verdiniz. Görüş ayrılıklarını açığa vurdunuz ve açık polemige giriştiniz.» (age, sf. 48)

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ ŞARTLARINDA SINIF MÜCADELESİ

«Partimiz, Mao Zedung'un kendisinin isteği ile Kültür Devrimini destekledi. Mao Zedung, Çin'in çok büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğunu ve sosyalist güçlerin mi, yoksa revizyonist güçlerin mi Çin'de zafer kazanacağını hala belli olmadığını söyledi. (Arnavutluk Partisi ve Hükümeti heyetiyle Mayıs 1966'da yapılan bir görüşmenin tutanağından) Arnavutluk Emek Partisi, Çin'e, büyük sarsıntılar geçirdiği ve birleşik emperyalist-revizyonist cephe tarafından vahşi saldırıya uğradığı tehlikeli bir dönemde yardım etti. Arnavutluk Emek partisi, Partide ve iktidarda ana noktaları ele geçirmiş olan kapitalist ve revizyonist unsurların tasfiyesi için Kültür Devrimi'nin genel çizgisini destekledi. O, bunu, bu devrimin temelinde olan bir çok ilke sorununda ve kullanılan yöntemlerde aynı düşüncede olmamasına rağmen yaptı. Partimiz, Kültür Devrimi'nin işçi sınıfının ve onun öncüsü Komünist Partisi'nin önderliğinde gerçek devrimci mücadele yolunu bulacağına inanarak Kültür Devrimi'ni destekledi.» (age, sf. 31-32)

«Arnavutluk Emek Partisi, Kültür Devrimi'nin genel stratejisini destekledi. Partimizin, bu devrimin her bir taktiğini değil, stratejisini desteklediğini vurgulamak istiyoruz. Partimiz, Çin'de sosyalizm davasını kararlılıkla savundu, kardeş Çin halkının, Çin Komünist Partisi'ni ve devrimi savundu. Ama Partimiz iktidarı yeniden ele geçirmek için açık ya da gizli biçimde, hatta bazan silahlarla çatışan ve birbirine giren anti-Marksist grupların hiç birinin hizipçi mücadelesini asla desteklemedi.

Çoğu durumda Kültür Devrimi, anlayış ve eylem

olarak, proletarya diktatörlüğünün kurulması için mücadele eden işçi sınıfının gerçek partisinin önderlik etmediği ve ilkelere uygun olmayan bir mücadele olarak gelişti. Bu hizipçi gruplar arasındaki çatışmaların sonucunda Çin'de iktidar burjuva ve revizyonist grupların eline geçti.» (age, sf. 32-33)

«Çin stratejisindeki değişiklik, Çin'in Komünist Partisi'ndeki iç mücadeleyle gerçekleşti. Bu parti içinde derin çelişkiler vardı, «yüz çiçek ve yüz akım» çiçekleniyordu; yönetimde Kruşçev yanlıları, Amerikan yanlıları, oportünistler ve devrimciler bulunuyordu. İşte bu, Amerikan emperyalizmine, modern revizyonizme ve uluslararası gericiliğe karşı Çin komünist Partisi'nin kararsız, oportünist ve çelişkili tavırlarını, siyasi çizgisindeki peşpeşe değişiklikleri açıklamaktadır.» (age, sf. 39)

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ

«Amerikan emperyalizmi ile yakınlaşma ve Amerika Birleşik Devletleri'yle müttefiklerine açılma siyasetinden sonra Çin Komünist Partisi yönetimi, anti-Marksist ve karşı-devrimci «Üç Dünya» teorisini ilan etti. Bu teoriyi devrimin bir stratejisi olarak ve Marksist-Leninist komünist harekete ve dünyanın bütün halklarına bu teoriyi genel mücadele çizgisi olarak kabul ettirmeye çalıştı.» (age, sf. 40)

«Dolayısıyla Çin yönetimi, uluslararası durumda Mao Zedung'un yapmış olduğu bu sözde nesnel incelemeden çıkararak, bu teoriyi 1974'ten itibaren ortaya koyduğunu boşuna öne sürüyor. Herkesin bildiği gibi «üçüncü dünya» hakkındaki teori, dünya gericiliğinin yarattığı bir teoridir. Arnavutluk Emek Partisi ve Arnavutluk hükümeti, «üçüncü dünya» hak-

kındaki teorik ve pratik Spekülasyonları, özgürlük ve bağımsızlık için savaşıyan halkları ezmeyi amaçlayan ırkçı, yeni sömürgeci, burjuva kapitalist manevra ve komplolar olarak 1960'dan, hatta daha önceden itibaren uluslararası alanda mahkum etmiştir.

Bu nedenle bu teorinin Çinli mucidine ya da onu savunanlara saldıran Arnavutluk Emek Partisi değildir. Tersine, Arnavutluk Emek Partisi'ne ve Arnavutluk Emek Partisi'nin dünya gericiliğinin bu teorisine karşı mücadelesine, onun Afrika, Asya, Latin Amerika halklarının bağımsızlık ve özgürlüğüne destek için yürüttüğü mücadelesine önceden saldıranlar işte tam olarak bu teorinin mucidi ve savunucularıdır.» (age, sf. 42-43)

AGUSTOS 78 - OCAK 79
AÇIK MEKTUP SONRASI

DEVİRİMİN YOLU - HALK SAVAŞI - ÇİN DEVİRİMİ

Kitlelerin Kendiliğinden Mücadelesinin Üst Aşaması olarak «Genel Silahlı Ayaklanma»

«Devrimci eylemler kitlelerin kötü ekonomik durumuna, sosyal-adaletsizliklere karşı, siyasi baskıya ve burjuvaziye karşı direnişlerinin ifadeleridir. Söz konusu eylemler ve gözüpek devrimci eylemler, sınıf mücadelesinin en yüksek biçimi ve sömürücü sınıfı devirmekteki tayin edici araç olan genel silahlı ayaklanma için maddi ve sosyal gücü oluşturmaktadır.»

«Devrime atılma veya atılmama her ülkenin iç

ve dış durumunun somut bir tahlilini gerektirmektedir. Ve bunu sadece o ülkenin Marksist-Leninist partisi yapabilir. Şartların olgunlaşmadığı zaman bu, hemen devrim sloganıyla ortaya çıkmak, maceraya atılmak, yenilgiye uğramak anlamına gelmektedir.»

«...kitlelerin günlük hareketlerine katılarak, Marksist-Leninist partiler, sadece ekonomik-demokratik taleplerle yetinmemekte fakat bu talepler ve sloganları, siyasetlerine bağlamaktadırlar. Böylece onlar kitlelerin mücadelesini yükseltmekte kısmi talepler için mücadeleyi, Enver Hoca yoldaşın söylediği gibi, burjuva-faşist zorbalığa karşı devrimci şiddetin kullanılmasının başlangıcı olan kendiliğinden protestoları, gösterileri, siyasi teşhirleri, grevleri ve direnişleri silahlı ayaklanmaya giderek dönüştürmektedirler.» (Selim Bekir, «Devrimci Eylemler Marksist-Leninist Partilerin Çelikleştiği Okullardır», Arnavutluk Emek Partisi Merkez Komitesi Marksist-Leninist İncelemeler Enstitüsü'nün 2-4 Ekim 1978'de yaptığı toplantısında «Bugünkü Dünya Gelişmesinin Sorunları» başlığı altında açıklanan görüşleri, H. Kurtuluşu, S. 134, sf. 2)

«Köy Şehri Kuşatsın!» Tezi Marksizme Zıttır!

«Marksist-Leninist Komünist Parti, eylemleri köyde veya şehirde yığma eğilimlerine karşı mücadele ederek, şartların varolduğu her yerde, çelişkilerin varolduğu her yerde örgütlenmektedir. 'Devrimci eylem, mücadele sadece köylerde yığılmalı veya sınırlanmalı' diyen tez yanlış ve tek taraflıdır. 'Köy şehri kuşatsın' şeklindeki anti-Marksist Çin tezinin kökleri bundadır. Bu tezin gerici özü, proletaryanın tarihi görevinin inkâr edilmesinde yatmaktadır. Bu kez, 'şe-

hirde devrimci eylemlere girişilmesi çok güçtür, silahlı ayaklanmanın yapılması ise imkansızdır ve maceradır' diyor. Tecrübe göstermiştir ki, sanayi proletaryasının yaşadığı şehirlerde bu sınıf, emekçi kitlelerin desteğini sağlarsa devrimci eylemler, genel ayaklanmaya çok elverişli şartlara sahiptir. Silahlı ayaklanmanın patlak vermesi, bu şartlardan mümkün olduğu kadar yararlanılması ve çok taraflı ve ciddi bir ön hazırlık sonucu olarak gerçekleştirilecektir.» (age)

Geniş Halk Kitlelerinin «Cephede Yığılması»

«Mücadele boyunca devrimci pratiğin ateşinde sınıfın sendikal akımı, devrimci sendikal muhalefeti, milliyetçi hareket, savaş komiteleri ve fabrikalardaki işçilerin temsilcilerinin konseyleri, toprak için mücadelede köylü birliğinin komiteleri ve buna benzer sendikalar ve diğer mevcut organizmalar içinde ve dışında Marksist-Leninist partinin önderliğinde işçi sınıfının bağımsız örgütlenmesinin en doğru ve en uygun biçimleri de bulunmaktadır.»

«Çeşitli ülkelerdeki kardeş partiler, kilit mesele olan toprak meselesini merkeze koyarak, köylülük arasında çalışmada somut hedefleri tespit etmekte ve işçi sınıfı ve köylülük arasındaki ittifakın etkin bir şekilde gerçekleştirilmesi için mücadele etmektedirler... Onlar, geniş halk kitlelerinin cephede yığılmasına tayin edici bir önem vermektedirler.» (Agim Popa, «Marksist-Leninist Partiler Devrimci Hareketin Önder Gücüdür», Bugünkü Dünya Gelişmesinin Sorunları, H. Kurtuluşu, S. 130, s. 5)

Bireysel Terörizm

«Bugün terör, ülkedeki hayatın faşistleştirilmesini haklı çıkarmak faşist partilerin legal faaliyetine im-

kan vermek, sözde demokratik devlet tarafından gerçek Marksist-Leninistlerin üzerinde faşist tipi iftiralara ve vuruşlara elverişli şartları yaratmak için burjuvazinin tehlikeli bir aracıdır... İtalya, Almanya, İspanya gibi pek çok ülkelerdeki Marksist-Leninist partiler, iktidardaki burjuvazinin örgütleyip desteklediği terörcü eylemlere karşı çetin bir ilkeli mücadele yürütmektedir.» (Selim Bekir, age, sf. 2)

«Marksist-Leninist devrimci durum anlayışının, 'solcu' olarak maskelenmiş her türden oportünistlerin, anarşistlerin görüşleriyle ortak hiç bir yanı yoktur. Onlar, iradeciliğin mevzilerinden yola çıkarak, objektif etkenlerin rolünü ihmal etmekte ve silaha sarılmaya hazır bir avuç insan bulunabilmesi koşuluyla devrimin herhangi bir anda başlamasının mümkün olduğunu, iddia etmektedirler. Yalnızca geçmişin değil, fakat günümüzün tecrübesi de açıkça göstermektedirki, anarşistlerin eylemleri çoğu zaman gizli polis kurmaylarına, faşistlere, «sağ»ın güçlerine dek uzanabiliyor; ki diktatörlük rejimlerinin kurulmasını haklı göstermek için, devrimci güçler sömürü düzeyine belirleyici darbeyi vurmaya hazır hale gelmeden kanla boğmak için, bu eylemlerden provakasyon olarak yararlanmakta onların çıkarları vardır.» (Rami Alı, Devrim : çözülmek için ele alınmış bir sorun, Halkın Kurtuluşu yayınları. sf. 23)

Çin Devrimi

«Enver Hoca yoldaşın «emperyalizm ve Devrim» de ikna edici bir biçimde açıkladığı gibi ÇKP, ideolojik, politik, örgütsel bakış açısından olduğu kadar sınıf yapısından dolayı asla proletaryanın Marksist - Leninist bir partisi olamadı. Çin Devrimi'nin Mark-

sizm-Leninizmin öğretileri paralelinde gelişmemesi, bir burjuva demokratik devrimi olarak kalması ve sosyalist bir devrime dönüşmemesi, proletaryanın gerçek diktatörlüğünün kuruluşuna yol göstermemesi. dolayısıyla Çin'de kapitalizmin özgür gelişmesine kapılarını genişçe açması, «Mao Zedung düşüncesi»nin bir sonucudur. Aynı zamanda şu da bir gerçektir ki «Mao Zedung Düşüncesi» proleter enternasyonalizmin yerine ırkçı kavramları ve büyük devlet şövenizmini geçirmiştir.» (6 Ocak 1979) (Enver Hoca yoldaşın eseri «Emperyalizm ve Devrim», güçlü devrimci silah. Zeri-i Popülit, İng.)

ÇKP - MAO ZEDUNG

ÇKP

«Devrimden sonra Çin revizyonist yönetimi sınıfsal uyumun ve sınıf olarak burjuvazinin varlığına izin vermenin çizgisini izlemiş ve Enver Hoca yoldaşın söylediği gibi, 'Sömürücü sınıflara karşı iyiliksever, oportünist bir tutum takınmış ve pratikte iktidarı onlarla bölüşmüştür.» (aç. FŞ)

«Çin revizyonistleri, hiçbir zaman gerçekten proleter partisi, Leninist tipte bir parti olan partinin önder ve ayrılmaz rolünden yana olmamışlardır.

Onlar uzun zamandan beri, Marksist-Leninist ideolojinin bir sosyalist ülkede yegane hakim ideoloji olmasından yana değildirler. Tersine bugün 'Avrupa komünistlerinin' tantanalı bir şekilde propaganda ettikleri ideolojik çoğulculuğu örgütlemişlerdir.» (2-4.

10.78) (Fikret Şehu, «Modern Revizyonizmin Eütün Akımlarına Karşı Mücadele», Bugünü Dünya Gelişmesinin Sorunları, H. Kurtuluşu, S. 131, sf. 5)

«Partimizin ve devletimizin Çin'e karşı tavrı her zaman dürüst, açık, içten ve dostça olmuştur. Buna karşılık Çin yönetiminin Arnavutluk'a karşı tavrı, görünüşte Marksist-Leninist olmakla beraber, gerçeklerin de gösterdiği gibi iki ülke arasındaki ilişkilerin ilk kurulduğu günden bu yana ne Marksist-Leninist, ne içten ve ne de enternasyonalist olmuştur.

«Çin yönetimi sosyalizmin inşasına ve halkların devrim ve kurtuluş davasının desteklenmesine ilişkin Marksist-Leninist ilkeleri savunmamış ve uygulamamıştır. Onların Çin içinde sürekli değişen son derece bulanık ve karmaşık tavırlarının da, uluslararası sorunlara ilişkin strateji ve taktiklerindeki devamlı değişmelerin de kaynağı budur. Çin yönetiminin anti-Marksist ve pragmatik siyaseti, onun Çin'le Arnavutluk arasındaki dostluk bağlarının kopmasına yol açan Arnavutluk aleyhtarı düşmanca tavrının da kaynağıdır.» (8.11.78) (Enver Hoca, Arnavutluk Güvenle ve Korkmadan İlerliyor, d.H. Yolu yayınları, sf. 16-17)

Mao Zedung

«Çin ile ilişkilerinde Arnavutluk Emek Partisi'nin, ortaya her farklı görüş çıktığında, iki Marksist-Leninist Parti ve iki sosyalist devlet arasındaki ilişkileri düzenleyen normlara sıkı sıkıya bağlı kalırken, görüşmeler yapılmasını ve ortaya çıkan sorunların kamuya açıklanmadan içtenlikle ve dostça bir yoldan çözümlenmesini tekrar tekrar önerdiği mektubumuzda belirtiliyordu. Partimiz samimi, yoldaşça görüşmelerin herşeyden önce ideolojik ve siyasi olarak her

iki taraf için de yararlı olacağını sandığı ve umduğu için böyle davranıyordu.

Ama ne var ki Çin yönetimi, Mao Zedung ve Şürekası ve şimdi Çin Parti ve hükümetini yönetenler böyle bir Marksist-Leninist yolu izlemediler, izlemek de istemediler.» (age, sf. 17)

«Çin'de Hua Guo-feng ile Deng Siao-ping'in yanında son günlerde yayınlanan bir makalede, Mao Zedung'un «Lütfen gelin ve beni gece gündüz eleştirin. O zaman oturup iki-üç gece uyumadan meseleleri salim kafayla düşünürüm. Düşündükten ve vicdanıma danıştıktan sonra içtenlikle özeleştiri yaparım» dediği iddia ediliyor.

Bu 'teori' olarak çok güzel, ama ya pratikte? Tam tersi. Biz Mao Zedung'u ve Çin yönetimini eleştirmedik, onlara bir dizi görüş ifade ettik. Ama gerçek o ki, onlar bizim yoldaşça görüşlerimizi düşmanca karşı çıkış olarak yorumladılar. Ve bizzat Mao Zedung, bunlara cevap vermeyeceğini, çünkü bizimle 'polemiğe girmek istemediği'ni söyledi.» (age, sf. 18)

«Çin mantığı gerçekten tuhaftır. Mao Zedung, ikinci dünya savaşı sonrasında Avrupa'daki düzenlemeleri haksız buluyor ve düzeltilmesini öneriyordu; Hua Guo-feng ise, 1913'teki Büyük Devletler Elçiler Toplantısında alınan Balkanlara ilişkin haksız kararları yerinde buluyor. Fakat şurası belirtmelidir ki, Hua Guo-feng, Yugoslavya'da milli azınlıklar sorununun doğru bir şekilde çözülüp çözülmediği konusunda yargıya varacak durumda değildir. Buna, bugün Yugoslavya'da yaşayan milli azınlıklar daha iyi karar verebilirler.» (3.9.78) (Çin'in Savaş Kışkırtıcısı Siyaseti ve Hua Guo-feng'in Balkan Ziyareti, d.H. Yolu yay., sf. 17)

'Mao Zedung Düşüncesi'

«Çin'in niyetleri teşhir edilecektir ama, bunlar yine de tehlikelidir. Sovyetler Birliği'nin, Amerika Birleşik Devletleri'nin ve diğer kapitalist ülkelerin niyetleri kadar tehlikelidir. Arnavutluk Emek Partisi, Çin yönetiminin anti-Marksist teori ve faaliyetlerini teşhir etmekle doğru davranmaktadır; (bu teori ve faaliyetler Ç.N.) Mao Zedung düşüncesi denilen ve asla Marksist olmamış ve olmayacak olan şeye dayanmaktadır. Biz bunu ispatlıyoruz. Hem de teorik ve somut olgularla ispatlıyoruz.» (8.11.78) (Enver Hoca, age, sf. 25)

«Enver Hoca yoldaş sayısız gerçeğe ikna edici bir biçimde göstermektedir ki mevcut Çin revizyonizmi, bazılarının sandığı gibi, şu son yılların bir olgusu değildir ve hele, Mao Zedung'un ölümünden sonraki bir dönemin olgusu hiç değildir. Bunun ideolojik-teorik kökenleri, İkinci Dünya Savaşı öncesinde ve özellikle de Mao Zedung'un Komünist Partisi'nde yönetime geldiği 1935 yılından sonra şekillenmeye başlayan 'Mao Zedung Düşüncesi' denen şeydedir. Enver Hoca yoldaşın kitabının ('Emperyalizm ve Devrim' kitabından söz ediliyor -Ç.N.) özel önemi, diğer şeylerin yanı sıra, Mao Zedung Düşüncesi'nin de ilk kez ayrıntılı ve iyi temellendirilmiş Marksist-Leninist bir analizini yapması, ve onun yüzünden, Çin revizyonistlerinin perde olarak kullanmaya çalıştıkları 'yaratıcı Marksizm' peçesini söküp atmasıdır.

Enver Hoca'nın tanımına göre : «Mao Zedung Düşüncesi» çeşitli görüşlerin bir alaşımıdır. Bunların içinde, Marksizm'den devşirilmiş karışık fikir ve tezlerin yanı sıra diğer felsefi, idealist, pragmatist ve revizyonist ilkeler vardır. Kökleri eski Çin felsefesinde

ve Çin'in siyasi, ideolojik geçmişinde, onun devlet ve askeri pratiğindedir.

Enver Hoca yoldaşın kitabındaki 'Mao Zedung Düşüncesi'nin eleştirisi bugünkü Çin revizyonizmine karşı mücadelede büyük teorik ve pratik öneme sahiptir çünkü (Çin revizyonizminin -Ç.N.) dayandığı ideolojik, teorik ve felsefi temelin, yani 'Mao Zedung Düşüncesi'nin anti-Marksist ve karşı-devrimci niteliğini keşfetmeden, onu teşhir etmek için başarılı bir mücadele açılmaz. Diğer yandan' gerçekler göstermektedir ki, 'Mao Zedung Düşüncesi'nin teori ve pratiği, Çin Komünist Partisi ve Çin devriminin tamir edilemez zararlara uğramasına sebep olmuş, onları hatalı, anti-Marksist bir yola yöneltmiştir.» (6 Ocak 1979) (Enver Hoca'nın eseri «Emperyalizm ve Devrim» - Güçlü Devrimci Silah)

ÇKP'nin Modern Revizyonizme Karşı Mücadelesi

«Partimiz büyük Kruşçev'ci ihaneti kavrayan ve Sovyetler Birliği'nin yayılmacı ve hegemonyacı siyasetini açığa çıkaran ilk parti idi.»

«Sözkonusu teoriler (sözde jeopolitik, yeni burjuva teoriler) zamanımızın büyük çelişkilerini, ülkelerin buldukları coğrafya durumu, nüfusun miktarı ve yüzölçümünün büyüklüğü, sanayi ve kültürel gelişmesinin düzeyiyle açıklamaya çalışıyorlar.» (2-4. 10.78) (Sofokli Ladri. «AEP'nin ve Sosyalist Devletimizin Dış Siyaseti, Proleter İlkelerinin Siyasetidir» Bugünkü Dünya gelişmesinin Sorunları, H. Kurtuluşu, S. 132, sf. 2)

Çin'de Sosyalizm

«Sosyalist bir ülke olarak görünmeye çalışan Çin, kendini «üçüncü dünya»ya dahil etti. Onun bu davra-

nışı amaçsız ya da nedensiz değildi. Esas neden onun gerçekten sosyalist bir ülke olmaması ve önderliğinin de Marksist-Leninist çizgiyi izleyen bir önderlik olmamasıydı. Çin'de gerçek sosyalizmi inşa etmeye, kapitalizme, emperyalizme, sosyal emperyalizme ve gericiğe karşı savaşmaya niyetli olmamasıydı.

Çin kendini «üçüncü dünya»ya, ona hakim olmak, büyük bir kapitalist devlet, bir süper devlet haline gelmek amacıyla dahil etti. Ama bu hale gelebilmek için çeşitli kıtalarda nüfuzunu, herşeyden önce de ideolojik ve siyasi nüfuzunu pekiştirmek, bu yoldan nüfuz alanları kurup pazarlar edinmek zorundaydı. Bu gerici amaç, Çin'in sosyalist bir ülke olduğu ve halkların kurtuluşu için savaştığı sloganı altında gizleniyordu.» (8.11.78) (Enver Hoca, age, sf. 20)

«Hua Guo-feng'in Belgrad ziyareti Çin'in geçmişte de, şimdi de sosyalist bir ülke olmadığını geçmişte de şimdi de Marksist-Leninist ideolojinin rehberliğinde hareket etmediğini gösteriyor.» (age, sf. 23)

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ ŞARTLARINDA SINIF MÜCADELESİ

Büyük Proleter Kültür Devrimi

«...Kitlelere dayanmadan, onları örgütlemeyen ve kendi önderliğinde onları bilinçlendirmeden bir parti öncü olamaz. Bu, bilinen bir evrensel kanundur. 1960 yıllarında, sözde Çin Kültürel Proleter Devrimi boyunca veya ondan sonra, maceracı ve anarşist revizyonist akımların sahtekarlığı ve tehlikesi bu kanunun inkar edilmesinde, partinin önder rolünün ve kitlelerin devrime katılmasının gerekliliğinin inkar edilme-

sinde yatmaktadır. Bu akımlara göre devrim, Marksist-Leninist Partinin önderliği olmadan gerilla ocakları tarafından veya faşist darbe veya terör aracılığıyla yapılır.» (2-4. 10. 78) (Selim Bekir, age)

«Biz, ne «yüz çiçek» ve «yüz akım» diye saçmalıyor, ne de ilerici dünya sanat ve kültürünün başarılarını değerlendirirken bir uçtan bir uca savruluyoruz. Partimiz bize ilerici dünya kültürüne ilişkin olarak yabancı şeylerden korkmamayı öğretiyor.» (8. 11. 78) (Enver Hoca, age, sf. 26)

Parti içinde tek çizgi

«Hizipçilik, gruplaşma ruhu, liberalleşme, oportünizm, ideolojik, siyasi ve örgütsel yozlaşma, proleter partisinin tablosu ve rolüyle tamamen uzlaşmazdır. Marksist-Leninist partiler, parti içinde iki veya üç hizbin barış içinde birarada yaşamasını meşrulaştıran anti-Marksist vaazları ve uygulamaları reddetmekte ve partinin Marksizm-Leninizme dayanan devrimci bir çizgi olan sadece bir tek çizgiye sahip olduğu şeklindeki öğretiyi, teori ve pratikte savunmaktadır.» (2-4.10.78) (Agim Popa, age, sf. 2)

Arnavutluk'ta Sınıflar

«Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nde uzlaşmaz menfaatleri olan zıt sınıflar artık bulunmadığı için, ülkemizde özel mülkiyet ve insanın insan tarafından sömürülmesi yok edilmiş ve yasaklanmış olduğu için, seçim kampanyaları, kapitalist ve revizyonist ülkelerde olduğu gibi, ormandaki vahşi hayvanların dalaşmalarına benzemez.» (8.11.78) (Enver Hoca, age, sf. 45)

«Kapitalist ve revizyonist toplumlarda, temel ve üstyapı, iç uzlaşmazlıklar üzerine kuruludur. Oysa bizim sosyalist toplumumuzda temel ve üstyapı, sınıf uzlaşmazlıklarından arınmıştır ve böylelikle sürekli mükemmelleşmektedirler.» (20.9.78) (Enver Hoca, age, sf. 6)

«Ülkemizin gerçekten sosyalist olduğunu gururla söyleyebiliriz. Bizim ülkemizde olduğu gibi yurttaşların yasa önünde böylesine eşit olduğu, işçi ücretleri ile devlet görevlilerinin maaşları arasındaki farklılıkların bu kadar önemsiz olduğu bir başka ülke yoktur dünyada. Bir işçi ile en yüksek kademedeki bir devlet görevlisi arasındaki ücret oranı bire ikidir... Biz, yapılan işin miktarına göre ücret ilkesinin uygulanmasında hiç bir tahrifata izin vermiyoruz. Bu yüzden bizde kendilerini diğerlerinden yüksek gören ve kendi özlem ve çıkarlarına göre kararlar alan hiç bir emekçi halk tabakası yoktur ve hiç bir zaman da olmayacaktır.» (20.9.78) (Enver Hoca, age, sf. 8-9)

ÜÇ DÜNYA TEORİSİ

«Enver Hoca yoldaş, habisi '3 Dünya' teorisinin etraflı ve iyi temellendirilmiş bir eleştirisini yaparak, bunun 'Mao Zedung Düşüncesi'nin bir uzantısı ve somutlaşması olduğunu gösteriyor. Enver Hoca yoldaş, 'üçüncü dünya' kavramını ilk kez kimin icat ettiğini, dünyayı ilk kez kimin üçe böldüğünü bilmek tayin edici değildir, fakat şurası muhakkaktır ki, Lenin böyle bir bölme yapmamıştır; halbuki, ÇKP, Mao Zedung'un «Üç dünya» teorisini icat ettiğinin reklamını yapmaktadır. Eğer o, bu sözde teoriyi ilk kez formüle eden kişi ise, bu, Mao Zedung'un Marksist olmadığına bir diğer kanıttır. Eğer bu teoriyi baş-

kalarından benimsemişse, bu dahi, onun Marksist olmaması için yeterlidir.» (6.1.79) (age)

«Marks, Engels, Lenin ve Stalin sömürge ülkelerde kurtuluş mücadeleleri ile Avrupa'da proleter devrim arasındaki bağları görüp doğru bir şekilde açıklamışlardır. Onlar milli demokratik ve anti-emperyalist devrimlerde proletaryanın hegemonyası ve gerekliliğinden çok söz etmişlerdir. Fakat onlar, köyün şehri kurtaracağını, Polonya'nın Rus veya Alman proletaryasını, İrlanda'lıların İngiltere'yi, Afrikalıların Avrupanın işçilerini kurtaracaklarını asla vaaz etmemişlerdir.» (2-4.10.78) (Sofokli Ladri, age)

Devrimci Durum

«Çağımızda, genel devrimci sürecinin gelişmesi ile birlikte belli anlarda ve kapitalist-revizyonist dünyanın çeşitli ülkelerinde devrimci durumlar oluşmaktadır. Enver Hoca yoldaş şöyle diyor «Bugün, kapitalist-revizyonist sistemin bütün çelişmelerinin keskinleşmesinin bir sonucu olarak dünyanın her yerinde patlamaya hazır bir devrimci durum vardır. Bu durum devrimi gündeme getirmiştir.» (Emperyalizm ve Devrim, sf. 247-248, Arn. baskı - yn.) Gerçekler göstermektedir ki devrimci durumlar var olmuştur, vardır ve var olacaktır; ve belirli ülkelerde bunlar devrimlere dönüşmüştür. Eğer öteki bazı ülkelerde devrimci durumlar devrimlere dönüşmemişlerse, bu, devrimci durumun, devrim için sadece objektif olanak olduğu gerçeği ile açıklanır. Bu olanağın gerçekleştirilmesi için, devrimin patlaması ve zafere ulaşması için **subjektif koşullar** (aç. RA) da gereklidir.» (2-4.10.78) (Ramiz Alia, Devrim : Çözölmek için Ele alınmış Bir Sorun, HK yay. sf. 24)

«Küçük Balıklar» ya da «Kapitalist Ülkeler»

«Kapitalist ve revizyonist devletler arasındaki ilişkilerde geçerli olan orman yasasına göre, 'büyük balıklar' küçükleri yutar, dolayısıyla 'küçük balıklar' varlığını sürdürmek için mücadele etmek zorundadır ve çelişkiler tam da bu çabadan doğar.

Cumhuriyetimiz işçi sınıfının devrimci hareketine, halkların özgürlük, bağımsızlık ve sosyal ilerleme mücadelesine yardımcı olmak amacıyla çelişkileri devrimin yararına kullanmaya çalışıyor, 'Büyük balıkları' zayıflatmak için onlara karşı verilen mücadeleyi destekliyor.» (8.11.78) (Enver Hoca, age, sf. 11)

«Çin yönetiminin yayılmacı siyaseti, bugün en çok, hararetli bir faaliyet içinde bulunduğu Afrikada gözlenmektedir. Bu kıtada Çin, yeni sömürgeci mevzilerini koruyabilmeleri için ABD emperyalizmine ve öteki kapitalist devletlere destek olmaktadır.» (Çin'in savaş kışkırtıcı Siyaseti ve Hua Guo-feng'in Balkan Ziyareti, d.H. Yolu yay. sf. 10-11) (12.9.78)

«Fakat Çin'in Avrupaya açılması, Balkanlarla sınırlı değildir. Çin, Avrupa ortak Pazarına, Birleşik Avrupanın, bir başka deyişle, köleleştirici Avrupa sermayesinin hararetli savunucusu olduğunu ilan etmiştir. Çin'in Avrupa Ortak Pazarı ile uzun zamandır ilişkileri vardır. Ve hatta, üyesi olmadığı halde bu örgütte temsilciye sahiptir. Avrupa'nın kapitalist ülkeleriyle Çin arasında, özellikle Çin ile ortak Pazara üye ülkeler ve en başta da Federal Almanya Cumhuriyeti arasında çok yönlü ilişkiler geniş çapta gelişmektedir. Böylece, Avrupa, hem Sovyet, hem de Çin yayılmacılığının bir hedefi haline gelmiştir.» (12.9.79) (age, sf. 12)

«...bize karşı iyi niyet besleyenleri, ülkemizle dost-

ça yakınlaşmadan ve normal ticari ve kültürel ilişkilerden yana olanları ayırdederiz. Devletimizin, İskandinav ülkeleri, Avusturya, Belçika, Fransa, Hollanda, İsviçre ve benzeri devletlerle karşılıklı yarar sağlayan ticari ilişkilerinin gelişmesi ve onlarla olan kültürel ilişkilerinin daha da iyileşmesi imkanı vardır. Bu ülkelerin halklarının, Partimizin ve devletimizin siyasetini, Arnavutluk'ta sosyalizmin inşasında kazanılan başarıları tanımalarını istiyoruz.» (8.10.78) (Enver Hoca, age, sf. 28)

«Gelişmekte Olan Ülkeler»

«Milli Kurtuluş savaşları haklıdır. Marksist-Leninistler ve ilerici devrimciler onları destekler ve onlara önderlik ederler.» (age, sf. 11)

«Çin özellikle halkların ve Afrika ülkelerinin ilerici yönetimlerinin büyük direnişi ve muhalefetiyle karşılaşacaktır.» (12.9.78) (Çin'in Savaş Kışkırtıcı Siyaseti ve Hua Guo-feng'in Balkan Ziyareti, sf. 11)

«Fakat sosyalist Arnavutlukla dostluk siyaseti izleyen ve kendi ülkelerinde de bazı demokratik ilkelere bağlı olan, bazı reformları kabul eden vb. burjuva devletlerine karşı iyi niyetli ve dürüştür.» (20.9.78) (Enver Hoca, age, sf. 29)

«Enver Hoca : 'Türkiye ile ilişkilerimiz çok olumlu.'» (Cumhuriyet, 21.11.78)

«Çin, Balkanları bir köprü başı mevziine dönüştürme veya Avrupanın bu bölgesinde, Bulgaristan Çekoslovakya, Macaristan, Polonya gibi revizyonist ülkelere ve Yunanistan ve Türkiye gibi bağımsız ve egemen devletlere karşı harekete geçebileceği bir siyasi ekonomik ve ideolojik alan yaratma amacı beslemiştir ve beslemeye devam etmektedir.» (12.9.78) (Çin'in Savaş Kışkırtıcı Siyaseti ve Hua Guo-feng'in Balkan Ziyareti, sf. 12)

«Çin Sosyal Emperyalisttir»

«...parti çoğulculuğunun olmadığı Yugoslavya'da, Sovyetler Birliği'nde ve bir çok halk demokrasisi ülkesinde tamamlanmıştır. Bu ülkelerde kapitalizm çeşitli biçimlerde yeniden kurulmuştur, yeni bir sömürücüler sınıfı doğmakta ve güçlenmektedir. Eğer bu geri dönüş sürecinden geçen ülke (kapitalizme geri dönüş süreci -yn.) toprak, nüfuz ya da ekonomik potansiyel bakımından **büyükse**, bu ülkenin devleti sosyal emperyalist hale gelir. Ve eğer, tam tersine ülke **küçükse**, onun devleti, bu ülkenin zenginliğini ve halkının alınterini sömüren yabancı sermayenin ve yeni sömürgeciliğin egemenliği altında, dünya kapitalizminin bir uydusu haline gelir.» (20.9.78) (Enver Hoca, age, sf. 16)

«...‘üç dünya’ teorisinin, emperyalizmin ve amacı emperyalizme ve onun saldırgan tasarılarına karşı mücadele etmek değil, dünyayı yeniden paylaşmak olan bir **süper devlet** olarak Çin'in stratejisinin hizmetindeki anti-Marksist, gerici bir teori olduğunu her geçen gün daha açık bir şekilde kanıtlamaktadır.» (8.11.78) (Enver Hoca, age, sf. 12)

«...Huo Guo-feng'in Romanya ve Yugoslavya ziyareti de Çin yönetiminin, Çu En-lay ve şurekasının, Sovyet Sosyal emperyalizmine karşı devlet blokları yaratma ve yaratılmasını teşvik etme, özellikle, 'Avrupa'da provokasyonlara yol açma planının bir devamıdır. Amacı üçüncü dünya savaşının 'Avrupada yapılması, böylece Sovyetler Birliği, ABD ve Avrupa ülkeleri orada çatışıp birbirlerini yokederken Çin'in bu çatışmanın dışında kalmasıdır.» (age, sf. 22)

«Arnavutluk halkı, Çin sosyal emperyalistlerinin Vietnam halkına karşı entrika ve komplolarını kınıyor.» (age, sf. 31)

ONUR
TOPLUMSAL TARİH VE KÙLTÜR
VAKFI

Fiyatı 25 Lira